Kybalion

Yedi Kozmik Yasa

Antik Mısır ve Yunan Hermetik Felsefesi

ÜÇ İNİSİYE

HERMES

KYBALİON

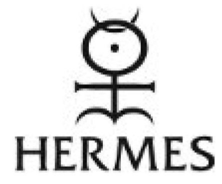
ANTİK MISIR VE YUNAN

HERMETİK FELSEFESİ

ÜÇ İNİSİYE

“BİLGELİĞİN DUDAKLARI ANLAMAYAN

KULAKLARA KAPALIDIR”

HERMES

HERMES YAYINLARI - 1
Orijinal adı: The Kybalion, Hermetic Philosophy
By Three Initiates
Türkçesi: Murat Sağlam
Kapak Tasarımı ve Sayfa Mizanpajı: İmleç Ajans
Birinci Basım: Mart 2005
İkinci Basım: Kasım 2009

Okuyucu irtibat adresi: www.hermetics.org
www.hermeskitap.com
http://groups.yahoo.com/group/Hermetiks/
Hermes Yayınları
Ticarethane Sok No: 11/2
Sultanahmet / İstanbul
Tel: (212) 519 45 14 / Faks: (212) 519 93 79

HERMESÇİ ÖĞRETİLERE DAİR

BU KÜÇÜK ÇALIŞMA SAYGILARIMIZLA

KADİM MISIR’DA “YÜCELER YÜCESİ”

VE “ÜSTATLAR ÜSTADI” DİYE BİLİNEN

ÜÇ KERE YÜCE HERMES’E ADANMIŞTIR

Önsöz

John Michael Greer'e göre "*Kybalion* belki de Amerikan okült çevrelerinden çıkan en etkili eserdir."[1] 1912 yılında basılan bu eserin gizemli bir şekilde üç inisiye olarak geçen Amerikan yazarlarının kimlikleri sonradan ortaya çıkmıştır. Bunlar William Walker Atkinson[2] veya meşhur adıyla Yogi Ramacharaka, BOTA[3] kurucusu Paul Foster Case[4] ve o sıralarda Kuzey Amerika'da Alpha & Omega[5] majikal mabetlerin Şefi Michael Whittey'di.

Kybalion nedir? Yazarların başvurduğu böyle bir ana kaynak var mıdır? Bu hiçbir zaman çözülemedi. Kökeni eski Mısır'a inen kadim ve ezoterik bir gizem öğretisi olan Hermetizmin modern bir yorumu olarak tanımlayabileceğimiz bu eser bir yeraltı klasiği olarak ününü günümüze dek korumuştur ve halen birçok gelenekçi ezoterist ve okült öğrencisi tarafından bir ders kitabı olarak kabul görmekte ve önerilmektedir.

İlk başta anonim bir şekilde ortaya çıkan bu eser, kadim bir öğreti silsilesinin varisleri tarafından ortaya konmuş ipuçları havasını vermiştir. Ancak yazarlarının ortaya çıkmasıyla, her ne kadar yazarlarının konularına vakıf kişiler olduğu belliyse de, eserin esrarının kısmen çözülmüş olmasıyla, biraz da esinlenerek yazıldığı ve kadim Hermetik öğretilerine harfi bir sadakatlık yerine kişisel yorumların işin içine girdiği görüntüsü kazanmıştır. Yine de hayli derin ve sembolik anlatımlarla bezenmiş kadim Hermetik külliyatı ile kıyaslandığında öğretilerin özünü aktaran iyi bir mukaddime, bir giriş kitabı olduğu düşünülebilir.

Kybalion'un konusu evrensel yasalardır, bunlara kozmik yasalar denilebilir. Bu da kadim felsefenin ana konusunu içerir. Günümüzde de rağbet gören gelenekçi ezoterizm ile uyumlu olduğu gibi ezoterizmin en temel ilkelerini sade bir dille ifade etmektedir. Bu açıdan bakıldığında birçok kişi üzerinde yaptığı etkiye şaşmamak gerekir.

Zevk için okunan kitaplar vardır, bir de öğrenmek için okunan kitaplar vardır. Kybalion, sade bir dile yazılmış hem zevk ve rahatlıkla, hem de bir şeyler öğrenerek okuyabildiğimiz ender kitaplar arasındadır. Ortaya attığı Hakikatlar bir şekilde ruhumuza işliyor, bizi değiştiriyor, aydınlatıyor. Zira bu Hakikatlar sanki hep içimizde vardı ve çok basit oldukları için, ya da üstleri karanlık bir perdeyle örtülmüş olduğu için bir şekilde unutulmuştu; ta ki, birileri o karanlık köşelere fener tutuncaya dek.

Kemal Menemencioğlu

Giriş

Kadim Hermesçi Öğretilere dayanan bu küçük çalışmayı Gizli Öğretiler'in öğrencilerine ve araştırmanlarına sunmaktan büyük bir sevinç duyuyoruz. Ökültizm hakkında yazılmış eserlerdeki sayısız referansı saymazsak, bugüne kadar bu konuda öyle az şey yazılmıştır ki Gizli Hakikatler'in ciddi arayıcıları elinizdeki kitabı memnuniyetle karşılayacaktır.

Bu çalışmanın amacı herhangi özel bir felsefe ya da öğretiyi aktarmaktan ziyade öğrencilere, bugüne kadar edinmiş olabilecekleri, birbirine zıt görünen ve bu yüzden öğrenimine yeni başlayanların cesaretlerini kırıp onları iten okült bilgi kırıntılarını uzlaştırmalarına yardımcı olacak şekilde Hakikat'in bütünlüklü bir ifadesini sunmaktır. Niyetimiz yeni bir Bilgi Tapınağı inşa etmek değil, öğrenciye hali hazırda ana kapısından girmiş olduğu Gizem Tapınağı'nın iç kapılarını açabileceği bir Anahtar vermektir.

Dünyanın sahip olduğu ökült öğretilerin hiçbiri, günümüz insan soyunun bebeklik günlerinde Mısır'da ikamet etmiş olan Hermesçi öğretinin büyük kurucusu, "tanrıların kâtibi" Üç Kere Yüce Hermes'ten onlarca asrı aşıp bize ulaşan Hermetik Öğretiler'in parçaları kadar iyi korunmamıştır. İbrahim'in çağdaşı ve –efsanelere kulak verirsek– o saygıdeğer bilgenin öğretmeni olan Hermes, Ökültizmin Merkezindeki Büyük Güneş'tir. Işığı yaşadığı günlerden bu yana vaaz edilen sayısız öğretiyi aydınlatmıştır. Her türlü ezoterik öğretide gömülü bütün temel ve esas öğretiler Hermes'e kadar izlenebilir. Hindistan'ın en eski öğretilerinin kökleri bile ilk Hermetik Öğretiler'den gelmektedir.

Ganj nehrinin suladığı topraklardan birçok ileri düzey ökültçü Mısır'a gelmiş ve Üstad'ın dizleri dibinde oturmuştur. Ondan birbirleriyle çelişen görüşlerini açıklayan ve uzlaştıran Büyük-Anahtarı edinmişler, Gizli Öğreti böylece sağlam bir şekilde tesis edilmiştir. Başka diyarlardan da arifler gelmiş ve hepsi Hermes'i Üstatların Üstadı olarak selamlamıştır. Etkisi öyle büyük olmuştur ki bu farklı diyarların asırlık öğretmenleri birçok kez yolun dışına çıkmış olsa da, bugünün sık sık birbiriyle çelişen birçok teorisinin temelinde belli temel benzerlikler ve ilişkiler var olmaya devam etmektedir. Karşılaştırmalı Din öğrencileri, ister geçmişte kalmış, ister bütün gücüyle hâlâ yaşıyor olsun, insanın bildiği kayda değer bütün dinlerde Hermetik Öğretiler'in etkisini görebilecektir. Bu dinler çelişik özelliklerine rağmen

belli benzerlikler içerirler ve Hermetik Öğretiler bu dinler arasındaki Büyük Arabulucu'dur.

Hermes'in hayatı, öyle görünüyor ki, dünya düşünce hayatına egemen olacak bir felsefe okulu kurmaktan ziyade, bugün çok farklı biçimlerde serpilip çiçek açan büyük Tohum-Hakikat'i ekme yönünde ilerlemiştir. Hermes'in öğrettiği ilk hakikatler her asırda birkaç kişi tarafından baştaki saf haliyle bir bütün olarak muhafaza edilmiştir. Bu kişiler Hermesçi geleneğe riayet edip hakikati, anlamaya ve onda ustalaşmaya hazır birkaç kişiye saklayarak, onu gelişimini tamamlamamış çok sayıda öğrenci ve müride öğretmeyi reddetmiştir. Hakikat ağızdan kulağa çok az insan arasında aktarılmıştır.

Dünyanın çeşitli yerlerinde, her kuşağın içinde Hermetik Öğretiler'in kutsal ateşini canlı tutan birkaç inisiye her zaman var olmuş ve bu kişiler hakikat lambasının sönmeye yüz tuttuğu, ihmal yüzünden isle kaplandığı, yağının yabancı maddelerle bulanıklaştığı her yerde, dış dünyanın lambalarını yeniden yakmak için kendi lambalarını kullanmaya her zaman hazır olmuştur. Bilgeliğin Sönmez Meşalesinin canlı tutulduğu Hakikat'in sunağına inançla özen gösterecek birileri her daim var olmuştur. Bu insanlar şairin dizelerinde çok güzel bir şekilde dile getirdiği gibi hayatlarını aşkın işçiliğine adamıştır:

"Ah, izin vermeyin sönmesine alevin! Karanlık mağarasında, kutsal tapınaklarında asırlardır üzerine titrenen, aşkın saf hizmetkârlarınca beslenen alevin, izin vermeyin sönmesine!"

Bu insanlar ne çok sayıda müritlerinin, ne de insanların onayını istemiştir. Böyle şeylere kayıtsızdırlar; çünkü her kuşakta hakikate hazır olanların veya karşılaştığı zaman hakikati tanıyacak olanların sayıca ne az olduğunu bilirler. Başkaları bebeleri sütle beslerken, onlar ekmeğin hasını dişi olanlara saklar. Bilgeliğin incilerini, çamura bulayacak ve tiksinç zihinsel gıdalarıyla karıştıracak maddeci vasat domuzlar yerine, başına taç yapıp takacak birkaç seçilmişe ayırırlar[6]. Bu insanlar Kybalion'da "Üstadın yürüdüğü yollarda kulaklar, O'nun öğretisine sonuna kadar açıktır" ve dahası *"Öğrencinin kulakları işitmeye hazırsa, onları bilgelikle dolduracak ağız gelecektir"* sözlerinde ifade edilen öğretiyi, hakikatin sözlerini onu almaya hazır olanlara aktarmak söz konusu olduğunda, Hermes'in ilk öğretilerini asla unutmamış, ihmale etmemiştir. Fakat âdetleri üzere tutumları yine Kybalion'da bulunan başka bir aforizmaya kesin bir itaatle belirlenir: *"Bilgeliğin dudakları anlamayan kulaklara kapalıdır."*

Geçmişte, bu tutumun inziva ve ketumluk siyasetinin gerçek ruhunu yansıtmadığını söyleyerek Hermesçileri eleştiren insanlar olmuştur. Fakat tarihin sayfalarına şöyle bir dönüp bakmak, bize, henüz hazır veya istekli olmayanlara öğretmeye çalışmanın akılsızca olduğunu bilen Üstatlar'ın bilgeliğini gösterecektir. Hermesçiler asla şehitlik aramamışlardır; aksine, yalnızca Yol'da ilerlemiş birkaç seçkinin anlayabileceği hakikati bir barbarlar soyuna zorla kabul ettirebileceğini hayal eden dürüst, fakat yanlış yönlendirilmiş heveslileri işkenceler içinde öldürmeyi kendilerine eğlence edenmiş *"kâfirler onlara gürültüyle diş bilerken"* kapalı dudaklarında acı bir tebessümle sükût içinde oturmayı yeğlemişlerdir. Üstelik infaz çığlıkları yeryüzünde henüz tümüyle dinmemiştir. Öyle Hermetik Öğretiler vardır ki, halka açıklandıklarında, öğretmenler avamın küfür ve hor görüsüyle, "Çarmıha! Çarmıha!" çığlıklarıyla karşılaşacaktır.

Bu küçük çalışmada size Kybalion'un temel öğretilerine dair bir fikir, uygulamasını size bıraktığımız işler prensipler vermeye çalıştık, öğretiyi ayrıntılarıyla vermeye kalkışmaktansa onları uygulamayı size bıraktık. Eğer gerçek bir öğrencisiyseniz bu Prensipleri kendi başınıza uygulayabileceksiniz, eğer değilseniz, o zaman olmaya çalışmalısınız; çünkü aksi takdirde Hermetik Öğretiler sizin için yalnızca bir '*lafıgüzah*' olarak kalacaktır.

Üç İnisiye

I. BÖLÜM

Hermetik Felsefe

“Bilgeliğin dudakları anlamayan kulaklara kapalıdır.”

Kybalion

Çeşitli ırklardan, uluslardan felsefecileri ve insanları birlerce yıldır derinden etkilemiş olan temel ezoterik ve ökült öğretiler eski Mısır'dan gelmiştir. Piramitlerin ve Sfenksin memleketi Mısır, Saklı Bilgelik ve Mistik Öğretiler'in doğum yeridir. Bütün uluslar onun Gizli Öğreti'sini ödünç almıştır. Hindistan, Pers, Khalde, Medea, Çin, Japonya, Asur, Antik Yunan, Roma ve diğer antik ülkeler, Hiyerofantlar[7] ile İsis ülkesinin Üstatlarının, ülkenin usta zihinlerinin bir araya topladığı büyük Mistik ve Ökült İrfan hazinesini paylaşmaya hazır herkese serbestçe sundukları bilgi şöleninden istedikleri gibi faydalanmışlardır.

Kadim Mısır'da bilgelikte geçilemeyen ve emsallerine nadiren rastlanan büyük hocalar ve üstatlar yaşardı. Yüce Hermes'ten bu yana geçen asırlarda hepsi sıralarını savıp sırra kadem basmıştır. Mısırda gizemcilere ait Locaların Yüce Loca'sı bulunmaktaydı. Mısır'ın tapınaklarının kapılarından giren Neofitler, sonrasında, Kâhinler, Öğretmenler ve Üstatlar olarak dünyanın dört bir yanına seyahatler edip hevesle hazır olanlara kıymetli bilgiyi taşırdı.

Bütün Ökült öğrenciler bu kadim toprağın muhterem Üstatlar'ına gönülden borçludur. Fakat Kadim Mısır'ın bu yüce Üstatlar'ı arasında bir zamanlar öyle biri yaşardı ki o "Üstatlar Üstadı" diye çağrılırdı. Bu insan, eğer gerçekten "insan" ise, Mısır'ın ilk dönemlerinde yaşadı. Hermes Trismegistus (Üç Kere Yüce Hermes) diye bilinirdi. O Ökült İrfan'ın babası, astrolojinin kurucusu, simyanın kâşifidir. Hayatının ayrıntıları aradan geçen yıllarda kaybolmuştur; bununla birlikte birçok kadim ülkeler onun doğma onurunun kendi topraklarına bahşedildiği konusunda birbirleriyle tartışırdı. Bu gezegendeki son enkarnasyonuyla Mısır'ı ziyaret ettiği tarih bugün bilinmemekle birlikte Mısır Krallıklarının ilk dönemlerinde, Musa'dan önce yaşadığında karara varılmıştır. En yüksek otoriteler onu İbrahim'in çağdaşı saymaktadır, hatta bazı Musevi tradisyonlar İbrahim'in mistik bilgiyi Hermes'ten aldığını ileri sürmektedir.

Bu hayat planından göçtükten yıllar sonra Mısırlılar Hermes'i tanrı mertebesine yükseltmiş, ona Thoth adını vererek tanrılarından biri yapmıştır. Yıllar sonra Kadim Yunanlılar da onu birçok tanrılarından biri yaparak ona "Bilgelik Tanrı'sı Hermes" adını vermişlerdir.

Mısırlılar onun hatırasını birçok asır boyunca –evet, binlerce yıl boyunca– saygıyla anmış, ona “Tanrıların Kâtibi” sıfatını takmış ve herkesten ayrı tutarak “üç kere yüce”; “yüceler yücesi”; “Yücelerin En Yücesi” vs anlamlarına gelen Trismegistus unvanını vermiştir. Bütün kadim ülkelerde Hermes Trismegistus’un adı saygıyla anılmıştır ve adı “Bilgelik Pınarı” ile eş anlamlı kabul edilmiştir. Bugün bile “hermetik” kelimesini “gizli” anlamında, “hiçbir şeyin dışarı çıkmaması için mühürlenmiş” anlamında kullanırız; işte bu yüzden Hermes’in izdeşleri kendi öğretilerinde gizlilik ilkesine riayet etmişlerdir. Onlar “domuzların önüne inci taneleri atma”nın erdemine inanmayıp “bebelere süt, erlere katı yiyecek”[8] ilkesiyle öğretiye sahip çıkmışlardır. Hıristiyan metinler hakkında bilgisi olanlar, Hıristiyanlıktan asırlar önce Mısırlılar tarafından kullanılan bu özdeyişleri bilirler.

Hermesçiler, bugün bile, hakikati ihtiyatla vaaz etmeyi söyleyen bu siyasete uygun davranırlar. Hermetik Öğretiler her ülkede, her dinde bulunmakla birlikte, herhangi bir ülkeyle ya da belirli bir dini mezheple bir tutulmamıştır. Bunun nedeni kadim öğretmenlerin Gizli Öğreti’nin bir inanca dönüşmesine karşı yaptığı uyarılar dolayısıyladır. Bu tedbirin bilgeliği bütün tarih öğrencileri için apaçıktır. Hindistan’ın ve Fars’ın kadim okültizmi, öğretmenler rahiplere dönüştüğü ve teoloji felsefeyle karıştırıldığı için dejenere olmuş ve büyük ölçüde kaybolmuştur. Bunun bir sonucu olarak Hindistan’ın ve Fars’ın okültizmi, tedricen dini batıl inançlar, kültler, inançlar ve “tanrılar” kalabalığı arasında kaybolmuş, Kadim Yunan ve Roma’da yine aynı şey yaşanmıştır. Aynı şey Constantine döneminde Gnostiklerin ve İlk Hıristiyanların da başına gelmiştir. Constantine’in demir eli felsefeyi teoloji yorganıyla örtmüş, öğretinin özü ve ruhu Hıristiyan Kilise lehine yitirilmesine ve kilisenin onun kadim inancına giden yolu buluncaya kadar asırlarca karanlıkta el yordamıyla dolaşmasına yol açmıştır. Dikkatli gözlemciler Kilise’nin yirminci yüzyılda kadim mistik öğretilere dönme çabasında bunu açıkça görebilir.

Fakat Ateşi canlı tutan, ona itina gösteren, sönmesine izin vermeyen birkaç inançlı ruh her daim var olmuştur. Bu sadık kalplere, korkusuz akıllara şükürler olsun ki bugün hakikat hâlâ bizimledir. Fakat artık kapsamlı bir şekilde kitaplarda bulunamaz. O üstattan öğrenciye, inisiyeden Hiyerofanta, ağızdan kulağa aktarılmıştır. Yazıldığındaysa, Gizli Öğreti’ye karşı kılıç ve ateşle, kazık, darağacı ve çarmıhla savaş açmış olan Ortaçağ teologlarının infazından kaçabilsin ve anahtara sahip olanlar onu doğru

okuyabilsin diye bütün anlam simya ve astroloji terimlerinin peçesiyle örtülmüştür. Ökültizmin çeşitli dönemleri hakkında yazılmış birçok kitapta sayısız referansa rağmen, bugüne kadar Hermetik Felsefe hakkında güvenebileceğiniz çok az kitap yazılmıştır. Oysa Ökült Öğretiler'in bütün kapılarını açan tek Esas Anahtar, Hermetik Felsefe'dir!

İlk zamanlarda Temel Hermetik Öğretiler KİBALİYON adlı bir kitapta toplanmıştı. Bu kitabın adını oluşturan KİBALİYON teriminin gerçek önemi ve anlamı aradan geçen asırlarda kaybolmuştur. Bununla birlikte bu öğreti asırlarca kulaktan ağza var olmaya devam etmiştir. Bildiğimiz kadarıyla ilkeleri bugüne kadar yazılmamış ve basılmamıştır. Kybalion, dışarıdan insanların anlayamayacağı, fakat bizzat Hermetik İnisiye'ler tarafından Neofitlere örneklerle açıklanmış olan ilkeler, ahlak kuralları ve aksiyomlardan ibaretti. Bu öğretiler, yaygın kanaatin aksine Maddi Elementler'den ziyade Zihinsel Güçler'de ehlileşme ve hâkimiyet, bir metali başka bir metale dönüştürmekten ziyade belli türden Mental Titreşimler'in diğerlerine dönüştürülmesi hakkında olan "Hermetik Simya Sanatı'nın temel prensiplerini tesis ediyordu. Metali altına çevirecek olan "Felsefe Taşı" efsanesi bütün hermesçi öğrencilerinin kolayca idrak ettiği üzere Hermetik Felsefe'yle ilgili bir teşbihti.

İlk Ders'i içeren bu küçük kitapta KYBALİON'a uygun bir biçimde eklediğimiz açıklamalarla öğrencileri Hermetik Öğretiler'i derinlemesine araştırmaya davet ediyoruz. İnisiye unvanlarımıza rağmen bizler, HERMES'in, Üstad'ın ayakları dibinde mütevazı birer öğrenciyiz. Asıl metnin kasten belirsiz terimlerin ardına gizlenmiş olması sebebiyle, burada, KİBALİYON'un kuralları, prensipleri ve aksiyomlarını günümüz öğrencilerinin daha kolay anlayacağını umduğumuz şekilde açıklıyor ve örnekliyoruz.

KYBALİON'un orijinal metninde yazılı olan özdeyişler, ilkeler ve aksiyomlar buraya tırnak işaretiyle alıntılanmıştır. Bize ait olan kısım ise normal metin halindedir. Bu küçük çalışmayı sunduğumuz birçok öğrencinin, Üstatlar Üstadı, Yüceler Yücesi HERMES TRİSMEGİSTUS'tan bu yana geçen asırlar boyunca yürünmüş olan Üstatlık Yolu'na girmeden önce, bu kitabın sayfalarında kendilerine gerekli bilgiyi bulacaklarını umut ediyoruz. KYBALİON'da şöyle bildirilmiştir:

"Üstad'ın ayak sesleri işitildiğinde, öğretisine açık olanların

kulaklar sonuna kadar açılır.” **Kybalion**

“Öğrencinin kulakları işitmeye hazır olduğunda onları bilgelikle

dolduracak dudaklar gelecektir." **Kybalion**

Demek ki Öğretiler'e göre bu kitabın sayfalarındaki bilgiler Öğreti'yi almaya hazır olanları kendine çekecektir. Ve yine, öğrenci hakikati almaya hazır olduğunda bu kitap ona gelecektir. Yasa budur. Hermetik Sebep Sonuç Prensibi, Cazibe Yasası'na bakışımı içinde dudak ve kulağı, öğrenci ve kitabı bir araya getirecektir.

II. BÖLÜM

Yedi Hermetik Prensip

“Yedi Hakikat Prensibi vardır; her kim ki bunu bilip anlar,

sihirli dokunuşu Tapınak Kapıları’nı

sonuna kadar açan Büyülü Anahtar’a sahiptir.”

Kybalion

Bütün Hermetik Felsefe'nin dayandığı Yedi Hermetik İlke şunlardır:

I. ZİHİNSELLİK PRENSİBİ

II. TEKABÜL PRENSİBİ

III. TİTREŞİM PRENSİBİ

IV. KUTUPLULUK PRENSİBİ

V. RİTİM PRENSİBİ

VI. SEBEP SONUÇ PRENSİBİ

VII. CİNSİYET PRENSİBİ

Bu derslerde Yedi Prensibi sırasıyla açıklayacak ve tartışacağız. Ne var ki önce her prensip için kısa açıklamalar vermek yerinde olur.

I. ZİHİNSELLİK PRENSİBİ

“Bütün, zihindir. Evren zihinseldir.” ***Kybalion***

Bu prensip “Bütün zihindir” prensibini somutlar. Bu prensipye göre BÜTÜN (“Maddi Evren”, “Hayat Fenomeni”, “Madde”, “Enerji” terimiyle tanıdığımız bütün dış görünüşlerin ve ifadelerin, kısacası maddi duyularımıza görünür olan her şeyin altında yatan Tözsel Gerçeklik [Substantial Reality] Tindir (Spirit). Tin kendinde BİLİNMEZ ve TANIMLANAMAZ’dır. Fakat BİR EVRENSEL, EBEDİ, CANLI ZİHİN olarak düşünülebilir. Bu prensip aynı zamanda fenomen dünyasının ya da evreninin sadece Bütün’ün Zihinsel Yaratımı olduğunu, Mahlukat (Yaratılmış Olanlar) için geçerli yasalara tabii olduğunu, evrenin her birimi ve kısmıyla bir bütün olarak “içinde yaşadığımız, hareket ettiğimiz ve var olduğumuz” BÜTÜN’ün zihninde mevcut olduğunu açıklar. Bu prensip, Evrenin Zihinsel Doğası’nı tesis ederek, insanların aklını hayli meşgul eden çeşitli mental ve psişik fenomenleri kolayca açıklar. Söz konusu fenomenler böylesi bir açıklama olmadan anlaşılamaz ve bilimsel incelemeden kaçarlar. Bu yüce Hermetik Zihinsellik prensibini anlamak, bireyin Zihinsel, Mental Evren’in yasalarını kolayca kavramasını ve bu prensibi kendi iyiliği ve gelişimi için kullanmasını mümkün kılar. Hermesçiliğin öğrencisi büyük Zihinsel Yasalar’ı gelişigüzel kullanmak yerine akıllı bir şekilde kullanmaya muktedir olur. Sahip olduğu Büyük Anahtar’la öğrenci bilgi tapınağının birçok zihinsel ve psişik kapısını açıp özgürce ve akıllıca içeri girebilir. Bu prensip “Enerji”, “Güç” ve “Madde”nin gerçek doğasını ve bütün bunların niçin ve nasıl Zihin Hâkimiyeti’nden sonra geldiğini açıklar. Asırlar önce eski Hermetik Üstatlardan biri şunları yazmıştır: “Her kim ki Evrenin Zihinsel Doğası’nı kavrar, üstatlık Yolunda hayli yol almıştır.” Ve bu sözler bugün de yazıldıkları gün kadar doğrudurlar. Bu Büyük Anahtar olmadan Üstatlık imkânsızdır; öğrenci beyhude yere Tapınak’ın kapılarını çalar ha çalar.

II. TEKABÜL PRENSİBİ

“Yukarıdaki aşağıdaki gibidir, aşağıdaki yukarıdaki gibidir.”

Kybalion

Bu prensip Varlık ve Hayat'ın çeşitli planlarına ait fenomenlerle yasaların arasında her zaman bir tekabül ilişkisi olduğu hakikatini anlatır. Kadim Hermetik Aksiyon şöyledir: "Yukarıdaki aşağıdaki gibidir, aşağıdaki yukarıdaki gibidir." Prensiplerin kavranması insana birçok karanlık paradoksu ve doğanın saklı gizini çözmenin araçlarını sunar. Bilgimizi aşan planlar mevcuttur, fakat Tekabül Prensibi'ni uyguladığımız vakit, aksi takdirde bizim için bilinmez kalacak bir şeyi anlamaya muktedir oluruz. Bu prensip çeşitli maddi, zihinsel ve spiritüel evrenlerde var olan ve geçerli bir ilke, bir Evrensel Yasa'dır. Kadim Hermesçiler bu prensibi insanın Bilinmez'i gözlerden saklayan engelleri aşmasını mümkün kılan en önemli zihinsel araçlardan biri olarak kabul ederdi. Onun kullanılması İsis'in Peçesi'nin tanrıçanın yüzünü görür gibi olduğumuz bir dereceye kadar yırtılmasını sağlamıştır. Geometri ilkeleri uzak güneşlerin ve onların hareketlerini gözlemevinde oturduğumuz yerden ölçmemizi nasıl sağlıyorsa, Tekabül Prensibi de insanın Bilinen'den Bilinmeyen'e akıl yürütmesini mümkün kılar. İnsan monadı araştırarak başmeleği anlar.

III. TİTREŞİM PRENSİBİ

“Hiçbir şey durmaz, her şey hareket eder, her şey titreşir.” ***Kybalion***

Prensip, modern bilimin onayladığı ve her yeni bilimsel keşfin doğrulama eğiliminde olduğu “her şey hareket halindedir”; “her şey titreşir” ve “hiçbir şey durmaz” gerçeğini anlatır. Hâlbuki bu Hermesçi Prensip zaten binlerce yıl önce kadim Mısır’ın üstatlarınca dile getirilmişti. Bu prensip madde, enerji, zihin, hatta ruhun çeşitli tezahürleri arasındaki farkların, büyük ölçüde farklı titreşim oranlarına bağlı olduğunu açıklar. Saf Tin olan BÜTÜN’den en kaba madde formuna kadar her şey titreşim içindedir. Titreşim ne kadar yüksekse, evren hiyerarşisindeki yer o kadar yüksektir. Tin’in titreşimi öylesine sonsuz bir hıza ve yoğunluğa sahiptir ki, pratik açıdan, tıpkı çok hızla hareket eden bir tekerleğin sabit olması gibi sabittir o. Ölçeğin diğer ucunda titreşimi öylesine düşük kaba madde formları vardır ki onlar da hareketsiz görünürler. Bu iki uç arasında milyonlarca farklı titreşim vardır. Taneciklerden elektronlara, atoma ve moleküle, dünyalardan evrenlere her şey titreşimli hareket halindedir.

Bu durum, farklı titreşim derecelerinden başka bir şey olmayan enerji ve kuvvet planları, titreşimlere bağlı olan zihinsel planlar, hatta spritüel planlar için de doğrudur. Bu prensibin anlaşılması, Hermetik öğrencilerin, uygun formüllere sahip oldukları takdirde, kendilerinin ve başkalarının zihinsel titreşimlerini kontrol etmelerini mümkün kılar. Üstatlar Bu prensibi çeşitli şekillerde doğa fenomenine de uygular.

Eskilerden biri “Erk Asası titreşim prensibini anlayanın elindedir,” diye yazmıştır.

IV. KUTUPLULUK PRENSİBİ

"Her şey İkilidir (dual); her şey iki kutba sahiptir, her şeyin kendi zıt çifti vardır; benzeyen ve benzemeyen aynıdır; zıtların doğası bir, dereceleri farklıdır; uçlar buluşurlar; bütün hakikatler yarım hakikatlerdir; bütün paradokslar uzlaştırılabilir." ***Kybalion.***

Bu prensip, hepsi de eski Hermetik Aksiyomlar olan "her şey ikilidir"; "Her şeyin iki kutbu vardır"; "her şeyin kendi zıt çifti vardır" hakikatini anlatır. Birçok kişiyi şaşkına çevirmiş olan "Tez ve antitez doğada bir, derecede farklıdır"; "Zıtlar yalnızca derecede farklı aynı şeydir"; "zıt çiftler uzlaştırılabilirler"; "uçlar buluşurlar"; "her şey hem vardır, hem yoktur"; "bütün doğrular yarı yanlıştır"; "Her şeyin iki yüzü vardır" vs, vs, vs diye ifade edilen eski paradoksları açıklar. Bu prensip, her şeyde iki kutup ya da iki yön olduğunu, "zıtlar"ın gerçekte yalnızca aynı şeyin iki ucu olduğunu ve bu uçlar arasında o şeyin çeşitli derecelerinin var olduğunu açıklar. Örnek vermek gerekirse, soğuk ve sıcak her ne kadar "zıtlar" olsa da gerçekte aynı şeydir; farklar yalnızca aynı şeyin farklı derecelerinden kaynaklanır. Bir termometreye bakın ve sıcağın bitip soğuğun başladığı yeri bulmaya çalışın! Mutlak sıcak veya mutlak soğuk diye bir şey yoktur. "Sıcak" ve "soğuk" terimleri yalnızca aynı şeyin farklı derecelerini işaret eder ve kendini sıcak veya soğuk olarak gösteren bu "aynı şey" sadece titreşimin bir oranı, çeşidi ve biçimidir. Demek ki sıcak ve soğuk, ısı dediğimiz şeyin iki kutbundan başka bir şey değildir, burada görünen fenomenler Zıtlık İlkesinin tezahürleridir. Aynı ilke, aslında aynı şeyler olan, farkın fenomenin iki ucu arasındaki derece farkına dayandığı "Işık ve Karanlık" tezahürleri için de geçerlidir. "Karanlık" nerede bitiyor, "ışık" nerede başlıyor? "Büyük ve Küçük" arasındaki fark nedir? Sert ve yumuşak? Siyah ve Beyaz? "Keskin ve Küt", Ses ve Sessizlik? Yüksek ve Alçak? Artı ve eksi? Kutupluluk prensibi bu paradoksları açıklar, başka hiçbir prensip onun yerini alamaz. Aynı prensip Zihinsel Plan'da da geçerlidir. Gelin "Sevgi ve Nefret" uç örneğini ele alalım. Bu iki zihinsel hal tümüyle farklı görünür. Bununla birlikte nefretin ve sevginin dereceleri ve "Hoşlanma ve hoşlanmama" terimlerini kullandığımız ve hafif hafif birbirine karıştığı için bazen bir şeyden hoşlanıp hoşlanmadığımızı ya da herhangi bir şey hissedip hissetmediğimizi bilemediğimiz orta noktalar vardır. Bir an düşündüğünüzde bizzat görebileceğiniz gibi bütün bunlar

yalnızca aynı şeyin farklı dereceleridir. Ve Hermesçilere daha önemli olan bir şey vardır ki insanın bizzat kendi zihninde ve başkalarının zihinde Nefret titreşimleri Sevgi titreşimlerine dönüştürülebilir. Bu satırları okuyan aranızdaki birçok kişi, hem kendilerinde hem başkalarında sevginin nefrete veya nefretin sevgiye birdenbire dönüştüğüne tanık olmuştur. Dolayısıyla bunun İradeyi kullanarak ya da Hermesçi formüller vasıtasıyla yapılması imkânını fark edeceksiniz. "İyi ve Kötü" (hayır ve şer) aynı şeyin iki kutbundan başka bir şey değildir. Hermesçiler Kutupluluk Prensibi'ni uygulama yoluyla Kötü'yü İyi'ye dönüştürme sanatını bilirler. Kısaca "Kutupluluk Sanatı", kadim ve modern Hermesçi Üstatlar tarafından bilinen ve uygulanan "Zihinsel Simya"nın bir aşaması olur. Eğer sanatın gerektirdiği zaman ve çaba harcanırsa, prensibi anlamak, bir insana kendinin ve başkalarının kutbunu değiştirme gücünü verir.

V. RİTİM PRENSİBİ

“Her şey akar, içe ve dışa; her şey dalgalanır; yükselir ve alçalır; her şeyde sarkacın salınımı vardır; sağa salınım, sola salınımla aynıdır; ritim kendini telafi eder.”

Kybalion.

Bu prensip, her şeyde, daha önce açıklamış olduğumuz Kutupluluk yasası gereği iki uç arasında ölçülebilir bir öne ve arkaya, içe ve dışa, ileri ve geri, sarkaçsı, gelgitimsi bir dalga hareketi ve akışın tezahür ettiği hakikatini anlatır. Etki ve tepki, ilerleme ve gerileme, doğuş ve batış birlikte vardır. Evrenlerin, güneşlerin, dünyaların, insanın, hayvanların, zihnin, enerjinin ve maddenin yasasıdır bu. Söz konusu yasa dünyaların yaratılışında ve yok oluşunda; ulusların yükselişinde ve çöküşünde, canlıların hayatında ve nihayet insanın zihinsel hallerinde tezahür eder (ki dolayısıyla Hermesçiler bu prensibin anlaşılmasını en çok önemli bulurlar). Hermesçiler Bu prensibi kavramış, onun evrensel geçerliliğini ve uygun formüller ve yöntemler kullanarak bu yasanın kendi üzerindeki etkilerinin üstesinden gelmenin araçlarını keşfetmiştir. Onlar Zihinsel Nötürleştirme Yasası’nı (Mental Law of Neutralization) uygular. Bu prensibi kaldıramaz, işlemesini durduramazlar; fakat prensipte ustalaşma derecelerine bağlı olarak, onun kendileri üzerindeki etkisinden sıyrılabilirler. Bu prensip tarafından kullanılmak yerine, prensibi kullanmayı öğrenmişlerdir. Bu ve benzeri yöntemler Hermesçi Sanatları oluşturur. Hermesçi Üstat dinlenmek istediği noktada kendini kutuplar ve onu öteki uca taşıyacak ritmik sarkaç hareketini nötürleştirir. Kendine hâkim olmayı başarmış bütün insanlar bunu genellikle bilincinde olmadan belirli bir dereceye kadar başarabilirler. Oysa Üstat bunu bilinçli olarak, iradesini kullanarak yapar ve bir sarkaç gibi ileri geri savrulan avamın imkânsızlığına inandığı bir dereceye kadar dengeye ve zihinsel sarsılmazlığa erişebilir. Bu ve Kutupluluk Prensibi Hermesçiler tarafından dikkatle incelenmiştir; etkisiz hale getirme, nötürleştirme teknikleriyle bunların kullanımı Hermesçi Zihinsel Simya’nın önemli bir parçasını oluşturur.

VI. SEBEP SONUÇ PRENSİBİ

"Her sebebin bir sonucu, her sonucun bir sebebi vardır; her şey yasaya göre olur. Değişim bilinmeyen yasadan başka bir şey değildir; birçok nedensellik planı vardır, hiçbir şey bu yasadan azade değildir." ***Kybalion.***

Bu prensip, her sebep için bir sonuç olduğu, her sonucun bir sebebi olduğu gerçeğini açıklar. Hiçbir şeyin "kendiliğinden olmadığını", "yasaya göre olduğunu", rastlantı diye bir şey olmadığını, var olan başka planlar olsa da, yüksek planlar alt planlara egemen olsa da, hiçbir şeyin tümüyle bu Yasa'dan kaçamayacağını açıklar. Hermesçiler belirli bir dereceye kadar Sebep Sonuç'un olağan planının üzerine yükselme sanatını ve yöntemlerini anlar ve zihinsel olarak daha üst bir plana yükselerek Sonuç olmak yerine Sebep olurlar. Halk yığınları kendilerinden güçlü olanların iradelerine ve arzularını kendini kaptırır; kalıtım, telkin ve diğer dışsal sebepler onları Hayat Satrancının piyonlarına dönüştürür. Fakat üst plana yükselen Üstatlar, kendi ruh hallerine, karakterlerine, özelliklerine, güçlerine ve çevrelerindeki ortama egemen olup piyon değil piyonu hareket ettiren el olurlar. Başkalarının iradeleri ve çevreleri tarafından oynanmak ve hareket ettirilmek yerine Hayat Oyunu'nun oynanmasına yardım ederler. Prensibin oyuncağı olmaktansa onu KULLANIRLAR. Üstat daha yüksek planların nedenselliğine tabidir, fakat kendi planlarının yönetimine yardım ederler. Bu ifadenin içinde Hermesçi bilgi hazinesi saklıdır. Okuyabilen okusun.

VII. CİNSİYET PRENSİBİ

"Her şeyde cinsiyet vardır; Her şeyin eril ve dişil prensipleri vardır, Cinsiyet bütün planlar için geçerlidir."

Kybalion

Bu prensip, Cinsiyet'in her şeyde tezahür ettiğini, eril ve dişil prensiplerin her zaman faal olduğunu somutlar. Bu, sadece Fiziksel Plan için değil, Zihinsel, hatta Spritüel Plan için de geçerlidir. Fiziksel Plan'da Prensip "CİNSİYET" olarak ortaya çıkar. Daha yüksek Planlarda prensip daha yüksek formlara bürünür, fakat prensibin varlığı sabit kalır. Bu prensip olmadan ne fiziksel, ne Zihinsel ne de spritüel yaratı mümkündür. Onun yasalarını anlamak insanın zihnini karıştıran birçok konuyu aydınlatacaktır. Cinsiyet Prensibi meydana getirmekten, yeniden canlandırmaktan ve yaratmaktan hiç vazgeçmez. Her şey, ve kadın olsun erkek olsun her insan, bu iki Element ya da prensibi kendi içinde barındırır. Erkekte Dişi, Dişi de Erkek vardır. Zihinsel ve Spritüel Yaratı, Meydana Gelme ve Yeniden yaratımı anlamanız için, bu hermesçi ilkeyi çalışmanız ve anlamanız gerekir. İlke hayatın birçok gizeminin çözümünü içinde barındırır. Bu prensibin, cazip isimler altında öğretilen, fakat doğanın yüce cinsiyet prensibinin istismar edilmesinden başka bir şey olmayan yıkıcı ve küçük düşürücü şehvani teoriler, öğretiler ve aşağılık uygulamamalarla, hiçbir ilgisi olmadığı konusunda sizi uyarırız. Kadim Fallisizm biçimlerinin böylesi dirilişleri, zihni, bedeni ve ruhu yıkar. Hermetik Felsefe şehvete, ahlaksızlığa ve doğanın ilkesinin sapıkça kullanılmasına neden olan bu küçük düşürücü öğretilere karşı her zaman uyarıda bulunmuştur. Böyle öğretiler arıyorsanız onları başka yerde arayın. Hermetizm asla böyle şeyler içermez. Saf için her şey saf, aşağı için her şey aşağılıktır.

III. BÖLÜM

Zihinsel Dönüşüm

"Zihin (tıpkı metaller ve elementler gibi) halden hale, durumdan duruma, dereceden dereceye, kutuptan kutba, titreşimden

titreşime dönüştürülebilir.

Gerçek Hermetik Dönüşüm bir Zihin Sanatı'dır."

Daha önce ifade ettiğimiz üzere Hermesçiler, ilk simyacılar, astrologlar ve psikologlardır. Çünkü bu düşünce okullarının kurucusu Hermes'tir. Astrolojiden astronomi, simyadan modern kimya, mistik psikolojiden modern psikoloji okulları çıkmıştır. Fakat kadimlerin modern okulların yalnızca kendi özel alanları olarak gördükleri şeylerden haberdar olmadıkları düşünülmemelidir. Kadim Mısır'ın taşlarına işlenmiş olan kayıtlar, kadimlerin kapsamlı bir astronomi bilgisine sahip olduklarını açıkça göstermektedir. Bizzat Piramitlerin inşa ediliş tarzı bile, Piramitlerin planı ile astronomi bilimi arasındaki ilişkiyi göstermektedir. Kimyadan da habersiz değillerdi; çünkü kadim yazılardan kalan parçalar, eşyanın kimyasal özelliklerini bildiklerini göstermektedir. Aslında fizikle ilgili kadim teoriler, modern bilimin özellikle maddenin yapısıyla ilgili son keşifleri tarafından yavaş yavaş doğrulanmaktadır. Aynı şekilde onların psikolojinin modern keşifleri denilen şeylerden habersiz oldukları da düşünülmemelidir; aksine, Mısırlılar psikoloji biliminde, özellikle modern okulların göz ardı ettiği, "psişik ilimler" adı altında incelenen ve günümüzün psikologlarını hayretler içinde bırakıp onlara "belki de doğru bir tarafı vardır" dedirten dallarda bilhassa iyiydiler.

Gerçek şu ki, kadimler maddesel kimyanın, astronominin ve psikolojinin (daha doğrusu "beyin-faaliyeti" anlamındaki psikolojinin) ötesinde astroloji denilen aşkın astronomi bilgisine, simya denilen aşkın kimya bilgisine, mistik psikoloji denilen aşkın psikoloji bilgisine sahiptiler. Modern bilimciler yalnızca Dış Bilgi'ye sahipken onlar İç Bilgi'ye de sahiptiler. Hermesçilerin sahip oldukları birçok gizli bilgi dalları arasında bu dersin konusunu oluşturan Zihinsel Dönüşüm dedikleri bir bilgi vardı.

"Dönüşüm" terimi, genellikle metalleri, bilhassa baz metalleri altına dönüştürme kadim sanatını anlatmak için kullanılan bir terimdir. "Dönüşüm" kelimesi, "bir doğayı, biçimi veya maddeyi başka bir doğaya, biçime veya maddeye dönüştürme" (Webster) demektir. Buna göre"Zihinsel Dönüşüm", zihinsel halleri, biçimleri, durumları değiştirip dönüştürme sanatı anlamına gelmektedir. Öyleyse "Zihinsel Dönüşüm" uygulamalı Mistik Psikolojinin bir biçimi, bir başka deyişle "Zihinsel Kimya Sanatı"dır.

Bu durum göründüğünden daha anlamlıdır. Mental Plan'da Dönüşüm, Simya veya Kimya sonuçları bakımından yeterince önemlidir, yalnızca

bunlarla kalsa bile insanlığın bildiği en önemli bilim dallarından biri olacaktır. Fakat bu sadece başlangıçtır. Gelin neden böyle olduğunu birlikte görelim.

Yedi Hermesçi Prensip'den birincisi Zihinsellik Prensibi, evrenin temelindeki gerçeğin zihin olduğu, evrenin bizzat zihin olup Bütün'ün zihninde mevcut olduğu anlamına gelen "BÜTÜN zihindir; Evren Zihinseldir" aksiyomudur. Gelecek derslerde Bu prensip üzerinde duracağız, fakat şimdilik Bu prensibi doğru kabul ettiğimiz zaman sonuçlarının ne olacağına bakalım.

Evren gerçekte zihinsel ise, o zaman Zihinsel Dönüşüm sanatı, Madde, Kuvvet ve Zihin açısından EVRENİN KOŞULLARINI DEĞİŞTİRME sanatı demektir. Gördüğünüz üzere, Zihinsel Dönüşüm sanatı, gerçekten de, kadim yazarların mistik çalışmalarında hakkında çok şey söyleyip uygulamaya yönelik çok az bilgi verdikleri "Maji"dir. Eğer Bütün zihinsel ise, kişiyi zihinsel koşulları değiştirmeye muktedir kılan sanat Usta'ya genelde "zihinsel" dediğimiz şeyler dışındaki maddi koşulların da hâkimiyetini sunuyor olmalıdır.

Doğrusunu isterseniz, doğanın elementlerini, fırtınaların çıkarılmasını ve dindirilmesini, depremlerin ve diğer fiziksel fenomenlerin başlatılıp durdurulmasını kontrol edecek derecede hâkimiyet gücüne ileri Zihin Simyacı'ları dışında hiç kimse erişemez. Fakat böyle insanların geçmişte ve günümüzde var oldukları meselesi bütün okulların ileri ökültçüleri için ciddi bir inanç meselesidir. En iyi öğretmenler, inançlarını meşru kılacak tecrübeler yaşamış oldukları için Üstatlar'ın mevcut olup böylesi güçlere sahip olduğu konusunda öğrencilerini ikna ederler. Bu Üstatlar güçlerini halkın önünde sergilemez, aksine, Erme Yolu'nda daha iyi çalışmak için insan kalabalığından kaçarlar. Üstatlar'ın var olduklarından bahsetmemizin nedeni, gücün tamamıyla Zihinsel olduğuna ve Hermesçi Zihinsellik Prensibi –"Evren zihinseldir"– altında yüksek Zihinsel Dönüşüm çerçevesinde faal olduğuna dikkatinizi çekmektir.

Fakat derece bakımından Üstatlar'dan, İnisiyeler'den daha aşağı olan öğrenciler ile Hermesçiler, zihinsel planda Zihin Dönüşümü'nde istedikleri gibi çalışabilirler. Aslında "psişik fenomen", "zihinsel etki"; "zihin bilimi" "yeni-düşünce fenomeni" vs aynı genel çizgilerle işe yaramaktadır; çünkü fenomene ne isim verilirse verilsin gerçekte tek bir ilke söz konusudur.

Zihinsel Dönüşüm'ün öğrencisi ve uygulayıcısı, etkili ya da etkisiz biçimde zihinsel şartları, halleri vs değiştirerek Zihinsel Plan'da iş görür.

Zihin bilimi okullarının birçok “tedavi”, “telkin”, “inkâr” vs formülleri, Hermesçi Sanat’ın genellikle kusurlu, bilim dışı formüllerinden ibarettir. Modern uygulamacıların büyük bir çoğunluğu kadim üstatlarla karşılaştırıldıklarında hayli cahil kalır; çünkü çalışmanın dayandığı temel bilgiden yoksundurlar.

Hermetik Yöntemlerle bir insanın kendi zihin durumu vs değiştirilip dönüştürülmekle kalmaz, yasalara ve ilkelere dair belirli bir kavrayış sayesinde, bilinçli ya da bilinçsiz olarak, özsavunma ilkeleri hakkında bilgilendirilmemiş olan öteki insanların da zihinsel durumlarını değiştirebilir. Dahası, birçok modern zihin bilimi öğrencilerinin ve uygulayıcılarının bildiği üzere, güçlü bir dilek, irade ve hayatını değiştirmeyi arzulayan insanın “tedavi” edilmesiyle değiştirilip dönüştürülebilir. Günümüzde insanlar bu konularda genelde bilgili oldukları için, buradaki amacımız ister iyilik ister kötülük için kullanılsın –çünkü Hermesçi Kutupluluk Prensibine göre güç zıt amaçlar için kullanılabilir- bütün bu uygulama biçimlerinin temelinde Hermesçi Prensip ve Sanatın yattığını göstermekten ibarettir.

Bu küçük kitapta Zihinsel Dönüşüm’ün temel ilkelerini açıklayacağız, öyle ki okuyan temel İlkeleri anlasın ve bu sayede Kutupluluk Prensibinin sayısız kapısını açacak Anahtar’a sahip olsun.

Şimdi sıra Kybalion’da bahsedilen “Bütün zihindir; Evren Zihinseldir,” sözleriyle açıklanan Yedi Hermesçi Prensipten ilkini, Zihinsellik Prensibi üzerine düşünmeye geldi. Öğrencilerden bu yüce prensibe dikkatle bakıp onu incelemelerini istiyoruz; çünkü o gerçekten Hermesçi Felsefe’nin ve Hermesçi Zihinsel Dönüşüm Sanatı’nın Temel İlkesi’dir.

IV. BÖLÜM

Bütün

“Zaman, Mekân ve Değişim evreninin gerisinde ve altında Tözsel Gerçeklik ve Temel Hakikat mevcuttur.”

Töz burada, “bütün dış tezahürlerin altında yatan; öz, özsel gerçeklik; kendinde şey” vs anlamındadır. “Tözsel” ise “fiilen var olan, özsel unsur olma, gerçek olma,” vs anlamlarındadır. “Gerçeklik”, “gerçek olma hali; hakiki, ömürlü, geçerli, değişmeyen, sürekli, fiili” vs anlamlarına gelir.

Bütün dış tezahür ve görünüşlerin ötesinde ve altında mutlaka bir Tözsel Gerçeklik olmalıdır. Bu Yasa’dır. Kendisinin de bir birimi olduğu evreni düşünen insan maddede, kuvvette ve zihinsel hallerde değişimden başka bir şey görmez. Hiçbir şeyin gerçekten var olmadığını, her şeyin OLUŞ ve DEĞİŞİM olduğunu görür. Hiçbir şey hareketsiz kalmaz, her şey doğar, büyür ve ölür. Eşya en yüksek noktasına eriştiği anda düşüşe geçer. Ritim yasası her daim faaldir. Hiçbir şeyde sürekli bir nitelik, sabitlik yoktur. Süren tek şey değişimdir. Bu insan her şeyin başka bir şeyden geldiğini ve başka bir şeye dönüştüğünü, sürekli bir etki ve tepki, içe ve dışa akış, inşa olma ve yıkılma, var oluş ve yok oluş, doğum, büyüme ve ölüm halinde olduğunu görür. Değişimden gayri her şey geçicidir. Eğer bu kişi düşünebilen bir insansa, bütün bu değişen şeylerin, altta yatan bir kuvvetin, tözsel, asli bir gerçekliğin yalnızca dışsal görünüşleri veya tezahürleri olması gerektiğini anlar.

Dünyanın farklı yerlerinde farklı zamanlarda yaşamış bütün düşünürler bu Tözsel Gerçeklik’i varsaymayı bir zorunluluk olarak görmüşlerdir. Adından bahsetmeye değer bütün felsefeler bu düşünceye dayanır. İnsan bu Tözsel Gerçeklik’e birçok ad vermiştir. Kimileri ona (her yerde farklı isimlerle çağrılan) bir Tanrı’nın ismini vermiş, kimileri ona “Ezeli ve Ebedi Enerji” demiş, kimileri “Madde” diye adlandırmaya çalışmıştır; fakat hepsi onun varlığını kabul etmiştir. Bu öyle açık bir şeydir ki, kanıta gerek yoktur.

Bu derslerde dünyanın kadim ya da modern bazı büyük düşünürlerinin –Hermesçi Üstatlar’ın- örneğini izledik ve bu görünüşlerin altındaki kuvveti, tözsel gerçekliği, insanın adlandırılamaz ve sıfat takılamaz olan için kullandıkları diğer terimlerin içinde en kapsamlı olduğuna inandığımız Hermesçi adı kullandık: “BÜTÜN”.

Tüm zamanların yüce Hermesçi düşünürlerinin ve daha yüksek varlık planlarına ulaşmış olan aydınlanmış ruhların görüşlerini kabul ediyor ve öğretiyoruz; her iki grup insanda Bütün’ün gerçek iç doğasının

BİLİNEMEZ olduğunu söylemektedir. Bu böyle olmak zorundadır; çünkü kendi iç doğasını ve varlığını BÜTÜN'den başka hiçbir şey anlayamaz.

Hermesçiler "kendinde" BÜTÜN'ün her zaman BİLİNMEZ kalacağına inanır ve bunu öğretir. Tanrıbilimcilerin ve metafizikçilerin BÜTÜN'ün içsel doğasına dair teorilerini, tahminlerini ve akıl yürütmelerini sonsuzun gizini kavramaya çalışan cüzi akılların çocuksu çabaları olarak görürler. Yüklenilen işin tabiatı gereği bu çabalar bugüne dek başarısız olmuştur, bundan sonra da başarısız olacaktır. Bu tür soruların peşinde koşan insan bir düşünce labirentinde dolaştıkça dolaşır ve sonunda bütün salim aklı, eylemi ve davranışı yitirip sonunda hayatını sürdüremez hale gelir. Kafesinin ortasındaki çemberin içinde dönüp duran, tüm gücüyle koşup hiçbir şeye ulaşamayan ve sonunda hâlâ kafesinin içinde başladığı yerde son bulan bir sincap gibidir.

Kendilerine bakıp Bütün'e kişilik, nitelikler, özellikler, karakteristikler ile hassalar tayin edip kıskançlık, övgüye ihtiyaç, gurur, kurban isteme ve tapınılma arzusu gibi insanoğlunun aşağı özellikleri ile soyumuzun çocukluk günlerinin artıkları da dahil olmak üzere beşeri heyecanları, duyguları ve karakteristikleri atfedenler ise bu kişiler arasında en kibirlileridir. Bu tür fikirler olgun erkekler ve kadınlar için hiçbir değer taşımaz ve hemen bir kenara atılır.

(Bu noktada Din ve Tanrıbilim, Felsefe ve Metafizik arasında bir ayrım yaptığımızı ifade etmemiz yerinde olabilir. Din bizim için BÜTÜN'ün varlığının sezgisel farkına varışı ve onunla kurulan ilişki iken, Tanrıbilim insanın ona kişilik, nitelikler ve karakteristikler tayin etmesi demektir; tanrıbilimcilerin teorileri onun işlerine, iradesine, arzularına, planlarına, tasarılarına dairdir; BÜTÜN ile insan arasında "arabulucu" mevkiinde olduklarını zannederler. Bizim için felsefe bilinebilen ve düşünülebilen şeylerin bilgisini aramakken, Tanrıbilimle aynı eğilime sahip olan Metafizik, soruşturmayı bilinmeyen ve düşünülemeyenin alanına, sınırların ötesine götürme çabası demektir. Sonuç olarak hem din hem de felsefenin kökleri Gerçeklikteyken, insan zihni ve ruhu için en güvenilmez destekten başka hiçbir şeye ulaşamayan Tanrıbilim ve Metafizik cehaletin kaygan kumunda yetişen kırık sazlara benzemektedir. Öğrencilerimizin bu tanımları kabul etmesi için ısrar etmiyoruz., Sadece kendi duruşumuzu belirtiyoruz. Her durumda, buradaki derslerde Tanrıbilim ve Metafizik hakkında çok az şey söylenecektir.)

Bütün'ün öz doğası bilinmez olsa da, onun mevcudiyetiyle ilgili bazı hakikatler vardır ki akıl kabul etmek zorunda kalıyor. Bunları incelemek, özellikle yüksek planlardaki Aydınlanmış olanların bildirdikleriyle uyum içinde olduğu sürece, düzgün bir soruşturma konusu oluşturmaktadır. Sizi bu soruşturmaya davet ediyoruz.

"Temel Hakikat, Tözsel Gerçeklik denilen O'na ad verilemez, fakat Bilge ona "BÜTÜN" der."

Kybalion

“BÜTÜN özünde bilinmezdir.”

Kybalion

“Fakat aklın söyledikleri kabul edilmeli ve saygıyla incelenmelidir.”

Kybalion

Eğer düşünen bir insansak insan aklının bilinmeyenin peçesini kaldırmaya çalışmadan BÜTÜN hakkında söyledikleri şunlardır:

1. BÜTÜN bütün olmalı, gerçekten mevcut olmalıdır. BÜTÜN'ün dışında hiçbir şey var olamaz, aksi takdirde BÜTÜN, BÜTÜN olamaz.

2. BÜTÜN zamanda sonsuz veya ebedi olmalıdır, her daim var olan olmalıdır, çünkü hiçbir şey yoktan yaratılamaz; çünkü hiçten hiçbir şey çıkmaz; çünkü o tek bir an bile "var olmamış" ise şimdi "var" olamaz; çünkü bir an bile yokluğa geçemez, tümüyle yok edilemez, var olan bir şey asla yok olmaz. Mekânda sonsuz olmalıdır, BÜTÜN'ün dışında bir şey olmadığı için her yerde olmalıdır. Onun sürekliliğini kesecek, bölecek ve ayıracak, boşlukları dolduracak hiçbir şey olmadığı için Bütün uzayda ara vermeden, ayrılmadan, kesintiye uğramadan, eksilmeden var olmalıdır. Ona son, dış olacak, onu sınırlayacak, zapt edecek, değiştirecek veya şarta bağlayacak hiçbir şey olmadığı için o erkte sonsuz veya Mutlak olmalıdır. O başka bir erkin tebaası olamaz, çünkü başka erk yoktur.

3. Başka bir şeye dönüşemeyeceği, başka bir şeyden dönüşüp gelmiş olamayacağı için BÜTÜN DEĞİŞMEZ olmalıdır. Ona ne eklenebilir, ne ondan çıkarılabilir, o ne artırılabilir, ne azaltılabilir, ne büyür ne küçülür. BÜTÜN şu anda ne ise her zaman öyle var olmuş olmalı, her zaman öyle mevcut kalmalıdır. Onun kendisine dönüşebileceği başka bir şey ne geçmişte, ne şimdi, ne de gelecekte vardır.

BÜTÜN sonsuz, mutlak, ebedi, değişmez olduğu için sonlu, değişen, akan, cüzi hiçbir şey BÜTÜN olamaz. Ve gerçeklikte BÜTÜN'ün dışında hiçbir şey yoktur. Öyleyse sonlu her şey gerçekte hiçbir şeydir. Ne aklımız bulanmıştır, ne de korkuyoruz; sizi Hermetik Felsefe kisvesi altında herhangi bir dine götürme niyetinde değiliz. Bu birbirine zıt görünen durumlar uzlaşacaktır. Sabırlı olun, oraya vaktinde varacağız.

Etrafımızda bütün biçimlerin fiziksel temelini oluşturan "Madde" denilen bir şey görüyoruz. BÜTÜN madde mi? Kesinlikle değil. Evrende zihin ve hayat tezahür etmesine rağmen, Maddede zihin ve hayat tezahür etmez. BÜTÜN madde olamaz, çünkü hiçbir şey kendinden küçük bir kaynaktan çıkamaz, sebepte olmayan sonuçta tezahür edemez, öncesi olmayanın sonrası olamaz. Üstelik modern bilim bile bize gerçekte Madde denilen bir şeyin mevcut olmadığını, Madde dediğimiz şeyin sadece

“engellenmiş enerji”, yani düşük oranlı bir titreşime sahip enerji ya da kuvvet olduğunu söylemektedir. Çağdaş bir yazarın söylediği gibi “Madde sırra kadem basmıştır.” Maddeci bilim bile madde teorisini terk etmiş ve artık “Enerji” temelinde iş görmektedir.

O zaman BÜTÜN enerji ya da kuvvet midir? Hayır, maddecilerin kullandığı anlamda ne enerji ne de kuvvettir. Çünkü enerji ve kuvvet kördür, mekanik şeyler hayat ve zekâdan yoksundur. Yukarıda bahsedilen “Hiçbir şey kendinden küçük bir kaynaktan çıkamaz” sebebinden dolayı kör enerji ve kuvvetten Zekâ ve Hayat çıkamaz. Demek ki BÜTÜN sadece enerji ya da kuvvet olamaz. Olsaydı, varlıkta Zekâ ve Hayat gibi şeyler olamazdı. Canlı olduğumuz ve bu soruyu düşünürken Zekâ kullandığımız için, her şeyin Enerji ve Kuvvet olduğunu söyleyenlerden daha iyisini biliriz.

Evrende Madde veya Enerji’den daha yüksek varlık olarak neyi biliriz? HAYAT VE ZEKÂ! Çeşitli derecelerde cisimleşmiş Hayat ve Zekâ! “O zaman,” diye sorarsınız, “BÜTÜN’ün HAYAT ve ZEKÂ olduğunu mu söylüyorsunuz?” Cevabımız: Hem evet, hem hayır! Biz ölümlülerin bildiği anlamda Akıl ile Hayat’tan bahsediyorsanız, cevabız hayır. BÜTÜN o değildir! “Peki, siz ne tür bir Akıl ve Hayat’tan bahsediyorsunuz?” diye soracak olursanız.

Cevabımız, “Canlı Akıl’dır. Ölümlülerin bu kelimelere yüklediği anlamın çok ötesinden bahsediyoruz. Hayat ve Akıl mekanik kuvvetler ya da madde ile karşılaştırıldığında ne ise SONSUZ CANLI AKIL cüzi Hayat ve Akıl ile karşılaştırıldığında odur.” Bu terimi, aydınlanmış ruhların saygıyla telaffuz ettikleri “TİN” kelimesiyle aynı anlamda kullanıyoruz.

“BÜTÜN” Sonsuz Canlı Zihin’dir, aydınlanmış olanlar ona TİN der!

V. BÖLÜM

Zihinsel Evren

“Evren zihinseldir. Bütün’ün zihnindedir.”

Kybalion

BÜTÜN TİN'dir! Peki, Tin nedir? Tin açıklanamayan ve tanımlanamayan BÜTÜN ile tanımlandığı için bu soru cevaplandırılamaz. Tin insanın Sonsuz Canlı Akıl'a en yüksek kavram olarak verdiği addır. O "Gerçek Öz" demektir. Canlı Akıl demektir. Hayat ve Akıl mekanik enerji ve maddeden nasıl üstünse, Canlı Akıl'da Hayat ve Akıl'dan öyle üstündür. Tin kavrayışımızı aşar, bu terimi sadece BÜTÜN hakkında düşünmek ve konuşmak için kullanıyoruz. Düşüme ve kavrama isteğimiz nedeniyle Tin'i Sonsuz Canlı Akıl olarak düşünebiliriz, fakat onu tümüyle anlayamayacağımızı kabul ederiz. Ya bunu yapacağız, ya da düşünmeyi tümüyle bırakacağız.

Gelin Evren'in doğasını bir bütün olarak ve parçalar halinde düşünerek devam edelim. Nedir Evren? BÜTÜN'ün dışında hiçbir şey olamayacağını hali hazırda gördük. O zaman Evren BÜTÜN'ün kendisi midir? Bu doğru olamaz, çünkü Evren ÇOK parçadan ibaret görünmektedir ve sürekli değişim halindedir. Üstelik başka açılardan da BÜTÜN'le ilgili olarak kabul etmek zorunda kaldığımız, önceki derste ifade edilen şeylere de ters düşmektedir bu. Eğer evren BÜTÜN değilse, o zaman Hiç olmalıdır. Kaçınılmaz olarak ilk akla gelen budur. Fakat sorumuzu cevaplamaz bu. Çünkü evrenin var olduğunu duyularımızla biliyoruz. Eğer evren ne Bütün ne de Hiç ise, ne olabilir ki! Bu soruyu inceleyelim.

Eğer evren gerçekten varsa ya da var görünüyorsa, bir şekilde BÜTÜN'den sonra gelmelidir. BÜTÜN tarafından yaratılmış olmalıdır. Fakat hiçten hiçbir şey çıkmayacağına göre, BÜTÜN onu neyden yaratmış olabilir? Bazı felsefeciler bu soruyu BÜTÜN'ün evreni KENDİNDEN, yani BÜTÜN'ün varlığından ve maddesinden yarattığını söyleyerek yanıtlamıştır. Fakat bu doğru olamaz, çünkü daha önce görmüş olduğumuz üzere, BÜTÜN'den bir şey eksiltilemez ne de o bölünebilir. Eğer bu yine de doğruysa evrendeki her parçacık kendinin BÜTÜN olduğunu bilmez mi? BÜTÜN kendine dair bilgisini asla yitiremez, ne de filen bir atoma ya da kör bir güce veyahut sıradan bir canlıya dönüşebilir. Bazı insanlar BÜTÜN'ün gerçekten de BÜTÜN olduğunu bilmiş ve kendilerinin, insanın, BÜTÜN ile bir olduğu sonucuna sıçramış ve kalabalığın şaşkın, bilgelerin üzgün bakışları önünde "Ben Tanrı'yım" çığlıkları atmıştır. Bir molekülün "Ben insanım" demesi herhalde daha mütevazı olurdu.

Evren BÜTÜN değilse, kendini parçalarına ayıran BÜTÜN tarafından yaratılmamışsa, o halde ne olabilir ki? Başka ne olabilir? Başka neyden yapılmış olabilir? Bu çok önemli bir sorudur. Dikkatle inceleyelim. Burada “Tekabül Yasası” (birinci ders) yardımımıza gelir. “Aşağıdaki yukarıdaki gibidir” kadim Hermesçi aksiyomdan faydalanabiliriz. Gelin kendi dünyamızı inceleyerek daha yüksek planların işleyişi hakkında bir fikir edinmeye çalışalım. Tekabül Prensibi diğer sorulara olduğu gibi bu soruya da uygulanabilmelidir.

Bakalım! Kendi varlık planında insan nasıl yaratıyor? İlk olarak kendi dışındaki maddelerden bir şey yapar. Fakat bu işimize yaramaz, çünkü BÜTÜN’ün bu şekilde yaratmasına yardım edecek onun dışında bir şey yoktur. İnsan ikinci olarak üreme yoluyla kendi türünü çoğaltır ve yaratır. Burada öz çoğalma kendi maddesinin belirli bir kısmının taşınması yoluyla olur. Fakat bu da işimize yaramaz, çünkü BÜTÜN ne taşınabilir, ne ondan bir parçası ondan çıkarılabilir. Birinci örnekte bir şeylerin ondan alınması, ikinci örnekte BÜTÜN’ün çoğalması veya ona eklenmesi diye bir durum ortaya çıkar ki ikisi de saçmadır. Fakat insanın üçüncü bir yaratma yolu vardır. Evet insan ZİHİNSEL OLARAK YARATIR! Üstelik bunu yaparken ne dışındaki malzemeleri kullanır ne de kendinin bir parçasını; fakat yine de tini Zihinsel Yaratıma nüfuz eder.

Tekabül Prensibini takip ederek BÜTÜN’ün evreni, İnsan’ın zihinsel imgeler yaratmasına benzer biçimde ZİHİNSEL olarak yarattığını düşünmemiz yanlış olmaz. İşte bu noktada Aklın söylediği, Aydınlanmış Olanlar’ın söyledikleriyle, yazdıkları ve öğrettikleriyle tümüyle uyum içindedir. Bu Bilge İnsanlar’ın öğrettiğidir. Bu, Hermes’in Öğretisi’dir.

BÜTÜN malzeme kullanmadan (çünkü kullanacak malzeme yoktur) veya kendini üretmeden (ki bu imkânsızdır) ancak tek bir yolla, zihinsel olarak yaratabilir. Daha önce de söylediğimiz gibi Aydınlanmış Olanlar’ın en yüksek öğretileri ile uyum içinde olan Aklın bu sonucundan kaçış yoktur. Siz öğrenciler nasıl zihninde bir evren yaratabilirse, BÜTÜN de evrenleri kendi zihninde yaratır. Fakat sizin evreniniz Cüzi Aklın yaratımıdır, oysa BÜTÜN’ünki sonsuz bir zihnin yaratımıdır. Bu ikisi aynı türden olmakla birlikte derece bakımından sonsuzca farklıdır. İleriki sayfalarda yaratı sürecini daha yakından inceleyeceğiz. Fakat şu anda zihnimizi bu nokta üzerinde yoğunlaştırmalıyız: EVREN VE TÜM İÇERİĞİ BÜTÜNÜN ZİHİNSEL YARATIMIDIR. Gerçekten de BÜTÜN ZİHİNDİR!

“BÜTÜN sonsuz zihninde büyük çağlarca var olan sayısız

evrenler yaratır. Yine de BÜTÜN için yaradılış, gelişim, düşüş ve milyonlarca evrenin ölümü bir göz kırpımlık süredir.” **Kybalion.**

“Evrenlerin rahmi BÜTÜN’ün Sonsuz Zihni’dir.”

Kybalion.

Cinsiyet Prensibi (1. ders ve takip eden derslere bakınız) hayatın maddi, zihinsel, spritüel bütün planlarında tezahür eder. Fakat daha önce söylediğimiz gibi Cinsiyet sadece dişilik ve erkeklik anlamına gelmez. "Cinsiyet" demek yeniden yaratım veya üreme ile ilgili anlamına gelmektedir. Yaratım veya üreme hangi planda olursa olsun, orada Cinsiyet prensibi tezahür eder. Bu, evrenlerin yaratımı için de geçerlidir.

Sakın dişi veya erkek bir Tanrı ya da Yaratıcı olduğunu öğrettiğimiz sonucuna varmayın. Bu fikir, konuyla ilgili kadim öğretilerin çarpıtılmasından başka bir şey değildir. Gerçek öğretiye göre, kendinde BÜTÜN, zaman ve mekâna ait olanlar da dahil olmak üzere bütün diğer yasaların dışındadır. Yasaların neşrolduğu YASA'dır o ve neşrolunana tabi değildir. Fakat BÜTÜN yaratım ve üreme planında tezahür ettiğinde yasaya ve prensibe göre hareket eder, çünkü daha aşağı bir varlık planında hareket etmektedir. Sonuç olarak Cinsiyet Prensibi de tezahür eder, elbette zihinsel planda.

İlk defa duyanlar için bu fikir biraz şaşırtıcı gelebilir. Fakat hepiniz aslında onu gündelik yaşayışınızda edilgen biçimde kabul etmişinizdir. Tanrı Baba'dan, Toprak Ana'dan, İlahi Baba'dan, Evrensel Anne'den bahsettiğinizde Evrendeki Cinsiyet Prensibi'ni içgüdüsel olarak kabul etmiş olursunuz. Öyle değil mi?

Fakat Hermesçi Öğreti gerçek bir ikiliği (düalite) kast etmez. BÜTÜN BİRDİR. Bu iki yan yalnızca tezahür ediş biçimleridir. Öğretiye göre BÜTÜN'ün tezahür ettirdiği Eril İlke, Evren'in fiili zihinsel yaratımından bir şekilde ayrıdır. O iradesini ("Doğa" diyebileceğimiz) Dişil İlke'ye yansıtır, Dişil İlke bunun ardından kesin bir şekilde belirlenmiş doğa yasalarına göre basit "faaliyet merkezleri"nden insana ve ardından daha yüksek ve daha yüksek planlara geçerek evrenin evrim işine başlar. Eski düşünce biçimlerini tercih ediyorsanız, Eril Prensibi TANRI, Dişil Prensibi her şeyin rahminden geldiği DOĞA, Evrensel Anne olarak tasavvur edebilirsiniz. Bu sadece şiirsel bir konuşma değildir, evrenin fili yaratım sürecine dair bir fikirdir. Şunu sakın unutmayın ki BÜTÜn birdir. Evren onun sonsuz zihninde üretilmiş, yaratılmış ve mevcuttur.

Tekabül Prensibini kendi zihninize ve kendinize uygularsanız, doğru bir fikir edinebilirsiniz. "Ben" dediğiniz ve kendi zihninizdeki zihinsel

imgelerin yaratımından, bir anlamda uzakta durup onlara tanık olan şeyi bilirsiniz. Zihinsel yaratıdan “Benim Zihnim” dediğiniz şey sorumludur. Fakat zihninizden geçen düşünceleri, fikirleri, hayalleri uzaktan inceleyen, onlara bakan bir “ben” vardır. “Aşağıdaki yukarıdaki gibidir”, hatırladınız mı? Bir planın fenomeni, daha yüksek ve daha düşük planların bulmacalarını çözmek için kullanılabilir.

Kendini Tanrı’nın evlatları olarak gören sizlerin “din” dediğimiz duyguyla BÜTÜN’e, BABA AKIL’a (Father Mind) içgüdüsel bir saygı göstermenizde şaşılacak bir şey var mı? Doğanın işlerini ve mucizelerini düşündüğünüz vakit, en içinizdeki varlıkta kökleri olan güçlü bir duyguyla dolup taşmanızda şaşılacak bir yan var mı? Bebeğin memeye yaklaşması gibi yaklaştığınız şey, ANA AKIL’dır (Mother Mind).

Sakın çevrenizde gördüğünüz küçük dünyanın, evrende küçük bir toz tanesinden başka bir şey olmayan Yeryüzü’nün bizzat evren olduğunu sanma yanılgısına düşmeyin. Böylesi milyonlarca dünyalar ve o dünyalardan büyük dünyalar vardır. BÜTÜN’ün Sonsuz Aklı’nda milyonlarca ama milyonlarca böylesi evrenler vardır. Kendi küçük güneş sistemimizde bile bizimkinden çok daha yüksek bölgeler ve planlar vardır, onlarla karşılaştırıldığında insan, okyanus dibindeki belli belirsiz cisimlere sahip hayat formlarına benzerler. İnsanın tanrıların sahip olduğunu hayal ettiği güçlerden çok daha fazlasına sahip varlıklar vardır. Üstelik bu varlıklar bir vakitler sizin gibi, hatta daha aşağıydı ve siz de bir gün onlar gibi olacak, daha yükseğe çıkacaksınız. Aydınlanmış Olanlar’a göre budur İnsanın Kaderi.

Ölüm gerçek değildir. İzafi olarak bile. Ölüm yeni bir hayata doğumdan başka bir şey değildir. Siz büyük çağlar boyunca daha yüksek, daha da yüksek planlara doğru ilerleyecek, ilerleyecek, ilerleyeceksiniz. Evren sizin evinizdir ve zaman sona ermeden evvel onun en ücra köşelerini bile keşfedeceksiniz. Siz BÜTÜN’ün sonsuz aklında yaşıyorsunuz; imkânlarınız, fırsatlarınız hem zamanda hem mekânda sonsuzdur. Devirlerin Büyük Devri sona erip BÜTÜN tüm yarattıklarını kendine çektiğinde, BÜTÜN’le BİR OLMA’nın tüm hakikatini bilebileceğiniz için sevinçle ona gideceksiniz. Yol’da hayli ilerlemiş olan Aydınlanmış Olanlar böyle bildirmektedir.

Bu süre içinde dinlenin, sakinleşin ve huzurlu olun; BABA ANNE AKIL’ın Sonsuz Gücü’nün kanadı altındasınız.

“Baba-Ana Akıl içinde, ölümlü çocuklar evdedir.”

Kybalion.

“Evrende anasız babasız hiç kimse yoktur.”

Kybalion.

VI. BÖLÜM

İlahi İkilem

“Yarı-bilge, Evren’in yeterince gerçek olmadığını fark ederek, onun yasalarını yenebileceğini hayal eder. Böyle kişiler kendini beğenmiş, kibirli aptallardır. Duvarlara çarpar ve kendi aptal akıl yürütmeleri yüzünden kafalarını kırarlar. Gerçekten bilge olan kişi ise evrenin doğasını bilir ve onun yasalarına karşı Yasa’yı,

alçağa karşı yükseği kullanır. Simya sanatıyla istenmeyeni değerli olana ve kendi zaferine dönüştürür. Üstatlık normal dışı düşler, görüler, fantastik hayaller ve yaşam değil, yüksek güçleri aşağı güçlere karşı kullanma, yüksek planda titreşerek aşağı planların acısından kaçmaktır. Üstadın silahı küstah inkâr değil, dönüşümdür.”

Bu ikilem, BÜTÜN yaratmaya başladığında tezahür eden Kutupluluk Prensibinin sonucu olan Evren İkilemi'dir. Bu söze kulak verin; çünkü yarı-bilge ile bilgeliği anlatıyor. SONSUZ BÜTÜN için evren, evrenin yasaları, güçleri, hayatı, fenomenleri meditasyon ya da düş halinde tanık olanın şeyler gibiyken, Sonlu olan her şey için evren gerçek olarak kabul edilmeli ve düşünce ve eylem buna dayanmalıdır; fakat her zaman Yüksek Hakikat akılda tutulmalıdır. Her biri kendi planı ve yasalarına göre değerlendirilmelidir. Eğer BÜTÜN, evrenin hakikaten Gerçek olduğunu tasavvur etseydi, Evren sabitleşir ve ilerleme imkânsızlaşırdı. Ve eğer insan yarı-bilgelik yüzünden evreni sadece (kendi düşlerine benzeyen) bir düş olarak görür ve buna göre hareket edip yaşarsa, tıpkı bir uyurgezer gibi tökezler, bir dairenin içinde dolanır durur, hiçbir ilerleme kat edemez ve inkâr ettiği doğa yasalarının vücudunda bıraktığı morluk ve kesiklerle uyanmak zorunda kalırdı. Bakışlarınız yıldızlarda olsun, ama nereye bastığınıza dikkat edin ki yukarı bakarken çukura düşmeyesiniz. İlahi İkilem'i unutmayın; Evren hem vardır, hem yoktur. Hakikatin her zaman iki kutbu olduğunu, Mutlak ve Göreli'yi unutmayın. Yarım doğrulara karşı uyanık olun.

Hermesçilerin "İkilem Yasası" dediği şey, Kutupluluk Prensibinin bir veçhesidir. Hermesçi yazılar Hayat ve Varlık sorunlarının düşünülmesinde ikilemin tezahür edişine dair gönderimlerle doludur. Öğretmenler sürekli olarak öğrencilerini herhangi bir sorunun "diğer yüzünü" ihmal etme hatasına karşı uyarırlar. Ve uyarıları bilhassa, bütün felsefe öğrencilerini şaşırtan ve birçoğunun genelde "sağduyu" diye bilinen şeyin aksine düşünme ve davranmalarına sebep olan Mutlak ve İzafi sorunlarına yöneliktir. Bütün öğrencileri Mutlak ve İzafi İlahi İkilemi'ni kesin bir şekilde kavramaya davet ederiz ki yarım doğruların batağına saplanmasınlar. Bu dersin yazılma amacı budur. Dikkatle okuyun!

Evren'in BÜTÜN'ün bir Zihinsel Yaratımı olduğunun bilincine varan düşünen insanın ilk aklına gelen şey, onun sadece yanılsamadan, gerçek dışılıktan ibaret olduğu fikridir ki içgüdüsü buna isyan eder. Fakat bu, tıpkı diğer yüce hakikatler gibi hem Mutlak hem de İzafi bakış açılarından değerlendirilmelidir. Mutlak bakış açısından evren, kendinde BÜTÜN ile karşılaştırıldığında elbette bir yanılsama, düş, fantezidir. Olağan görüşümüz

de bunu söyler. Çünkü dünyadan gelen ve giden, doğan ve ölen geçip giden bir rüya diye bahsederiz. Çünkü süreksizlik, değişme, sonluluk ve kalıcı olmama, BÜTÜN fikriyle karşılaştırıldığında bir yaratılmış evren fikriyle birleşir. BÜTÜN ve yaratılmış evrenin doğasına dair inançlarımız bunu değiştirmez. Felsefeciler, metafizikçiler, bilim adamları ve tanrıbilimciler bu fikirde birleşirler; bu fikir bütün felsefi düşünce biçimlerinde, dini kavramlarda, metafizik ve tanrıbilim okullarında bulunur.

Demek ki Hermesçi Öğretiler, her ne kadar konuyu ele alış biçimleri size daha şaşırtıcı gelse de, Evren'in gayri maddiliğini (en azından normalde duymaya alışkın olduklarınızdan daha keskin biçimde) vaaz etmez. Bir başlangıcı ve sonu olun her şey bir anlamda gerçek ve hakiki değildir ve bütün düşünce okullarında evren bu kurala tabidir. Konuyu tartışırken veya düşünürken hangi terimleri kullanırsak kullanalım, mutlak bakış açısından, BÜTÜN dışında hiçbir şey gerçek değildir. Evren ister maddeden yaratılmış, ister BÜTÜN'ün zihinsel yaratımı olsun, her zaman gayri maddi, süresiz, zamana, mekâna ve değişime tabidir. Evrenin zihinsel doğasından bahseden Hermesçi kavramı yargılamadan önce, bu noktanın tam anlamıyla bilincine varmanızı istiyoruz. Bütün kavramlar üzerine uzun uzun düşünün ve bunun onlar için doğru olup olmadığına bakın.

Mutlak bakış açısı resmin yalnızca bir yüzünü gösterir, diğer yüzü İzafi'dir. Mutlak Hakikat "Tanrı'nın bildiği haliyle eşya" olarak tanımlanırken, İzafi Hakikat insanın en yüksek aklının anladığı biçimiyle eşya" olarak tanımlanmıştır. Öyleyse, BÜTÜN için evren bir rüyanın veya tefekkürün sonucu gerçek olmayan, yanılsamalı bir şey iken, bu evrenin bir parçasını oluşturan ve onu cüzi melekelerle gören fani akıllar için evren hakikaten çok gerçektir ve böyle düşünülmelidir. Mutlak görüşü anlamaya çalışırken, Evrenin cüzi melekelerimize arz edildiği biçimiyle olgularını ve fenomenlerini ihmal veya inkâr etme hatasına düşmemeliyiz. Unutmayın biz BÜTÜN değiliz.

Daha bildik bir örnek vermek gerekirse, hepimiz maddenin duyularımız için var olduğunu kabul ederiz, etmezsek bizim için pek iyi olmaz. Oysa bilimsel bakış açısından madde diye bir şey olmadığını, madde dediğimiz şeyin bir atomlar toplamı olduğunu, atomların ise elektronlar denilen sürekli dairesel hareket içinde titreşen kuvvet birimleri grubundan ibaret olduğunu cüzi akıllarımızla bile anlayabiliyoruz.. Bir taşı tekmeler ve etkisini hissederiz. Yukarıda ifade edilenin doğruluğuna rağmen taş bize gerçek gelir. Fakat etkiyi beynimiz yoluyla hisseden ayağımızın ve

beynimizin de aynı şekilde elektronlardan oluşan madde olduğunu unutmayalım. Demek ki aklımıza başvurmazsak, taşı da ayağı da bilemeyiz.

Yine, bir ressam veya heykeltıraş için taş veya tuval üzerine işlediği şey çok gerçektir. Aynı şekilde yazarın, dramaturgun başkalarının inandırıcı bulacağı şekilde canlandırmaya çalıştığı karakterler de gerektir. Eğer bu sınırlı aklımız için doğruysa, Sonsuz Akıl'da yaratılanların gerçeklik derecesi acaba nedir? Ah dostlar, faniler için bu Zihin Evreni, bir plandan daha yüksek bir plana yükselsek de, tek bilebildiğimiz evrendir. Onu deneyim yoluyla başka türlü bilmek için bizzat BÜTÜN olmamız gerekir. Ne kadar yükselir, Baba'nın aklına ne kadar yaklaşırsak sonlu şeyleri yanılsamalı tabiatı bizim için daha açık hale gelse de, BÜTÜN bizi tümüyle içine çekene dek hayal asla kaybolmaz.

Öyleyse yanılsamanın doğası hakkında da düşünmemeliyiz. Bunun yerine evrenin gerçek doğasını kabul edip onun zihinsel yasalarını anlamaya çalışmalı ve bu yasaları hayat içinde bir varlık planından ötekine yukarı doğru ilerlememizde en iyi şekilde kullanmaya çabalamalıyız. Evrenin yasaları zihinsel oldular diye "Demir Yasalar" olmaktan çıkmazlar. BÜTÜN hariç her şey ona tabidir. BÜTÜNÜN SINIRSIZ AKLINDA VAR OLANLAR GERÇEKTİR, ancak BÜTÜN'ün doğasına göre ikinci derecedendir.

Hepimiz BÜTÜNÜN SONSUZ AKLINDA SIMSIKI TUTULURUZ, korkmayın ve kendinizi tehdit altında hissetmeyin, bizi incitecek veya korkmamızı gerektirecek hiçbir şey yoktur. BÜTÜN haricinde bizi etkileyecek hiçbir şey yoktur. Bu yüzden sakin ve huzurlu olabiliriz. Bunu bir kere kavradığınızda sizin için rahatlık ve güvenlik vardır. Öyleyse, BÜTÜN'ün, sonsuz aklın okyanusunda güven içinde yaşayan, "Derunun beşiğinde sallanan bizler sakin ve huzurluyuz". Gerçekten de "Yaşadığımız ve var olduğumuz yer" BÜTÜN'den başka bir yer değildir.

Maddenin yalnızca kuvvetin parçacıklarının ve elektronların bir gruplaşması olduğunu, bunların atom formu içinde birbiri etrafında salınıp dönüp titreştiğini, onların titreşerek molekülleri, moleküllerin daha büyük madde kütlelerini oluşturduğunu bilsek de madde bizim için madde kalmaya devam eder. Soruşturmamızı derinleştirip, Hermesçi Öğretiler'den elektronları oluşturan "Kuvvet"in, tıpkı evrendeki diğer her şeyin tabiatının salt zihinsel olması gibi, BÜTÜN'ün aklının tezahürlerinden başka bir şey olmadığını öğrendiğimizde de madde daha az madde olmaz. Madde planındayken onun fenomenlerini kabul etmeliyiz. Çeşitli derecelerden

Üstatlar'ın yaptığı gibi maddeyi kontrol edebiliriz, fakat bunu daha yüksek kuvvetler uygulayarak yaparız. Maddenin İzafi yönünü inkâr etmeye kalktığımız zaman kendimizi aptal yerine koyarız. Onun bizim üzerimizdeki egemenliğini –haklı olarak- inkâr edebiliriz. Fakat bu planda yaşadığımız sürece onu görmezden gelmeye çalışmamalıyız.

Aynı şekilde, doğa yasaları da onların yalnızca zihinsel yaratılar olduklarını bildiğimiz zaman var olmaktan çıkmaz ya da daha etkisiz hale gelmezler. Bu yasalar çeşitli planlarda mevcut etkileriyle iş görmeye devam ederler. Daha aşağı yasaların üstüne çıkabiliriz, fakat sadece daha yüksek yasaları uygulayarak; ancak bu şekilde. Ama yasanın tümüyle dışına çıkamaz, üstüne yükselemeyiz. BÜTÜN hariç hiçbir şey yasanın dışına çıkamaz. BÜTÜN çıkabilir, çünkü O bütün yasaların kendinden çıktığı bizatihi YASA'dır. Hayli ileri düzeye ulaşmış olan Üstatlar insanların genelde tanrılara atfettikleri güçleri edinebilir. Hayatın büyük hiyerarşisinde sayısız rütbe söz konusudur. Bu hiyerarşide en yüksek Üstatları bile insanların tasavvur edemeyeceği bir dereceye kadar geride bırakmış yüksek varlıklar vardır ki bunlar da Yasa'nın önünde eğilmek zorundadır ve BÜTÜN'ün gözünde bir hiç gibidirler. Güçleri insanların tanrılarına atfettikleri güçleri aşabilen bu en yüksek Varlıklar bile Yasa'ya tabi olmaya mecburken, kendi ırkımızdan ve derecemizden insanların, Yasaların tabiatı bakımından zihinsel olduğu ve sadece BÜTÜN'ün Zihinsel Yaratısı olduğunu kavradı diye, doğanın yasalarının "gerçek dışı" ve yanılsamalı olarak düşünmesinin nasıl bir küstahlık olduğunu varın siz düşünün. BÜTÜN'ün yönetici yasalar olarak düşündüğü bu yasalar ne ortadan kaldırılabilir, ne etkisizleştirilebilir. Çünkü evren onun çerçevesini oluşturan ve onu bir arada tutan bu yasaların yüzü suyu hürmetine vardır.

Hermesçi Zihinsellik Prensibi, her şeyin Zihinsel olduğunu söyleyerek evrenin gerçek doğasını açıklarken, evrenin, hayatın ve evrimin bilimsel kavrayışlarını değiştirmez. Aslında bilim yalnızca Hermesçi Öğretiler'i doğrular. Hermesçi Öğretiler evrenin doğasının "Zihinsel" olduğunu öğretirken, modern bilim onun "maddi" ya da son tahlilde enerji olduğunu söylemektedir. Hermesçi Öğretiler Herbert Spencer'ın "her şeyin kendinden çıktığı bir Ezeli ve Ebedi Enerji" varlığına dair ilkesinde hiçbir yanlış görmemektedir. Aslına bakarsanız Hermesçiler Spencer'ın felsefesinde Doğa Yasalar'ın işleyişine dair bugüne kadar dile getirilmiş en yüksek ifadeyi bulur ve Spencer'ın binlerce yıl önce kadim Mısır'da ve ardından İ.Ö 500 yılında Heraclitus adıyla enkarne olmuş Yunan felsefecisinin

reankarnasyonu olduğuna inanırlar. Ve bu “Ezeli ve Ebedi Enerji” ilkesini doğrudan doğruya Hermesçi Öğretiler’in bir parçası olarak görüp kendi doktrinleri doğrultusunda Spencer’ın “Enerji”sinin BÜTÜN’ÜN AKLININ ENERJİSİ olduğunu eklerler. Spencer’ın öğrencileri, ellerindeki Hermetik Felsefe anahtarıyla, çalışmaları önceki enkarnasyonlarında yapılan hazırlığın sonuçlarını gösteren bu büyük İngiliz felsefecisinin içsel felsefi kavrayışlarının birçok kapısını açabilecektir. Spencer’ın Evrim ve Ritim’le ilgili öğretileri, Ritim Prensibi konusunda Hermetik Öğretiler ile neredeyse kusursuz bir uyuma sahiptir.

O halde, Hermesçi öğrencilerin onun evrenle ilgili aziz bilimsel görüşlerini bir kenara atmasına gerek yoktur. Tüm yapması gereken altta yatan prensibi kavramaktır: “BÜTÜN ZİHİNDİR. Evren zihinseldir. Bütünün zihnindedir.” Öğrenci, yedi prensibin diğer altısının da Spencer’in bilimsel bilgisine ‘uyumlu’ olduğunu ve belirsiz noktaları ortaya çıkarıp karanlık köşeleri aydınlatmaya yarayacağını görecektir. Modern bilim teorilerinin epey bir kısmının kendine temel aldığı ilk Yunan felsefecilerinin Hermesçi düşünceden etkilenmiş olduklarını görmek bizi şaşırtmamalıdır. Modern bilim ile Hermesçi Öğrenciler arasındaki tek büyük fark İlk Hermesçi Prensibin (Zihinsellik) kabulüdür. Bilim Gerçeklik arayışında girdiği labirentin karanlık koridorlarında el yordamıyla ilerlerken giderek Hermesçi duruşa yaklaşmaktadır.

Bu dersin amacı öğrencilerin zihnine Evrenin ve yasalarının, insan söz konusu olduğu sürece, materyalizm ve enerji varsayımlarında olduğu kadar Gerçek olduğu hakikatini tüm içerimleriyle işlemektir. Bütün hipotezler altında Evren dış veçhesiyle sürekli değişim, akış ve geçicilik halindedir ve dolayısıyla özsellikten ve gerçeklikten yoksundur. Fakat (hakikatin diğer kutbunu hatırlarsak) bu aynı hipotezlerin altında, sanki bu akıp giden şeyler gerçekmiş gibi eylemeye ve yaşamaya mecburuz. Çeşitli hipotezler arasındaki bu tek ayrımla bilim Zihin Gücü’nü Doğal Kuvvet olarak tanımazken, Zihinsellik Prensibi altında o En Büyük Doğal Güç haline gelir. Ve ilkeyi ve bu prensipten çıkan yasaları ve uygulamamaları anlayanlar için bu fark hayatı tepeden tırnağa dönüştüren farktır.

Öyleyse ey öğrenciler, Zihinsellik Prensibinin faydalarını kavrayın ve Bu prensipten çıkan yasaları kullanıp uygulamayı öğrenin. Fakat Kybalion’da yarı-bilgeyi etkisi altına aldığı, onların eşyanın görünür gerçekliği tarafından hipnotize olmasına ve insanın hayatını ve pratik çalışmayı ihmal ederek düşler dünyasında yaşayan uyurgezerler gibi etrafta

dolaşmalarına sebep olduğu ifade edilen baştan çıkarıcı fikirden kaçının. Aksi takdirde, “Duvarlara çarpar ve kendi aptal akıl yürütmeleri yüzünden kafalarını kırarlar.” Bunun yerine bilginin örneğini takip et. Aynı otoritenin dile getirdiği gibi yapın, “Yasa’ya karşı yasayı kullan; yüksek yasayı alçağına karşı ve Simya sanatıyla arzu edilmeyeni değerli olana dönüştür ve böylece muzaffer ol.” Otoriteyi örnek alarak aptallıktan başka bir şey olmayan yarı-bilgelikten kaçının. Çünkü yarı bilgelik şu gerçeği göremez: “Üstatlık normal dışı düşler, görüler, fantastik hayaller ve yaşam değil, yüksek güçleri aşağı güçlere karşı kullanma, yüksek planda titreşerek aşağı planların acısından kaçmaktır.” Öğrenciler, unutmayın: “Üstadın silahı küstah inkâr değil, dönüşümdür.” Yukarıdaki alıntılar Kybalion’dan yapılmıştır ve ezberlenmeye değerdir.

Biz bir düşler dünyasında değil, izafi olmasına rağmen, hayatlarımız ve eylemlerimiz söz konusu olduğu sürece gerçek olan bir evrende yaşarız. Evrendeki işimiz onun varlığını inkâr etmek değil, aşağı planlardan yüksek planlara yükselmek için Yasalar’ı kullanarak, her gün ortaya çıkan şartlar altında elimizden gelenin en iyisini yaparak mümkün olduğunca en yüksek biçimde fikirlerimize ve ideallerimize göre yaşamaktır. İnsan hayatının gerçek anlamı bu plandaki insanlara açık değildir. Sadece en yüksek otoritelere açıktır ve kendi sezgilerimiz bize içimizde olana, mümkün olduğunca en uygun şekilde yaşadığımız ve aksine görünüşlere rağmen evrensel eğilimi gerçekleştirdiğimiz zaman hata yapmayacağımızı söyler. Hepimiz Yol’dayız. Yol, arada oyalanma yerleriyle, hep yükseğe çıkar.

Kybalion’un mesajını okuyun ve kendi aptallığı içinde yok olan “yarı-bilge’nin yanlışından kaçınarak kendinize “bilge”yi örnek alın.

VII. BÖLÜM

Bütündeki “Bütün”

“Her şey BÜTÜN’ün içindeyken, BÜTÜN’ün her şeyin içinde olduğu da doğrudur. Bu hakikati gerçekten anlayan yüce bir bilgiye sahip olur.”

Kybalion

İnsanlar (değişik isimlerle adlandırdıkları) Tanrı'larının her yerde ve her şeyde olduğunu ne çok işitmiştir ve üzerinde düşünülmeden telaffuz edilen bu sözlerde içsel bir ökült hakikatin mevcut olduğu akıllarına ne kadar az gelmiştir? Yaygın şekilde kullanılan ifade yukarıda alıntılanan kadim Hermesçi Özdeyiş'ten kalmadır. Kybalion'da ifade edildiği gibi, "Bu hakikati gerçekten anlayan büyük bir bilgi sahibi olur." Hal böyleyse, gelin kavranması çok önemli olan bu hakikati arayalım. Bu hakikat ifadesinde – bu Hermesçi Özdeyişte- en önemli felsefi, bilimsel ve dini hakikatlerden biri saklıdır.

Size evrenin zihinsel yapısıyla ilgili Hermesçi Öğreti'den bahsetmiştik (Evren zihinseldir ve BÜTÜN'ün zihninde mevcuttur.). Onunla ilişkili olan diğer ifadeye bakın. "BÜTÜN'ün her şeyin içinde olduğu da doğrudur." Bu birbirine zıt görünen iki ifade İkilem Yasası'nın altında uzlaştırılabilir. Dahası bu yasa BÜTÜN ile onun Zihinsel Evreni arasındaki mevcut ilişkileri kesin olarak dile getiren Hermesçi ifadedir. Her şeyin nasıl BÜTÜN'ün içinde olduğunu görmüştük, şimdi de konunun diğer yanını inceleyelim.

Hermetik öğretilere göre BÜTÜN kendi evrenine içkindir ("onun içinde kalır, ondan ayrılamaz, onda ikamet eder"). Evrendeki her kısmın, parçacığın, birimin ya da bileşimin içindedir. Bu ifade Öğretmenler tarafından genellikle Tekabül Prensibine başvurularak açıklanır. Öğretmen öğrenciden zihinsel forma sahip bir şeyin, bir kişinin veya bir fikrin zihinsel imgesini oluşturmasını ister; en çok kullanılan örnek kahramanı hakkında bir fikir oluşturmaya çalışan bir yazar ya da sanatında ifade etmek istediği bir idealin imgesini oluşturan bir ressam ya da heykeltıraş örneğidir. Her iki örnekte de öğrenci imgenin yalnızca kendi zihninde bir varlığa ve mevcudiyete sahip olduğunu, kendisinin, öğrencinin, yazarın, ressamın veya heykeltıraşın zihinsel imgeye içkin olduğunu, onda mevcut olduğunu görecektir. Başka bir deyişle zihinsel imgedeki tüm hayat, ruh ve gerçeklik düşünürün "içkin zihni"nden gelmektedir. Fikri kavrayana kadar düşünün bunu.

Modern bir örnek için Othello, İago, Hamlet Lear ve III. Richard karakterlerine bakalım. Bu karakterler algılanma ve yaratılma anında Shakespeare'in zihninde vardırlar. Buna rağmen Shakespeare'de bütün bu

karakterlerde vardır ve onlara canlılıklarını, ruhlarını ve eylemlerini verir. Micawber, Oliver Twist, Uriah Heep olarak tanıdığımız karakterlerin ruhu kimdir, Dickens mı, yoksa bu karakterlerden her biri yaratıcılarından bağımsız olarak kişisel bir ruha mı sahiptir? Medici Venüs'ü, Sistine'nin Modanna'sı, Belvidere'nin Apollosu kendi ruhlarına ve gerçekliklerine sahip midir, yoksa sadece yaratıcılarının spritüel ve zihinsel gücünü mü temsil ederler? İkilem Yasası her iki önermenin de, uygun bakış açılarından doğru olduğunu söyler. Micawber hem Micawber hem de Dickens'tır. Yine Micawber'in Dickens olduğu söylenebilirse de, Dickens Micawber'le aynı değildir. Micawber gibi insanlar "Yaratıcımın ruhu bende içkindir, fakat ben O değilim!" diye haykırabilir. Bu durum, bet çığlıklarıyla "Ben Tanrıyım!" diye etrafı velveleye veren yarı bilgelerin tantanalı iddialarındaki şok edici yarı doğrudan ne başkadır! Zavallı Micawber'in ya da kurnaz Uriah Heep'in "Ben Dickens'ım!" diye haykırdığını veya Shakespeare'in oyunlarındaki karakterlerden birinin tumturaklı bir şekilde "Ben Shakespeare'im!" diye ilan ettiğini düşünün. BÜTÜN yer solucanının içindedir, fakat yer solucanı BÜTÜN olmaktan çok uzaktır. Fakat bu BÜTÜN'in yer solucanına ve yer solucanını oluşturan parçalara içkin olması gerçeğini değiştirmez. "Her şey BÜTÜN'ün içindedir ve BÜTÜN her şeyin" sözünden daha büyük bir gizem olabilir mi?

Elbette, öğrenciler yukarıda verilen örneklerin kaçınılmaz olarak kusurlu ve yetersiz olduğunu fark edecektir; çünkü bu örnekler cüzi akıllardaki zihinsel yaratımları gösterirler. Oysa evren Sonsuz Aklın bir yaratımıdır. Bu ikisini ayıran şey iki ucun birbirine uzaklığıdır. Yine de aradaki fark yalnızca bir derece meselesidir. Her yerde aynı prensip söz konusudur. Tekabül prensibi her yerde kendini gösterir. "Aşağıdaki yukarıdaki gibidir, yukarıdaki aşağıdaki gibidir."

Ve insan içte yaşayan Tin'in kendi varlığına içkin olduğunu fark ettiği ölçüde hayatın spritüel ölçeğinde o kadar yükselecektir. Spritüel gelişme bu demektir: içimizdeki Tin'in tanınması, gerçekleştirilmesi ve tezahür ettirilmesidir. Spritüel gelişimle ilgili olan bu son yargıyı unutmamaya çalışın. O Gerçek Din Hakikat'ini ihtiva eder.

Evrende birçok Varlık planı, birçok Hayat alt-planı, birçok varlık derecesi vardır. Ve hepsi varlıkların ne kadar yüksekte olduklarıyla ilgilidir. En altta en kaba madde vardır. En yüksek varlık BÜTÜN'ün TİN'inden çok ince bir farkla ayrılır. Hayat merdiveninde her şey yukarı ve aşağı doğru hareket halindedir. Her şey yoldadır ve her şeyin sonu BÜTÜN'dür. Bütün

ilerleme Eve Dönüş'tür. Bütün aksi görünüşlere rağmen her şey Yukarı ve İleri doğru hareket eder. Aydınlanmışlar böyle bildirmiştir.

Evrenin Zihinsel Yaratımına dair hermesçi öğretilere göre Yaratıcı Siklus'un (Creative Cycle) başında BÜTÜN, varlıkla ilişkisinde, iradesini Oluş'a yöneltir ve yaratım süreci başlar. Öğretilene göre, süreç Titreşim'in çok düşük bir enerji titreşimine kadar düşmesiyle ilgilidir. Bu noktada maddenin muhtemel en kaba hali tezahür eder. Bu sürece dolaşma, karışma, düşüş (involution) aşaması denir. BÜTÜN bu süreçte kendi yaratımıyla "meşgul" veya "sarmalanmış"tır. Hermesçiler bu sürecin kendi zihinsel yaratımıyla neredeyse kendini unutacak kadar sarmalanmış olup bir an için neredeyse "kendi yaratımında yaşayan" sanatçı, yazar veya mucidin zihinsel sürecine tekabül ettiğine inanırlar. "Sarmalanmak" kelimesi yerine "kendinden geçme" kelimesini kullanırsak, ne kast ettiğimize dair herhalde daha iyi bir fikir veririz.

Yaratımın istemsiz bir şekilde, kendiliğinden gelişen bu aşamasına bazen İlahi Enerji'nin "taşması" denir. Tıpkı evrim durumunun "içe çekilme" olarak adlandırılması gibi. Yaratım sürecinin en uç noktası BÜTÜN'den en uzak nokta olarak kabul edilir. Evrim halinin başlaması ise Ritim sarkacının geriye doğru hareketinin başlangıcı olarak bilinir. Bütün Hermetik Öğretiler bu "eve dönüş" fikrine inanır.

Öğretiler'e göre "Taşma" sırasında titreşim giderek düşer ve sonunda itki sona erer ve sarkacın dönüş hareketi başlar. Fakat iki evre arasında bir fark vardır: "Taşma" sırasında yaratıcı güçler toplu olarak hareket ederken, evrim sürecinin veya "çekilme" evresinin başlangıcında Bireyselleşme Yasası hâkimdir. Yani Kuvvet Birimleri'ne ayrılma eğilimi vardır. Öyle ki, sonunda BÜTÜN'ü bireyselleşmiş enerji olarak terk edenler, sonunda fiziksel, zihinsel ve Spritüel Evriminde giderek daha yükselmiş olarak yüksek ölçüde gelişmiş sayısız Hayat Birimleri halinde kaynağına geri döner.

Kadim Hermesçiler evrenin BÜTÜN'ün aklında zihinsel yaratımını tarif ederken "tefekkür" kelimesini kullanırlar. Temaşa (seyir) kelimesini de çok kullanılmıştır. Fakat fikirle vermek istedikleri İlahi İlgi anlamında bir şeydir. İngilizce de "ilgi" kelimesinin karşılığı olan "attention" kelimesi "ulaşmak; uzanmak" anlamlarına gelen Latince bir kökten gelmektedir. Demek ki İngilizce'de attention zihinsel enerjinin ulaşması, uzanması anlamına gelir. Attention kelimesinin anlamlarına baktığımız zaman, altta yatan fikri hemen anlayabiliriz.

Evrim süreciyle ilgili Hermesçi Öğretiler'e göre, Yaradılışın başlangıcı üzerine düşünmüş böylece evrenin maddi temellerini tesis etmiş-, onun varlığa gelişini düşünmüş olan BÜTÜN, yavaş yavaş derin düşünce halinden kalkar veya uyanır. O böyle yaparken sırasıyla ve belirli bir düzen içinde maddi, zihinsel ve spritüel planlarda Evrim sürecinin tezahürü başlar. Böylece yukarı doğru hareket başlar. Her şey Ruh'a doğru hareket eder. Madde kabalığını yitirir, Birimler varlığa gelir, bileşimler biçimlenmeye başlar; Hayat daha yüksek biçimlerde ortaya çıkar ve tezahür eder; Zihin giderek daha belirgin bir hale gelir; titreşimler giderek yükselir. Kısaca, Evrim süreci bütün fazlarıyla başlar ve "İçe çekilme", "Soluk Alma" sürecinin tesis edilmiş yasalarına göre ilerler. Bütün bunlar insanın zamanıyla eonlarca sürer, bir eon milyonlarca ama milyonlarca yıl demektir; fakat aydınlanmış olanlar bir evrenin genişleme ve içe çekilme dönemleriyle yaratım sürecinin BÜTÜN'ün bir göz kırpımlık süresinde olup bittiğini bildirir. Sayısız eon sikluslarının sonunda BÜTÜN ilgisini "temaşasını, derin düşünce halini", evrenden çeker. Çünkü büyük eser tamamlanmıştır ve her şey kendinden geldikleri BÜTÜN'e geri çekilir. Gizemlerin gizemi şudur ki, her canın Ruhu yok olmaz, fakat sonsuz derecede genişler. Yaratan ve Yaratılan birleşir. Aydınlanmışlar böyle bildirir!

Yukarıda örnek verilen BÜTÜN'ün "tefekkürü"u ve peşi sıra "derin düşünceden kalkma, uyanma"sı, unutulmamalıdır ki, Öğretmenlerin sonsuz bir süreci sonlu örneklerle anlatma çabasından başka bir şey değildir. Yine de "Aşağıdaki yukarıdaki gibidir." Aradaki fark yalnızca bir derece farkıdır. Ve BÜTÜN evren üzerine derin düşünmesinden nasıl kalkıyorsa, insanda (zaman içinde) maddi planda tezahür etmekten çıkar ve kendini giderek içinde ikamet eden Ruh'a, yani "İlahi Ego"ya çeker.

Bu derste bahsetmek istediğimiz bir konu var ki, bu konu giderek daha fazla metafizik akıl yürütmelerce işgal edilmektedir. Amacımız bu akıl yürütmelerin beyhudeliğini göstermektir. Hakikati arayan bütün düşünürlerin eninde sonunda karşılaştığı sorudan bahsediyoruz. "BÜTÜN evreni neden yarattı?" Soru faklı şekillerde sorulabilir. Fakat özü yukarıdaki gibidir.

İnsan bugüne kadar bu soruyu cevaplandırmak için çok çabalamış olmasına rağmen, bahse değer bir cevap bulamamıştır. Kimileri BÜTÜN'in evrenin yaratımıyla bir şeyler kazanacağını tasavvur etmiştir ki bu saçmadır. BÜTÜN zaten sahip olmadığı ne kazanabilir ki? Diğerleri cevabı

BÜTÜN'ün "sevecek bir şey" istediği fikrinde aramıştır. Başkalarıysa BÜTÜN'ün zevk için, eğlence için veya 'yalnız' olduğu için veyahut kendi gücünü görmek için evreni yarattığını söylemektedir. Bütün bunların hepsi beyhude açıklamalardır ve insanlığın çocukluk dönemlerine aittir.

Kimileri de bu gizemi BÜTÜN'ün "iç doğası" –yaratıcı güdüsü- gereği kendini yaratmak 'zorunda' bulduğunu varsayarak açıklamaya çalışmıştır. Bu fikir diğerlerinden daha ileridir. Zayıf noktası BÜTÜN'ün içsel ya da dışsal, herhangi bir şey tarafından zorunlu, mecbur bırakılması fikridir. Eğer BÜTÜN "iç doğası" ya da "yaratıcı güdüsü" nedeniyle bir şey yapmaya mecbur kalmışsa, o zaman Mutlak olan BÜTÜN değil, onun "iç doğası" ya da "yaratıcı güdüsü"dür. Önermenin bu kısmı bu yüzden geçerli değildir. Yine de BÜTÜN yaratır ve tezahür eder; öyle görünüyor ki böyle yapmaktan bir tatmin elde etmektedir. Ve BÜTÜN'ün insanda "iç doğaya" ya da "yaratıcı güdü"ye tekabül eden sonsuz bir Arzu ve İrade gibi bir şeylere sahip olduğu sonucundan kaçmak çok zor görünüyor. İrade etmeseydi eyleme geçmezdi, eylemi arzu etmeseydi irade etmezdi ve sonunda belli bir tatmin olmasaydı eylemi arzu etmezdi. Ve bütün bunlar bir "İç Doğa"ya göre olmak zorundarır. Tekabül Yasası'na göre bunu varsayabiliriz. Fakat biz BÜTÜN'ün ister dışsal ister içsel bütün etkilerden ÖZGÜR olduğunu düşünmeyi tercih ediyoruz. Zorluğu yaratan sorun, sorunu yaratan zorluk da buradadır.

Kesin bir şekilde konuşmak gerekirse, BÜTÜN'ü harekete geçiren bir "Sebep" var olduğunu söyleyemeyiz. Çünkü bir "sebep" akla bir nedeni getirmektedir ki BÜTÜN, iradesi sebep sonuç prensibini harekete geçirdiği an dışında, sebep sonuç yasasının üzerindedir. Gördüğünüz gibi mesele, tıpkı BÜTÜN'ün bilinmezliği gibi, akıl almaz bir meseledir. Nasıl yalnızca BÜTÜN vardır demekle yetiniyorsak, BÜTÜN EYLER ÇÜNKÜ EYLER demek zorundayız. Çünkü BÜTÜN kendinde akıl, kendinde yasa, kendinde eylemdir. Demek ki BÜTÜN kendi kendinin sebebi, kendi kendinin yasası, kendi kendinin eylemidir; dahası, BÜTÜN ve onun Aklı, Eylemi, Yasası BİR'dir, diyebiliriz. Size bu dersleri verenlerin görüşüne göre, cevap varlığın giziyle birlikte "BÜTÜN'ün İÇBENLİK'inde saklıdır. Tekabül yasası BÜTÜN'ün OLUŞ VEÇHESİ diyebileceğimiz veçhesine varmaktadır. Bu veçhenin diğer yüzünde "VARLIK VEÇHESİ" vardır. Bütün yasalar YASA'da, bütün Prensipler PRENSİP'de erir. BÜTÜN, PRENSİP ve VARLIK, BİR ve AYNIDIR. O halde bu noktayla ilgili metafizik akıl yürütmeler beyhudedir: burada meseleyi ele almamızın

sebebi sorunun varlığını kabul etmek ve aynı zamanda metafizik ve teolojik cevapların saçmalığını göstermektir.

Sonuç olarak şunları bilmek öğrencimizin ilgisini çekebilir. Bazı kadim ve modern Hermesçi Öğretmenler soruya Tekabül prensibini uyguluma eğiliminde olup "İç Doğa" sonucuna varmış olsa da, efsaneye göre yüce HERMES, ileri öğrencileri tarafından kendine bu soru sorulduğunda soruyu DUDAKLARINI SIKI SIKIYA KAPATARAK cevaplamış, hiçbir şey söylememiş ve CEVAP YOK demek istemiştir. Şu halde,, onun felsefesinin bir aksiyomunu, -"Bilgeliğin dudakları anlamayan kulaklara kapalıdır"-, ilkesini uygulamak isteyebilir ve ileri öğrencilerinin bile onlara Öğretiyi alma liyakatini veren kavrayışa sahip olmadıklarına inanabiliriz. Her durumda, Hermes sırrı biliyorsa bile söylememiştir. Bu soru söz konusu olduğu sürece HERMESİN DUDAKLARI KAPALIDIR. Yüce Hermes'in konuşmakta tereddüt ettiği yerde biz faniler öğretmeye nasıl cüret edebiliriz?

Fakat unutmayın ki bu sorunun bir cevabı varsa ve bu cevap ne olursa olsun hakikat sabit kalmaktadır: "Her şey BÜTÜN'ün içindeyken, BÜTÜN'ün her şeyin içinde olduğu da doğrudur." Öğreti bu konuda ısrarlıdır. Aynı alıntının son cümlesini de buna ekleyebiliriz. "Bu hakikati gerçekten anlayan bir yüce bilgiye sahip olur."

VII. BÖLÜM

Tekabül Planları

“Aşağıdaki yukarıdaki gibidir, yukarıdaki aşağıdaki gibidir.”

Yüce İkinci Hermesçi Prensip çeşitli tezahür, hayat ve varlık planları arasında bir uyum, uzlaşma ve tekabül olduğu hakikatini somutlar. Bu doğrunun doğruluğu evrende var olan her şeyin aynı kaynaktan, aynı yasalar ve ilkelerden yayılmasına ve bunların kendi planlarında fenomenler olarak tezahür eden her bir birim veya eylem bileşimi için geçerli olmasına dayanmaktadır. Hermetik Felsefe, düşünme ve araştırma kolaylığı için evrenin üç fenomen sınıfına bölünebileceğini varsayar. Bu Yüce Planlar şunlardır:

I. Yüce Fiziksel Plan.

II. Yüce Zihinsel Plan.

III. Yüce Spritüel Plan.

Bu ayrımlar belirli ölçülerde gelişigüzel ve yapaydır. Çünkü gerçekte bu üç sınıf, hayatın çeşitli yüce dereceleri içinde farklı aşamalardan başka bir şey değildir. Bu derecelerin en altında Madde, en üstünde Tin bulunur. Dahası farklı Planlar'ın gölgeleri birbirinin üzerine vurur. Örneğin bu yüzden yüksek fiziksel plan ile alçak zihinsel plan arasında veya yüksek zihinsel plan ile alçak fiziksel plan arasında keskin bir ayrıma gidilemez.

Kısaca, Üç Yüce Plan hayat tezahürünün çeşitli derecelerinin üç büyük gruplanması olarak görülebilir. Her ne kadar bu küçük kitabın amacı bu farklı planlar konusunu enine boyuna tartışmaya veya bunları açıklamaya imkân vermese de, şu noktada bunların genel bir tarifini yapmanın doğru olduğunu düşünüyoruz.

En iyisi, ökültizm ile ilgili yakın dönem çalışmalarda serbestçe kullanılan ve çok kötü bir şekilde açıklanan "Plan" kelimesinin anlamını öğrenmek isteyen neofitler tarafından sık sık sorulan bir soruyla başlamak. Genellikle şöyle bir sorudur bu: "Bir Plan boyutları olan bir yer midir, yoksa bir durum, bir hal midir?" Cevabımız: "Hayır, o ne bir yer, ne olağan boyutları olan bir uzamdır; ama hal veya durum olarak da sınırlandırılamaz. Belki ona durum veya hal denilebilir, fakat bir hal veya durumun belirli bir boyut olduğunu, belirli derecelerde ölçüme tabi olduğunu unutmamalıyız." Paradoksal, öyle değil mi? Konuyu yakından inceleyim. Bir "boyut" bildiğiniz üzere "bir düz çizgi üzerindeki bir ölçü, ölçülebilir bir şeydir" vs. Olağan uzam boyutları uzunluk, genişlik ve yüksekliktir. Bunlara uzunluk, genişlik, yükseklik, kalınlık ve çevre de diyebiliriz. Yaratılmış olan" veya

“ölçülebilen” şeylerin hem ökültçüler, hem de bilimciler tarafından bilinen başka bir boyutu daha vardır. Bilimcilerin henüz boyut olarak görmediği ve laf aramızda hakkında hayli tartışma yapılan bu yeni boyut dördüncü boyuttur ve dereceleri ya da planları belirlemek için kullanılır.

Bu dördüncü boyuta “titreşim boyutu” denebilir. Hem modern bilim adamları, hem de “her şey hareket halindedir; her şey titreşir; hiçbir şey durmaz” hakikati Üçüncü Hermetik Prensibi’ni benimsemiş olan Hermesçiler için bu olgusal bir hakikati gösterir. En yüksek tezahürden en alt tezahüre dek her şey titreşir. Yalnızca farklı hızlarda titreşmekle kalmayıp, farklı yönlerde ve farklı biçimlerde titreşirler. Bir şeyin titreşim oranı, onun titreşim ölçeğinde, başka bir deyişle Dördüncü Boyutta bulunma derecesini gösterir. İşte bu dereceler ökültçülerin Planlar dedikleri şeylerdir. Titreşim oranı ne kadar yüksekse plan o kadar yüksek, o planda iştigal eden hayatın tezahürü o kadar yüksektir. Demek ki bir plan ne bir yer ne bir durum ne de bir hal olmasına karşın, her ikisinde görünen niteliklere sahiptir. Hermetik Titreşim Prensibini inceleyeceğimiz bir sonraki dersimizde titreşim derecesi hakkında daha çok şey söyleyeceğiz.

Bununla birlikte Üç Yüce Plan’ın evren fenomeninin fiili ayrımları olmadığını, Hermesçilerin evrensel faaliyet ve hayatın çeşitli derece ve formalarını düşünüp incelerken yardımcı olsun diye keyfi olarak kullandıkları terimler olduklarını lütfen unutmayınız. Maddenin atomu, kuvvet birimleri, insanın zihni, Başmelek varlığı cetvelin üzerindeki derece farklarından başka bir şey değildir ve hepsi temelde aynıdır; aradaki fak yalnızca bir derece, bir titreşim oranı farkıdır. Hepsi BÜTÜN’ün yaratımıdır ve sadece BÜTÜN’ün sonsuz zihninde var olurlar.

Hermesçiler Üç Yüce Plan’ın her birini Yedi Küçük Plan’a bölerler. Bu planlarda kendi içinde yedi alt plana ayrılır. Bu ayrımlar belirli ölçülerde keyfidir ve uçlarda birbirlerine karışırlar. Ayrımlar yalnızca bilimsel düşünce ve inceleme kolaylığı yüzünden benimsenmişlerdir.

Yüce Fiziksel Plan ve onun Yedi Küçük Planı, bütün fiziksel, maddi eşyayı, kuvvetleri ve tezahürleri kapsayan Evren fenomeninin kısımlarıdır. Madde, enerji ya da kuvvet dediğimiz bütün biçimleri kapsar. Fakat Hermesçi Felsefenin maddeyi bir “kendinde şey” veya BÜTÜN’ün zihninde ayrıksı varlığa sahip bir şey olarak kabul etmediğini asla unutmamalısınız. Öğretilere göre madde bir enerji formundan, daha doğrusu belirli bir türde düşük bir titreşim oranına sahip bir enerjiden başka bir şey değildir. Hermesçiler buna göre maddeyi enerji başlığı altında

sınıflandırır ve onu Yüce Fiziksel Plan'ın Yedi Küçük Plan'ından üçüne dahil ederler. Yedi Küçük Fiziksel Plan şunlardır:

I. Madde Planı (A)
II. Madde Planı (B)
III. Madde Planı (C)
IV. Eterik Madde Planı
V. Enerji Planı (A)
VI. Enerji Planı (B)
VII. Enerji Planı (C)

Birinci Madde Planı (A) katı, sıvı ve gaz biçimlerindeki maddeyi kapsar ve varlığı fizik ders kitaplarında kabul edilir. İkinci Madde Planı (B), bilimin daha yeni yeni kabul etmeye başladığı varoluşun daha sübtil ve daha yüksek maddi formlarını oluşturur. Örneğin ışık yayan maddeler fenomeni, çeşitli veçhelerinde radyum vs bu alt planın alt bölümüne aittir. Üçüncü Madde Planı (C) varlığı bilim adamlarınca henüz tespit edilmemiş olan çok daha sübtil ve belirsiz madde formlarından teşekküldür. Eterik Madde Planı son derece ince, elastik olan ve uzayın her noktasına nüfuz edip ışık, ısı, elektrik gibi enerji dalgalarına taşınmasına ortam görevi gören ve bilimin "Eter" diye bahsettiği şeyi kapsar. Eterik Madde (denilen şey) ile Enerji arasındaki bağlantıyı oluşturur bu ve her birinin doğasından pay alır. Bununla birlikte Hermesçi Öğretiler bu planın (bütün diğer Küçük Planlar'da olduğu gibi) yedi alt kısmı olduğunu; bir değil yedi eter olduğunu söyler.

Eterik Madde Planı'nın hemen üstünde birinci Enerji Planı (B) vardır. Bu Plan enerjinin bilimce varlığı kabul edilen yedi alt planından ibarettir. Isı, ışık, manyetizma, elektrik ve (Yerçekimi, kohezyon, kimyasal yakınlık vs dahil olmak üzere) çekim ile bilimsel deneylerin varlığına işaret ettiği fakat henüz adlandırılıp sınıflandırılmamış olan birçok başka enerji formu bu alt planları oluşturur. İkinci Enerji Planı (B) enerjinin henüz bilimce keşfedilmemiş olan, fakat "Doğanın İnce Güçleri" denilen yüksek biçimlerinin yedi alt planını kapsar. Bunlar belirli zihinsel fenomen biçimlerinin tezahürlerinde ve bu fenomenlerin mümkün kılmada işlerlik gösterirler. Üçüncü Enerji Planı (C) yüksek derecede örgütlendiği için hayatın birçok karakteristiğini taşıyan, fakat olağan gelişim planındaki insan zihinleri tarafından varlığı tanınmamış olup yalnızca Spritüel Plan'ın varlıklarınca kullanılabilen yedi enerji alt planını kapsar. Bu enerjiler sıradan insanın tahayyül sınırlarının ötesindedir ve belki onlarca "ilahi güç"

olarak kabul edilir. Bu güçleri kullananlar bilinen en yüksek insan tipi karşısında tanrı gibi görünür.

Yüce Zihinsel Plan olağan yaşamımızda bizce bilinir olan "canlı şeyler"i ve okültistler haricinde pek kimsenin bilmediği başka bazı formları kapsar. Yedi Küçük Zihinsel Plan (sınıfları yeterince ayrıntılı ve tatmin edici bir biçimde açıklanmadıkları taktirde) keyfi bir ayrıma dayanır. Bu açıklamalar elinizdeki kitabın amacının dışında olsa da, adlarından bahsedebiliriz. Bu planlar şunlardır:

I. Mineral Zihin Planı
II. Elementel Zihin Planı (A)
III. Bitki Zihni Planı
IV. Elementel Zihin Planı (B)
V. Hayvan Zihni Planı
VI. Elementel Zihin Planı (C)
VII. İnsan Zihni Planı

Mineral Zihin Planı bizim "mineraller, kimyasallar vs" diye bildiğimiz formları canlandıran birim veya varlıkların veya bu birim ve varlık gruplarıyla kombinasyonlarının "hal ve şartlar"ını oluşturur. Bu varlıklar moleküller, atomlar veya parçacıklarla karıştırılmamalıdır. Bu sözü edilenler, tıpkı bir insanın bedeninin insanın kendisini değil, maddi bedenini oluşturması gibi söz konusu varlıkların yalnızca maddi bedenleri veya biçimleridirler. Bu varlıklara bir yere kadar "ruhlar" da denilebilir. Hayat ve zihni az gelişmiş canlı varlıklardır ve en yüksek Fiziksel Plan'ın en üstteki alt-bölümünü oluşturan "canlı enerji"nin birimlerinden biraz daha fazladırlar. Sıradan akıl, Mineraller Âlemi'ne ruh ve can atfetmez, fakat bütün ökültçüler bunun varlığını kabul eder. Modern bilim de, bu açıdan hızla hermesçi görüşe doğru kaymaktadır. Moleküller, atomlar ve parçacıklar da "sever ve nefret eder", beğenir ve beğenmez, "çekici ya da itici" bulur, "benzerlik ve benzemezlik" taşır vs. Bazı cesur modern bilimsel zihinler atomların arzu ve irade, duygu ve heyecanlarının, insanlarınkinden çok az bir farklılık gösterdiği görüşünü ifade etmişlerdir. Ne yazık ki bu meseleyi burada tartışacak zaman ve yerden yoksunuz. Fakat bütün ökültçüler bu durumu bir olgu olarak kabul eder ve kimileri de görüşlerine dışarıdan destek almak için son dönem bilimsel çalışmaları referans gösterirler. Bu planda da her zamanki yedi alt-bölüm vardır.

Birinci Elementel Zihin Planı (A) ortalama insanın bilmediği, fakat ökültçülerin kabul ettiği bir varlıklar sınıfının hal ve şartları ile zihinsel ve

hayati gelişimlerinin derecesini oluşturur. İnsanın olağan duyuları tarafından algılanamazlar; fakat evren dramında yer alıp kendi rollerini oynarlar. Zekâ düzeyleri mineral ve kimyasal varlıklar ile bitki âleminin varlıkları arasındadır. Bu planın da yedi alt bölümü vardır.

Bitkisel Zihin Planı ve onun yedi alt bölümü bitki dünyasını oluşturan varlıkların hal ve şartlarını gösterir. Bitki dünyasının canlılığı ve akli durumu sıradan insan tarafından bilinse de "Bitkilerde Hayat ve Zekâ" başlıklı yeni ve ilginç çalışmalar ancak son on yılda yayınlanmaya başlanmıştır. Tıpkı hayvanlarda, insanlarda ve üst-insanlarda olduğu gibi bitkilerde de hayat, can ve ruh vardır.

İkinci Elementel Zihin Planı (B) ve onun yedi alt-bölümü elementel ve görünmez varlıkların yüksek formlarının hal ve şartlarını kapsar. Bu varlıklar evrenin genel işleyişinde kendi rollerini yerine getirirler. Zihinleri ve hayatları Bitkisel Zihin Planı ile Hayvansal Zihin Planı arasını doldurur ve her ikisinden pay alır.

Hayvansal Zihin Planı ve onun yedi alt-bölümü bildiğimiz hayvani hayat biçimlerini canlandıran varlıkların ve ruhların hal ve şartlarını oluşturur. Hayatın bu âlemini veya planının ayrıntılarına girmemize hiç gerek yoktur, çünkü hayvanlar âlemi bize kendi âlemimiz kadar aşinadır.

Üçüncü Elementel Zihin Planı (C) ve onun yedi alt-bölümü, bütün elementel varlıklar gibi görünmez olan belirli bir derece ve kombinasyonlarla hem hayvan hem de insan hayatından pay alan varlıkları kapsar.

İnsan Zihni Planı ve onun yedi alt-bölümü çeşitli dereceleri, aşamaları ve kısımlarıyla bütün insanlarda görülen hayat ve zihin tezahürlerini kapsar. Yeri gelmişken bildirelim ki, günümüzün ortalama insanı İnsan Zihni Planı'nın dördüncü alt-bölümünde yaşar ve ancak en zekileri beşinci alt-bölümün sınırlarını geçmiştir. Türümüzün bu aşamaya gelmesi milyonlarca yıl sürmüştür. Altıncı, yedinci alt-bölümlere ve ötesine ulaşmak yine uzun bir vakit alacaktır. Yol'da ilerleyen kendi türümüz ise (dörtten kaçan) beşinci plandadır. Bununla birlikte aramızda öyle ileri ruhlar vardır ki altıncı ve yedinci alt-bölümleri aşmış, bazı varlıklar ise ötesine geçmiştir. Altıncı alt-bölümdeki insan "üst-insan" iken, yedincideki "Aşkın-insan"dır.

Yedi Küçük Zihinsel Planı değerlendirirken, Üç Elementel Plan'a yalnızca genel olarak değindik. Konu genel felsefe ve öğretilerin kapsamında olmadığı için, bu çalışmada ayrıntılara girmek istemiyoruz. Fakat bu planların bildiğimiz planlarla ilişkisine dair size daha net bir fikir

vermek için şu kadarını söyleyelim ki, Elementel Planların Mineral, Bitki, Hayvan ve İnsan Zihni Planlarıyla ilişkisi piyano üzerindeki siyah tuşların beyaz tuşlarla ilişkisine benzer. Beyaz tuşlar müziği üretmeye yeterlidirler, fakat belirli ölçüler, melodiler ve armoniler vardır ki siyah tuşlar kendi rollerini oynarlar ve varlıkları gereklidir. Ayrıca ruh halleri, varlık durumlarını vs, birçok diğer planda ulaşılan belli gelişim biçimleri arasında "bağlantı" oluşturmak için de gereklidirler. Bu son gerçek "satır aralarını okuyabilen" öğrenciler için evrim süreci üzerine yeni bir ışık, âlemler arasında "hayat sıçramaları"nın gizli kapısını açacak yeni bir anahtardır. Elementel varlıkların yüce alemleri bütün ökültçüler tarafından tümüyle kabul edilir ve ezoterik yazılar sık sık onlardan bahseder. Bulwer'in Zanoni'sini ve benzeri konuları okuyanlar hayatın bu planlarında yaşayan varlıkları kabul eder.

Yüce Zihinsel Plan'dan Yüce Spritüel Plan'a geçerken ne söylesek ki? İnsan Zihni Plan'ın daha yüksek alt-bölümlerini anlayıp kavrayamayan akıllara Varlık, Hayat ve Zihin'in bu yüksek hallerini nasıl açıklasak? İmkânsız bir görev bu. Ancak genel olarak konuşabiliriz. Kör doğmuş bir insana ışık, hiç tatlı yememiş insana şeker, sağıra müzik nasıl tarif edilir?

Tüm söyleyebileceğimiz Yüce Spritüel Plan'ın Yedi Küçük Planı'nın (ve her Küçük Plan'ın yedi at-bölümünün) bugünün insanına, onun solucanlardan, minerallerden, hatta bazı enerji ve madde formlarından yüksek olduğu kadar yüksek olan bir cana, akla ve biçime sahip Varlıklar'dan ibaret olduğudur. Bu Varlıklar'ın hayatı bizimkini öyle aşar ki içeriğini aklımız almaz. Akılları bizimkini öyle aşar ki onlara göre bizler düşünme işini binde bir yaparız ve zihinsel sürecimiz kaba maddi süreçler gibidir. Cisimlerini oluşturan madde en yüksek Madde Planı'ndandır, hatta bazıları için "Saf Enerjiye bürünmüş" denir. Böylesi Varlıklar hakkında ne söyleyebiliriz ki?

Yüce Spritüel Plan'ın Yedinci Küçük Plan'ında melekler diyebileceğimiz varlıklar yaşar: Başmelekler; Yarı-tanrılar. Daha aşağıdaki küçük planlarda Üstatlar ve Adeptler dediğimiz büyük ruhlar yaşar. Onların üstünde, insanın düşünme gücünü aşan Melek Toplulukları'nın Büyük Hiyerarşisi vardır. Bunun ötesinde ise saygısızlık etmeden "Tanrı" diye adlandırılabilecek varlıklar vardır, Varlık basamağında o kadar yüksekte bulunurlar ki varlıkları, zekâları ve güçleri insanın Tanrı'ya yakıştırdıklarına benzer. Bu varlıklar insanın en uçuk hayallerinin ötesindedir; onlara uygulanabilecek tek kavram "Tanrısal" kelimesidir. Bu

Varlıklar'ın çoğu ve Melek Toplulukları evrenin işleriyle yakından ilgilenir ve onun işlerinde önemli bir rol oynarlar. Bu Görünmez İlahlar (Unseen Divinities) ve Yardımcı Melekler Evrim ve Kozmik İlerleme sürecinde serbestçe ve güçlü bir şekilde etkide bulunurlar. Beşeri meselelerdeki nadir müdahale ve yardımları çeşitli ırkların geçmişteki ve günümüzdeki birçok efsanesini, inançlarını, dinlerini ve tradisyonlarını yaratmıştır. Güçlerini ve bilgilerini, tekrar tekrar, bu dünyanın üstüne koymuşlardır. Elbete her şey BÜTÜN'ün Yasa'sı çerçevesinde olmaktadır.

Fakat bu ileri Varlıkların en üst mevkide olanları bile yalnızca BÜTÜN'ün zihninde vardır. Onun bir yaratımıdır ve Evrensel Yasalar ile Kozmik Süreç'e tabidir. Onlarda ölümlüdür. Onlara "tanrılar" diyebiliriz, fakat aslında kardeşlerini geride bırakmış, Yol'da yukarı doğru yolculuğunda kendi soyuna yardım etmek için BÜTÜN'E gitmenin coşkusundan vazgeçmiş Ağabeylerimizdirler. Fakat evrene ait olup onun koşullarına tabidirler. Ölümlüdürler ve var oldukları plan Mutlak Tin planının altındadır.

Spritüel Planlar'da tezahür eden güçler ve varoluş haline dair İç Öğretiler'i ancak ileri Hermesçiler kavrayabilir. Bu fenomenler Zihinsel Planlar'da mevcut olanlardan öylesine yüksektir ki onları tarif etmeye kalkmak kesinlikle bir fikir karmaşasıyla sonuçlanacaktır. Ancak Hermetik Felsefe çizgisinde yıllarca dikkatle eğitilmiş olanlar –evet, önceki enkarnasyonlarından edindikleri bilgileri kendileriyle birlikte getirenler- bu Spritüel Planlar'la ilgili öğretileri anlayabilecek kapasitededir. Bu iç öğretilerin büyük çoğunluğu Hermesçilerce kutsal ve önemli görülür, öyle ki genel halka açıklanması tehlikeli bilgilerdir. Akıllı öğrenciler, Hermesçiler tarafından kullanılan "Tin" kelimesinin anlamının "Yaşayan Erk" "Canlı Güç"; "İçsel Öz"; "Hayatın Özü" vs gibi terimlere yakın olduğunu, örneğin genel olarak "dini, kiliseye özgü, ruhani, eterik, kutsal" vs gibi terimlerle karıştırılmaması gerektiğini söylediğimizde ne kast ettiğimizi anlayacaktır. Ökültçüler "Tin" (Spirit) kelimesini "Canlandırıcı Prensip" anlamında kullanırlar; Canlı Enerji, Mistik Güç, Yaşayan Erk gibi anlamları vardır. Ve ökültçüler "Spritüel Erk" dedikleri şeyin (Kutupluluk Prensibi gereğince) hem iyi hem kötü emellere ulaşmak için kullanılabileceğini kabul ederler. Birçok dinin Şeytan, Beelzebub, Lusifer, Düşmüş Melek, İblis vs gibi kavramlaştırmaları bunu gösterir. Bu planlarla ilgili bilgiler bütün Ezoterik Kardeşliklerde ve Gizli Tarikatlarda Kutluların Kutlusu olarak Tapınağının Gizli Odası'nda muhafaza edilir. Burada şunu

söylemek gerekir ki, yüksek spritüel güçlere ulaşmış olup onları kötü kullananları kötü bir kader beklemektedir. Ritmin sarkacı eninde sonunda onları madde varoluşun en ucuna savuracaktır. Ruha doğru aynı yoldan bir daha geçsinler diye olacaktır bu. Fakat bu sefer, kötülükleri yüzünden düşmüş oldukları yükseklerin işkence veren hatırasını da kendileriyle birlikte taşıyacaklardır. Bütün ileri ökültçülerin bildiği gibi Düşmüş Melekler efsanesi gerçek olgulara dayanır. Spritüel Planlar'da bencil erk için çabalamak, kaçınılmaz olarak bencil ruhun spritüel dengesini yitirmesi ve yükselmiş olduğu yerden düşmesiyle sonuçlanır. Fakat böyle bir ruha bile geri dönüş fırsatı tanınır ve bu ruhlar dönüş yolculuklarında değişmez Yasa'ya göre korkunç cezalarını öderler.

Nihayet tekrar hatırlatmak isteriz ki "Aşağıdaki yukarıdaki gibidir, yukarıdaki aşağıdaki gibidir" hakikatini somutlayan Tekabül Prensibi'ne göre Yedi Hermesçi Prensip fiziksel, zihinsel ve spritüel bütün planlar için tümüyle geçerlidir. Zihinsel Töz Prensibi bütün planlar için geçerlidir, çünkü her şey BÜTÜN'ün zihnindedir. Çeşitli planlar arasında bir uzlaşma, uyum ve tekabül olduğu için Tekabül Prensibi kendini her şeyde gösterir. Titreşim Prensibi de bütün planlarda tezahür eder, aslında planları yaratan fark daha önce açıkladığımız üzere bizzat titreşimdir. Kutupluluk Prensibi uç kutupların görünürde zıt ve karşıt olduğu bütün planlar da işler haldedir. Ritim Prensibi her planda görülür, fenomenlerin hareketi gelme ve gitme, yukarı ve aşağı, içeri ve dışarı şeklindedir. Sebep Sonuç Prensibi her planda tezahür eder. Her sebebin bir sonucu her sonucun bir sebebi vardır. Cinsiyet Prensibi her planda faal haldedir, Yaratıcı Enerji her zaman tezahür halindedir ve Eril ve Dişil yanlar olarak faaliyet gösterir. "Aşağıdaki yukarıdaki gibidir; yukarıdaki aşağıdaki gibidir." Bu asırlık Hermesçi aksiyom Evren Fenomeninin yüce prensiplerinden birini anlatır. Geri kalan prensipleri incelerken, yüce Tekabül Prensibi'nin evrensel doğasına dair hakikati çok daha net göreceğiz.

IX. BÖLÜM

Titreşim

“Hiçbir şey durmaz; her şey hareket eder; her şey titreşir.”

Yüce Üçüncü Hermesçi Prensip –Titreşim Prensibi– evrendeki her şeyin hareket halinde olduğunu, hiçbir şeyin durmadığını, her şeyin aktığını, titreştiğini ve döndüğünü söyler. Bu Hermesçi Prensip kadim Yunan'ın ilk filozoflarından bazılarınca kabul edilmiş ve sistemlerine dahil edilmiştir. Fakat sonra Hermesçiliğin dışındaki düşünürler yüzünden asırlarca kaybolmuştur. On dokuzuncu yüzyılda fizik bilim hakikati yeniden keşfetmiş ve yirminci yüzyılın bilimsel keşifleri bu asırlık Hermesçi öğretinin doğruluğuna yeni kanıtlar ilave etmiştir.

Hermesçi Öğreti, yalnızca her şeyin sürekli hareket halinde olduğunu söylemekle kalmaz. Ona göre evrensel gücün çeşitli tezahürleri arasındaki "farklar" tümüyle titreşimlerin çeşitli kip ve oranlarına bağlıdır. Dahası, bizzat BÜTÜN kendinde titreşim halindedir. Bu kesintisiz titreşim öyle sonsuz bir yoğunluğa ve hareket öyle sonsuz bir hıza sahiptir ki pratik açıdan durağan kabul edilebilir. Öğretmenler öğrencilerinin dikkatini fiziksel planda bile hızla hareket eden bir nesnenin (örneğin dönen bir tekerleğin) hareket etmiyormuş gibi görünmesine çekerler. Öğretilerden sonuç olarak şu çıkmaktadır: Titreşim ekseninin bir ucunda Ruh, diğer ucunda en kaba madde biçimleri vardır. Bu iki uç arasında milyonlarca ama milyonlarca farklı titreşim oranı ve kiplikleri mevcuttur.

Modern bilim madde ve enerji dediğimiz şeylerin, yalnızca "titreşimli hareketin kiplikleri" olduğunu söylemektedir. Bazı ileri bilimciler hızla Zihin fenomeninin de yine titreşim ya da hareket kipliklerinden ibaret olduğuna inanan ökültçülerin duruşuna yaklaşmaktadır. Gelin bilimin madde ve enerjideki titreşim sorunun dair neler söylediklerine bakalım.

Bilim her şeyden önce maddenin ısı veya sıcaklıktan dolayı belirli bir titreşime sahip olduğunu söylemektedir. Bir nesne ister sıcak ister soğuk olsun –ki ikisi aynı şeyin farklı dereceleridir- belirli bir ısı titreşimi yayar ve bu anlamda hareket ve titreşim halindedir. Ayrıca maddenin bütün parçacıkları, parçacıktan merkeze dairesel bir hareket gösterir. Gezgenler güneşin ve kendi eksenleri etrafında dönerler. Güneşler (yıldızlar) ise daha büyük merkezi noktalar etrafında döner. Bu merkezi noktaların ise daha büyük noktalar etrafında döndüğüne inanılmaktadır. Sonsuza dek böyle gider. Özel bir madde türü olan moleküller ise birbirlerinin etrafında ve birbirlerine karşı olmak üzere sürekli bir hareket durumundadır. Moleküler

atomlardan oluşur, atomlar ise aynı şekilde sürekli hareket ve titreşim halindedir. Atomlar bazen “elektronlar”, “ionlar” vs denilen parçacıklardan oluşur ki bu parçacıklar çok hızlı bir titreşim hali ve kipliği göstererek birbirlerinin etrafında döndükleri sürekli hızlı hareket halindedir. Demek ki bütün madde formları Hermesçi Titreşim Prensibi gereğince titreşim halindedir.

Aynı şey çeşitli enerji biçimleri için de geçerlidir. Bilim ışığın, ısının, manyetizmanın ve elektriğin bir şekilde etere bağlı olan veya muhtemelen eterden çıkan titreşimli bir hareket biçimi olduğunu öğretmektedir. Bilim henüz ne kohezyon diye bilinen Moleküler Çekim prensibi fenomenini ne Atomik Çekim prensibi olan Kimyasal Yakınlık prensibini ne de (üçü arasında en gizemli olanı) her parçacık ve kitlenin bütün diğer parçacık ve kitlelerle bağlantılı olduğunu gösteren Gravitasyon (yer çekimi) yasasını açıklamaya kalkmıştır. Bu üç enerji biçimi henüz bilimce anlaşılmamıştır, yine de bu kitabın yazarları Hermesçilerin asırlardır inanıp öğrettikleri bir gerçek gereğince, bunların da bazı titreşimsel enerji biçimlerinin tezahürü olduğu görüşüne yakın durmaktadır.

Hermesçiler bilimin doğasını pek anlamadan varsaydığı Evrensel Eter’in yanlışlıkla madde ismi takılan şeyin daha yüksek bir tezahürü olduğuna inanmaktadır. Hermesçiler ona “Eterik Töz” derler. Hermesçiler bu Eterik Töz’ün son derece ince, elastik olduğunu ve bütün uzayı kapladığını, ısı, ışık, elektrik, manyetizma vs gibi titreşimsel enerji dalgalarının taşınmasına bir ortam hizmeti gördüğünü öğretir. Öğretilere göre Eterik Töz, “madde” diye bilinen titreşimsel enerji biçimleri ile “enerji” veya “kuvvet” denilen biçimler arasındaki bağlantı noktasıdır. Ayrıca tümüyle kendine özgü bir titreşim derecesine, oranına ve kipliğine sahiptir.

Bilim adamları titreşim oranının yükselmesinin etkisini göstermek için hızla hareket eden bir tekerlek veya silindir örneğini veriyor. Örnekte bir tekerlek veya silindir düşük bir hızla dönmektedir. Biz buna dönen şey “nesne” diyoruz. Nesnenin yavaşça hareket ettiğini düşünelim. Kolayca göreceksiniz ki nesnenin hareketinden hiçbir ses gelmemektedir. Hız yavaş yavaş artırılır. Bir süre sonra hareket öyle hızlanır ki derin bir uğultu veya nota işitilir. Hız yükseldikçe nota tizleşir. Hareket daha da hızlandırıldığında bir sonraki nota işitilir. Hareket hızlandıkça daha da tizleşerek bütün notalar tek tek belirmeye başlar. Nihayet hız belirli bir orana ulaştığında insan kulağının algılayabileceği en son notaya varılır. Bir süre sonra kulak

tırmalayıcı tiz ses azalır ve sessizlik başlar. Hareket halindeki nesneden hiçbir ses gelmez. Çünkü hareket oranı insan kulağının duyamayacağı bir titreşime ulaşmıştır. Sonra giderek artan bir ısı algılamaya başlarız. Bir süre sonra göz nesnenin mat, koyu, kırmızımsı bir renge dönüştüğünü görür. Hız arttıkça kırmızı parlaklaşır. Hız daha da artırılınca kırmızı turuncuya çalmaya başlar. Sonra turuncu sarıya çalar. Ardından hız oranı artırıldıkça sırasıyla yeşil, mavi, çivit mavisi ve nihayet mor görünür. En son mor da soluklaşır ve insan gözünün yakalayabileceği bütün renkler kaybolur. Fakat dönen nesneden gözle görünmez ışınlar çıkmaya devam eder. Fotoğrafçılık vs de kullanılan türden farklı ışınlardır bunlar. Bunun ardından "X Işınları" denilen özel ışın biçimleri belirmeye başlar. Gerekli titreşim oranına ulaşıldığında elektrik ve manyetizm elde edilir.

Nesne belirli bir titreşim oranına ulaştığında molekülleri dağılıp köken elementlerine ve atomlarına çözünür. Bundan sonra atomlar Titreşim Prensibine riayet ederek teşekkül olduğu sayısız parçacığa ayrılır. Ve nihayet parçacıklar bile yok olurlar ve nesne Eterik Töz diyebileceğimiz şey haline gelir. Bilim örneği daha ileri götürme cüretini göstermiyor, fakat Hemesçiler titreşimin sürekli olarak artırılması halinde nesnenin maddenin çeşitli tezahür evrelerinden geçeceğini, ardından çeşitli zihinsel evrelerin geleceğini ve en sonu Mutlak Tin'e, BÜTÜN'e dönmek üzere yukarı hareketine devam edeceğini öğretmektedir. Ne var ki "nesne" Eterik Töz aşamasına gelmeden çok önce bir "nesne" olmaktan çıkar. Örnek, sürekli artırılan tireşim oranının etkilerini gösterdiği sürece doğrudur. Yukarıdaki örnekte unutulması gereken bir şey var ki, "nesne"nin ışık, ısı vs titreşimleri yaydığı düzeylerde o (varlığın daha yüksek aşamalarında olan) bu enerji biçimlerine dönüşmez. Daha ziyade bu nesne, moleküllerinin, atomlarının ve parçacıklarının muhafaza ettiği enerjileri serbest bırakan bir titreşim düzeyine ulaşmıştır. Bu enerji biçimleri, maddeden daha yüksek bir varoluşa sahip olsalar da, maddi bileşimlerin içinde tutsak kalıp muhafaza olmaktadırlar. Bu, onlar aracılığıyla tezahür eden, maddi biçimleri kullanan enerjiler dolayısıyla böyledir. Bu enerjiler oluşturdukları maddi formlar içinde tutsaktırlar. Bu bir yerde bütün yaratılışlar için doğrudur. Yaratıcı güç kendi yaratımına karışmıştır.

Her düşünce, duygu veya zihinsel halin tekabül ettiği bir titreşim oranı ve kipi vardır. Ve kişinin veya başka kişilerin iradi çabalarıyla bu zihinsel haller tıpkı bir müzik aletinin belirli bir oranda titreşimiyle bir müzik notası yaratması, titreşimle bir rengin yaratılması gibi yaratılabilir. Bir kişi

Titreşim Prensibi bilgisini Zihinsel Fenomene uygulayarak kendi zihnini istediği derecede kutuplaştırarak (polarize ederek) kendi zihinsel durumları, ruh halleri vs üzerinde eksiksiz bir hâkimiyet kurabilir. Aynı şekilde başkalarının zihnini de etkileyebilir ve onlarda istediği zihinsel hali yaratabilir. Kısaca bilimin Fiziksel Plan'da yaptığını, yani iradi olarak titreşim yaratmayı, Zihinsel Plan'da başarabilir. Bu güç elbette ancak uygun dersler, alıştırmalar vs yoluyla kazanılabilir. Zihinsel Dönüşüm bilimi, Hermesçi Sanat'ın dallarından biridir.

Söylediklerimiz üzerine birazcık tefekkür öğrenciye, Üstatlar ve Adeptlerce sergilenen mucizevi gücün altında Titreşim Prensibinin yattığını gösterecektir. Görünürde Doğa Yasa'larını bertaraf eden Üstatlar ve Adeptler, gerçekte sadece bir yasaya karşı başka bir yasayı, bir prensibe karşı başka bir prensibi kullanmaktadır. Onlar istedikleri sonuca maddi nesnelerin veya enerji biçimlerinin titreşimlerini iradeyle değiştirerek ulaşır ve böylece başkalarınca "mucizeler" denilen şeyleri yaparlar.

Eski Hermesçi yazarlardan biri haklı olarak şunu söyler: "Titreşim Prensibini anlayan erkin tacını kavramıştır."

X. BÖLÜM

Kutupluluk İlkesi

"Her şey İkilidir (dual); her şey iki kutba sahiptir, her şeyin kendi zıtlık çifti vardır; benzeyen ve benzemeyen aynıdır; zıtların doğası birdir, dereceleri farklıdır; uçlar buluşurlar; bütün hakikatler yarım hakikatlerdir; bütün paradokslar uzlaştırılabilir."

Yüce Dördüncü Hermesçi Prensip –Kutupluluk Prensibi– tezahür eden her şeyin, "iki yanı", "iki veçhesi", "iki kutbu", "bir zıt çifti" olduğu ve uçlar arasında çeşitli derecelerin olduğu gerçeğini anlatır. İnsanın zihnini şaşkınlığa sürükleyen eski paradokslar bu prensip sayesinde açıklığa kavuşur. İnsan bu prensibe benzer bir şeyin varlığından kuşkulanmış ve şu tür sözler, vecizeler, aforizmalar ile bunu anlatmaya çalışmıştır: "Her şey aynı anda hem vardır hem yoktur", "bütün doğrular yarım doğrudur", "her hakikat yarı hakikattir", "her şeyin iki yönü vardır", "her madalyonun bir arka yüzü vardır" vs, vs.

Hermesçi Öğretiler'e göre görünürde taban tabana zıt olan şeyler arasında yalnızca bir derece farkı vardır. Hermesçi Öğreti "uçlar ve zıtlar uzlaştırılabilir", "tez ile anti-tez doğa bakımından bir, fakat derece bakımından farklıdır" ve Kutupluluk Prensibi'nin tanınmasıyla "zıtların evrensel uzlaşımı sağlanabilir" diye öğretir. Öğretmenler bu prensibin örneklerini herkesin görebileceğini, bunun için doğaya bakmanın yeterli olduğunu söyler. İlk olarak Madde ve Ruh'un aynı şeyin iki kutbundan başka bir şey olmadığını, aradaki planların yalnızca bir titreşim yoğunluğuyla birbirinden ayrıldığını öğretirler. BÜTÜN ile Çokluk'un aynı şey olduğunu, farkın yalnızca bir Zihinsel Tezahür meselesi olduğunu gösterirler. Bunun gibi YASA ve yasalar aynı şeyin karşıt uçlarıdır. Keza, PRENSİP ve Prensipler, Mutlak Akıl ve Cüzi akıl aynıdır.

Fiziksel Plan'da ise bu prensibe örnek olarak sıcak ile soğuğun doğa bakımından aynı olup yalnızca derece bakımından farklı olduğunu örnek gösterirler. Termometre birçok farklı ısı derecesini gösterir, en üstte sıcak, en altta ise soğuk uç bulunur. Bu uçlar arasında çeşitli sıcaklık ve soğukluk dereceleri vardır, bu derecelerden herhangi birine sıcak veya soğuk diyebilirsiniz ve yanlış olmaz. Yukarıdaki her zaman daha "sıcak"ken, aşağıdaki her zaman daha "soğuk"tur. Kesin bir ölçüt yoktur, her şey bir derece meselesidir. Termometre üzerinde sıcağın bitip soğuğun başladığı kesin bir nokta bulunamaz; mesele yüksek veya düşük titreşim meselesidir. Kullanmak zorunda kaldığımız "yüksek" ve "düşük" kelimeleri bile aynı şeyin farklı kutuplarıdır ve izafidir. Aynı şey "Doğu ve Batı" için de geçerlidir. Doğuya doğru seyahat edin, başta bulunduğunuz noktanın

batısına varır, batıdan bulunduğunuz noktaya gelirsiniz. Yeterince kuzeye doğru gidin, kendinizi güneyde bulursunuz.

Işık ve Karanlık aynı şeyin kutuplarıdır. Aralarındaki fark yalnızca derece farkıdır. Müzik notaları da aynıdır. Do ile başlarsınız ve yukarı çıkınca başka bir do ile karşılaşırsınız, bu böyle gider. Renkler için de aynı şey geçerlidir. Yüksek mor ile yüksek kırmızı arasındaki tek fark yüksek ve düşük titreşimdir. Büyük ve küçük görelidir. Pozitif ve negatif, aralarında sayısız derece bulunan, aynı şeyin iki kutbudur.

İyi ve Kötü mutlak değildir, bir uca İyi öteki uca Kötü deriz. Ya da bir uca Hayır, öteki uca Şer deriz. Bir şey değer bakımından daha yukarıda olan bir şeye göre daha az iyidir, fakat altındaki bir şeye göre ‘daha iyidir’. Daha iyi ve daha kötü tabirleri bir derece farkını gösterir.

Aynı şey Zihinsel Plan için de geçerlidir. Örneğin aşk ve nefret insanların çoğunluğu tarafından birbirine taban tabana zıt, tepeden tırnağa farklı, uzlaştırılamaz şeyler olarak görülür. Fakat Kutupluluk Prensibi’ni uyguladığımız vakit, birbirinden kesin çizgilerle ayrılmış Mutlak Aşk veya Mutlak Nefret gibi şeylerin olmadığını anlarız. Bu iki şey aynı şeyin iki kutbuna verilen farklı isimlerden başka bir şey değildir. Bir uçtan ötekine giderken bir yerde “daha fazla nefret veya daha az aşk” bulurken, bir yerde “daha az nefret veya daha fazla aşk” buluruz. Aşkın ve nefretin dereceleri vardır, bunların aralarında beğenme veya beğenmeme diye ifade edilen öyle ara noktalar vardır ki ikisinin arasındaki çizgi çok belirsizleşir ve birbirinden ayırt edilemez hale gelirler. Cesaret ve korku da aynı kurala tabidir. Kutuplar her yerde mevcuttur. Bir şeyi bulduğumuz yerde onun karşıtını da, iki ucu birden bulursunuz.

Hermesçiler’in Kutuplaştırma yardımıyla bir zihinsel halden ötekine geçebilmeleri bu olgu sayesinde mümkün olur. Farklı sınıflara ait şeyler birbirine dönüştürülemezler, fakat aynı sınıfta bulunan şeyler dönüştürülebilirler, kutupları değiştirilebilir. Demek ki aşk hiçbir zaman doğu veya batı, veya kırmızı veya mor yapılamaz, fakat sık sık nefrete dönüşür. Nefret de aynı şekilde kutbu değiştirilerek aşka dönüşebilir. Cesaret korkuya ve tersi korku cesarete dönüşebilir. Sert şeyler yumuşatılabilir. Keskin şeyler köreltilebilir. Sıcak şeyler soğur. Bu böyle devam eder. Dönüşüm ancak aynı türden olup aralarında derece farkı bulunan şeyler arasında mümkündür. Korkak bir insan örneğini ele alalım. Zihinsel titreşimini yükselterek bu insan en yüksek derecede cesaret veya korkusuzlukla doldurulabilir. Keza edilgen bir adam kendini etkin, canlı bir

bireye dönüştürebilir. Bunun için istenilen niteliğin iki ucu arasında kutuplaşması yeterlidir.

Birçok psikoloji okulunun kendi öğretilerini takip edenlerin zihin durumunda değişiklikler yapabildiğini bilen öğrenciler, bu değişimlerin altında yatan ilkeyi hemen kavrayamayabilir. Bununla birlikte Kutupluluk Prensibi bir kez kavranıp zihinsel değişimlerin aynı çizgi üzerinde bulunan iki kutup arasındaki değişim olduğu görüldü mü, mesele daha kolay anlaşılır. Değişim birbirinden tümüyle farklı iki şey arasında olmamıştır, yalnızca aynı şeyde bir derece farkına gidilmiştir. Çok önemlidir bu. Fiziksel Plan'dan bir örnek verirsek, sıcaklığı keskinliğe, gürültüye, yüksekliğe vs dönüştürmek imkânsızdır. Fakat sıcak kolayca soğuğa dönüştürülebilir; tek yapılması gereken titreşimi düşürmektir. Aynı şekilde Aşk ve Nefret, Korku ve Cesaret birbirine dönüştürülebilir şeylerdir. Zihinsel durumlar sayısız sınıflara bölünür, her sınıfın kendi zıt kutbu vardır ve kutuplar arasında dönüşüm mümkündür.

Öğrenci zihinsel durumlarda ve yine Fiziksel Plan'da karşıt uçların pozitif ve negatif olarak adlandırıldığını kolayca görür. Aşk nefrete göre pozitif, yani olumludur. Cesaret nefretten, etkinlik edilgenlikten vs olumludur. Titreşim Prensibi'ni bilmeyenler bile pozitif kutbun negatif kutuptan daha yüksek bir dereceye sahip olup diğerine hâkim olduğunu kolayca görebilecektir. Doğanın eğilimi pozitif kutbun baskın etkinliğinden yanadır. Bir insanın Kutuplaştırma sanatını kullanarak kendi zihinsel durumunun kutuplarını değiştirmenin yanında, Zihinsel Etki fenomeni bize bu prensibin genişletilebileceğini, etkisinin bir başka insanın zihnine kadar ulaşabileceğini gösterir. Son yıllarda bu konuda birçok şey yazılmış ve öğretilmiştir. Zihinsel İndüksiyon'un mümkün olduğu, yani diğer bir insandan zihinsel indüksiyon yoluyla zihinsel durumların üretilmesinin mümkün olduğu anlaşılırsa, belirli bir titreşim oranının ya da belirli bir zihinsel durumun kutuplaştırılmasının başka bir insana nasıl iletilebileceği ve onun kutbunun veya zihinsel durumunun değiştirilebileceği kolayca görülebilir. Birçok zihin tedavisini mümkün kılan şey de zaten budur. Diyelim ki bir insan "mavi"dir; korku ve melankoli doludur. Bir ruhbilimcisi kendi zihnini iradesiyle istenilen titreşime getirir ve vaka için gerekli kutuplaşmayı elde eder, bundan sonra da indüksiyon yoluyla ötekinde de benzeri bir zihin durumu yaratır. Sonuç olarak titreşimler yükselmiştir ve kişi Negatif kutba gitmek yerine Pozitif kutba yaklaşmıştır, korkusu ve diğer olumsuz duyguları cesarete ve benzeri olumlu zihinsel

durumlara dönüşmüştür. Küçük bir araştırma bu zihinsel durumların her zaman kutuplaştırma yoluyla gerçekleştiğini gösterecektir, değişim türsel olmaktan ziyade derece bakımındandır.

Bu yüce Hermesçi Prensip'in varlığını bilmek, öğrencinin kendisinin ve başkalarının zihinsel hallerini daha kolay anlamasını sağlar. Bu zihin durumlarının yalnızca bir derece farkı olduğunu görebilir. Öğrenci titreşimi kendi iradesiyle değiştirmeyi öğrenerek, zihinsel durumlarının kölesi veya uşağı olmaktan ziyade efendisi olur. Bu bilgi sayesinde dostlarına aklını kullanarak yardım edebilir. Uygun yöntemlerle kutbu değiştirerek istenilen duruma geçebilir. Öğrencilere bu Kutupluluk Prensibi'ni daha yakından anlamaya çağırıyoruz, çünkü söz konusu prensibin doğru bir şekilde anlaşılması birçok zor konuyu aydınlatacaktır.

XI. BÖLÜM

Ritim

"Her şey akar, içe ve dışa; her şey dalgalanır; yükselir ve alçalır; her şeyde sarkacın salınımı vardır; sağa salınım, sola salınımla aynıdır; ritim kendini telafi eder."

Bu yüce Hermesçi Prensip –Ritim Prensibi– her şeyde ölçülü bir hareketin tezahür ettiğini anlatır. Fiziksel, Zihinsel ve Spritüel Planlar'da hep bir ileri ve geri hareket; içe ve dışa akış; öne ve arkaya salınım; bir sarkaç hareketi, bir med cezir, bir yüksek dalga ve alçak dalga mevcuttur. Ritim Prensibi bir önceki bölümde anlatılan Kutupluluk Prensibi'yle yakından bağlantılıdır. Ritim, Kutupluluk Prensibi'nin tesis ettiği iki kutup arasında tezahür eder. Bununla birlikte ritim sarkacının uç noktalara kadar salındığı anlamına gelmez bu. Böyle bir şey nadiren olur. Doğrusunu söylemek gerekirse birçok örnekte en uç noktalara pek rastlanmaz. Fakat salınım her zaman "ileri" doğrudur. Bir uçtan ötekine.

Her zaman etki ve tepki vardır; evren fenomeninin bütün feleklerinde bir ilerleme ve bir çekilme; bir yükselme ve bir batma tezahür eder. Güneşler, dünyalar, insanlar, hayvanlar, bitkiler, mineraller, kuvvetler, enerjiler, zihin, madde, ve evet Tin bile, bu prensiple tezahür eder. Bu prensip kendini dünyaların yaratımında ve yok oluşunda, ulusların yükselişinde ve yıkılışında, bütün her şeyin hayatında ve nihayet insanın zihinsel durumlarında tezahür eder.

Tin'in –BÜTÜN'ün– tezahürlerinden başlamak üzere sürekli olarak bir dışa ve içe hareket, Brahmanların dile getirdiği üzere "Brahm'ın "ciğerlere çekilip ciğerlerden salınması" vardır. Evrenler yaratılmışlardır; maddeselliklerinin en son noktasına varır ve ardından geriye doğru salınım hareketine başlarlar. Güneşler varlığa gelir, güçlerinin en yüksek noktasına vardıktan sonra gerileme süreci başlar ve eonlar sonra ölü madde kitlelerine dönüşür ve yeni bir etkinin iç enerjilerini etkinliğe dönüştürüp hayatlarını tekrar başlatmasını beklerler. Bütün dünyalar için geçerlidir bu: Tekrar doğmak üzere doğar, büyür ve ölürler. Bir şekle ve biçime sahip her şey geçerlidir bu. Etki ve tepki arasında, doğumla ölüm arasında, etkinlikle edilgenlik ve bu uçlardan diğerine salınır dururlar. Canlı şeyler de böyledir. Doğar, büyür ve ölürler, sonra gene doğarlar. Bütün büyük hareketler, felsefeler, inançlar, modalar, devletler, uluslar da böyledir. Hepsi doğar, büyüyüp olgunlaşır, yozlaşır ve çöker, sonra yeniden doğar. Sarkacın salınımı asla durmaz.

Gece günü izler, gün geceyi. Sarkaç yazdan kışa, kıştan yaza salınır. Parçacıklar, ortamlar, moleküller, maddenin bütün kütlesi kendi feleklerinde

döner. Mutlak duraganlık veya hareketin tümüyle sona ermesi diye bir şey yoktur. Bütün hareketler Ritim'den pay alır. Prensip evrensel bir uygulamaya sahiptir. Her soruya, her fenomene her bir plana uygulanabilir. Beşeri faaliyetin bütün evreleri için de doğrudur bu. Bir kutuptan diğerine her zaman bir salınım vardır. Evrensel Sarkaç her zaman hareket halindedir. Hayat, Yasa'ya uyarak, sonsuza kadar gelgit halindedir.

Ritim Prensibi, modern bilim tarafından çok iyi anlaşılmıştır ve bilime göre bütün maddi şeyler için geçerli evrensel bir yasadır. Fakat Hermesçiler Prensibi daha öteye taşır. Onun tezahürlerinin ve etkisinin insanın zihinsel faaliyetlerine kadar uzandığını ve kendimizde farkına vardığımız şaşırtıcı zihin, ruh, duygu ve diğer can sıkıcı değişimleri açıkladığını bilir. Fakat Hermesçiler bu prensibin işleyişini inceleyerek Dönüşüm yoluyla onun faaliyetlerinden kaçmayı öğrenmişlerdir.

Hermesçi Üstatlar Ritim Prensibi'nin sabit olup zihinsel fenomenlerde her daim mevcut olduğunu, bununla birlikte zihinsel fenomen söz konusu olduğu sürece ritmin iki ayrı planda tezahür ettiğini uzun zaman önce keşfetmişlerdir. İki genel Bilinç planı olduğunu keşfetmişlerdir: Alt ve Üst. Bu olgunun anlaşılması onların daha yüksek plana yükselmesini ve bu sayede alt planda, bir başka deyişle bilinçsiz planda olup bilinci etkileyecek şekilde tezahür eden Ritim sarkacının salınımından kaçınmalarını mümkün kılmıştır. Buna Kutupsuzlaştırma Yasası (Law of Neutralization) derler. Egoyu zihinsel faaliyetin Şuursuz Planı'nın titreşimlerinin üstüne çıkarma yöntemidir bu. Böylece sarkacın olumsuz salınımı bilinçte tezahür etmez ve dolayısıyla onları etkilemez. Bir şeyin üstünden yükselip onun alttan geçmesini sağlamak gibidir bu. Hermesçi Üstat ya da ileri öğrenci kendini istediği uçta kutuplaştırır, geri salınım hareketinden katılmayı "reddetme"ye benzeyen veya dilerseniz onun kendi üzerindeki etkisini "inkâr" etme yoluyla kutuplaşmış duruşunu korur ve zihinsel sarkacın şuursuz plandaki geriye hareketine izin verir. Kendine hâkim olmayı başarmış olan bütün bireyler, bilerek ya da bilmeyerek bunu başarmış insanlardır; olumsuz zihin ve ruh hallerinin onları etkilemesini reddederken Kutupsuzlaştırma Yasası'nı uygularlar. Bununla birlikte Üstat onu daha yüksek bir etkilikle kullanır ve iradesini kullanarak, ruh hallerinin, duyguların kendilerini ileri geri savurmasına izin verenlerin inanamayacakları bir dereceye kadar Zihinsel Sarsılmazlık durumuna erişir.

Düşünebilen herkes, insanların ne tür ruh hallerinin, duyguların ve heyecanların yaratıkları olduğunu ve kendilerine hâkimiyetlerinin ne kadar

az olduğunu hemen fark edecektir. Eğer bir saniye durup düşünürseniz, bu Ritim salınımlarının hayatınızı ve sizi nasıl etkilediğini, heyecan dönemlerinin ardından nasıl hep zıt bir duygunun, bir depresyon halinin geldiğini fark edersiniz. Keza cesaretli haliniz ve dönemleriniz ardından eşit güçte korku dönemleri gelmiştir. İnsanların çoğunda da böyledir, duyguların gelgitlerini yaşamışlardır. Fakat bu zihin fenomeninin bir sebebi olması gerektiğini ancak çok azı fark etmiştir. Bu prensibi ve işleyişini anlama kişiyi kendini daha iyi tanımasında, bu iniş ve çıkışlarla sürüklenmesini engellemesine yardım eder. İrade ritim prensibinin bilinçli tezahüründen güçlüdür. Bununla birlikte prensip tümüyle ortadan kaldırılamaz. Onun etkilerinden kaçabilsek de o faal olmaya devam eder. Sarkacın hareketiyle savrulmaktan kaçabilsek de, o salınmaya devam eder.

Ritim Prensibi'nin burada bahsetmek istediğimiz başka işleyişleri de vardır. Telafi Yasası diye bildiğimiz bir işleyiş vardır. "Telafi" kelimesinin anlamlarından biri "dengelemek"tir. Hermesçiler kelimeyi bu anlamda kullanır. Kybalion'da, "Sarkacın sağa doğru hareketi, sola doğru harekettir; ritim telafi eder" dendiği zaman kelime bu anlamda kullanılır.

Telafi Yasası'na göre bir yöndeki salınım karşıt yöndeki veya karşıt uca doğru olan dengeleyici, telafi edici salınımı belirler. Fiziksel Plan'da bu Yasa'nın çeşitli örneklerini görürüz. Bir duvar saatinin sarkacı sağa doğru belirli bir mesafe salındıktan sonra eşit mesafeyle sola salınır. Mevsimler birbirini aynı yolla dengeler. Dalgalar da aynı yasaya tabidir. Bir yöne kısa bir salınım yapan sarkacın diğer yöne salınımı da kısadır. Sola uzun salınımı, sağa uzun salınım izler. Belirli bir yüksekliğe kadar fırlatılan nesne geriye dönerken eşit mesafe kat eder. Bir merminin bin metre yukarı doğru atılmasını sağlayan kuvvet, merminin dönüş yolculuğunda yeniden üretilir. Bilenlere sorun, bu yasa Fiziksel Plan'da sabittir.

Fakat Hermekçiler daha ileri gider ve insanın zihinsel hallerinin aynı yasaya tabi olduğunu öğretirler. Şevkle zevk alan adam, şevkle acı çeker; küçük bir acı duyan, yalnızca küçük bir zevk duyar. Domuz az acı çeker, fakat küçük zihniyle, aldığı zevk de küçüktür (Telafi edilmiştir). Bir hayvanın şevkle zevk almasını sağlayan sinir sistemi ve mizaç, acısını da aynı şiddette kılar. İnsan için de aynı şey geçerlidir. Yalnızca küçük hazlara izin veren bir mizacın izin verdiği acılar da küçüktür. Yoğun zevklere izin veren mizaçlar, yoğun acılara da izin verir. Her bireydeki acı ve zevk kapasitesinin dengelenmiş olması bir kuraldır. Telafi Yasası burada tümüyle faaldir.

Fakat Hermesçiler bu konuda daha da ileri gider. Bir insanın belirli bir haz derecesine ulaşabilmesi için, duygunun öteki ucuna daha önce salınmış olması gerekir. Bununla birlikte Hermesçiler bu meselede Pozitif'in Negatif'e baskın olduğuna inanırlar. Yani belirli ölçüde bir hazzın illa da bedelini ödemek, telafi eden miktarda acı çekmek gerekli değildir. Tam tersine, Telafi Yasası'na göre hazzın kendisi ritmik salınımdır. Çünkü belirli bir şiddete sahip acı ya mevcut hayatta ya da daha önceki enkarnasyonlarda zaten deneyimlenmiştir. Bu durum, Acı sorununa yeni bir ışık getirir.

Hermesçiler hayatlar zincirini bir süreklilik hali içinde, bireyin tek hayatının tamamlayıcı parçaları olarak algılarlar. Ritmik salınımı da bu çerçevede anlarlar. Çünkü reenkarnasyon gerçeği kabul edilmedikçe, ritim prensibinin bir anlamı olmaz.

Fakat Hermesçiler Üstatlar ile ileri öğrencilerin daha önce bahsettiğimiz kutupsuzlaştırma işlemiyle acıya doğru salınımdan epey bir noktaya kadar kaçabileceklerini ileri sürüyor. Ego'nun daha yüksek planına yükselerek, alt planda yaşayanların başına gelen birçok deneyimden kaçmak ve sakınmak mümkündür.

Telafi Yasası kadınların ve erkeklerin hayatında önemli bir rol oynar. İnsanın sahip olduğu ve olmadığı her şeyin genellikle "bedelini ödediğini" bilirsiniz. İnsan bir şeye sahipse, başka bir şeye sahip değildir; denge gelir. Her şeyin bir bedeli vardır. Her şeyin bir hoş bir de nahoş tarafı vardır. İnsan bir yerden kazanıyorsa, başka bir yerden kaybediyordur. Zenginler, yoksulların sahip olmadığı birçok şeye sahiptir; öte yandan yoksulların sahip olduğu birçok şeye zenginlerin yolu kapalıdır. Milyoner şölen vermek isteyebilir, masaları istediği gibi donatır, fakat iş iştaha gelince o yoktur. Ameleye bakar ve iştahına imrenir. O kuru ekmek ameleye yağlı ballı gelir. Zenginin iştahı sindirimi yerinde olsa bile, istekleri, alışkanlıkları, huyu farklıdır. Bütün hayat böyledir. Ritim Sarkacı'nın geri dönmesi için birçok hayat gerekse de, Telafi Yasası sürekli denge ve karşı denge arayarak, eninde sonunda galebe çalarak, her zaman iş başındadır.

XII. BÖLÜM

Nedensellik

“Her sebebin bir sonucu, her sonucun bir sebebi vardır; her şey yasaya göre olur. Değişim bilinmeyen yasadan başka bir şey değildir; birçok nedensellik planı vardır, hiçbir şey bu yasadan azade değildir.”

Kybalion

Yüce Altıncı Hermesçi Prensip –Sebep Sonuç Prensibi– Yasa'nın bütün evrene nüfuz ettiği, hiçbir şeyin tesadüf eseri olmadığı, tesadüf teriminin yalnızca bilinmeyen, anlaşılmayan bir sebebe işaret ettiği, evrenin herhangi bir kesinti veya istisna olmadan süreklilik arz ettiği gerçeğini somutlar.

Sebep Sonuç Prensibi kadim veya modern bütün bilimsel düşüncelerin temelini oluşturur ve Hermetik Öğretmenler tarafından çok eski bir dönemde telaffuz edilmiştir. O günden bu yana birçok düşünce okulu arasında tartışmalar yapılmış olsa da, bu tartışmalar Prensip'in işleyişinin ayrıntıları veya daha ziyade bazı kelimelerin anlamları üzerinedir. Temel Sebep Sonuç Prensibi mecburen bugüne kadar ismi kayda değer bütün düşünürler tarafından kabul edilmiştir. Başka türlü düşünmek evren fenomenini Yasa ve Düzen'nin alanından çıkarmak ve onu insanın tesadüf dediği hayali bir şeyin hâkimiyetine vermek olur.

Gerçeklikte saf tesadüf diye bir şey olmadığını görmek için birazcık düşünmek yeterlidir. Webster sözlüğü "Tesadüf" kelimesini şu şekilde tanımlamaktadır: "Herhangi bir kuvvet, yasa veya amaç haricinde olduğu varsayılan amil veya faaliyet kipi; bu amilin işleyişi veya eylemi; böyle bir amilin etkisi; gelişigüzellik, rastlantısal olay vs." Fakat birazcık düşündüğümüz zaman, Yasa'nın dışında, Sebep Sonuç Prensibi'nin dışında Tesadüf diyebileceğimiz bir amilin olamayacağını görürüz. Evrende, evrenin yasalarının, sürekliliğinin, düzeninin dışında işleyen bir şey nasıl olabilir? Böyle bir şey evrenin düzeninden tümüyle bağımsız ve dolayısıyla onun üstünde olacaktır. BÜTÜN'ün, Yasa'nın dışında hiçbir şey hayal edemeyiz, çünkü BÜTÜN bizzat YASA'dır. Evrende bir şeylerin Yasa'nın dışında var olabileceği yer yoktur. Böyle bir şeyin varlığı bütün Doğal Yasalar'ı etkisizleştirecek ve evreni kaotik bir düzensizlik ile yasasızlığa sürükleyecektir.

Dikkatli bir inceleme "Tesadüf" dediğimiz şeyin algılayamadığımız, anlayamadığımız belirsiz sebeplerle ilişkili bir ifadeden başka bir şey olmadığını gösterecektir. İngilizce'de tesadüf anlamına gelen "Chance" kelimesi "düşmek" (zarın düşmesinde olduğu gibi) anlamında bir kelimeden gelir. Buradaki fikre göre zarın düşüşü (ve birçok başka olay) herhangi bir sebeple ilişkili olmayan bir olaydır. Fakat meseleye yakından bakıldığında zarın düşüşü vs ile ilgili herhangi bir tesadüfün olmadığı

anlaşılır. Zar düşüp belirli bir sayıyı gösterdiğinde, gezegenlerin Güneş'in etrafında dönüşünü yöneten yasalar kadar kaçınılmaz bir yasaya tabidir. Zarın düşüşünün ardında sebepler, daha doğrusu sebep zincirleri vardır ve bunlar zihnin izleyemeyeceği kadar gerilere gider. Zarın fincanın içindeki pozisyonu, atılırken sarf edilen kas gücü, masanın sathı vs, vs. Bunların hepsi sebeplerdir ve görünürdür. Fakat bu görünür sebeplerin ardında, daha önce gelen görünmez sebep zincirleri mevcuttur ve hepsi zarın üstte kalan yüzüyle ilişkilidir.

Eğer yeterince çok sayıda zar atılırsa, zarın farklı yüzlerinin geliş sayısının yaklaşık olarak aynı olduğu görülür. Yani aynı sayıda bir, iki veya üç vs gelir. Havaya bir para attığınızda yazı veya tura gelebilir, fakat yeterince atarsanız, yazılar ve turalar eşitlenecektir. Ortalama yasasının işleyişidir bu. Fakat hep ortalama, hem de tek bir atışın sonucu Sebep Sonuç Prensibi'nin hâkimiyetindedir. Eğer zarın öncesindeki sebepleri incelersek, aynı şartlar altında ve aynı zamanda, zarın gelen yüzünün dışındaki herhangi bir yüzün gelmesinin imkânsız olduğu açıkça görülür. Aynı sebepler aynı sonuçları doğurur. Her olayın bir nedeni, bir sebebi vardır. Herhangi bir sebep, daha doğrusu bir sebepler zinciri olmadan hiçbir şey olmaz.

Bir şeyin nasıl olup da başka bir şeyin sebebi olduğunu, yani ikinci şeyin "yaratıcısı" olduğunu açıklayamayan bazı kişilerin akıllarında bu prensip ile ilgili olarak bir karışıklık mevcuttur. Doğrusunu söylemek gerekirse hiçbir "şey" hiçbir başka "şeyi" yaratmaz veya ona sebep olmaz. Sebep ve Sonuç sadece olaylarla ilgilenir. Bir "olay" "daha önceki bir olayın sonucu veya sonrası olarak meydana gelen, tezahür eden" şeydir. Hiçbir "olay" başka bir olayı yaratmaz; o sadece BÜTÜN'ün yaratıcı enerjisinden akan yüce düzenli olaylar zincirinde bir önceki halkadır. Mevcut, evvel ve sonra bütün olaylar arasında bir süreklilik vardır. Daha önce olan her şeyle onların ardından gelenler arasında bir ilişki mevcuttur. Dağdan bir kaya kopar ve vadideki kulübenin damına düşer. İlk anda bunu tesadüf sayarız, fakat olayı dikkatle incelediğimiz vakit onun arkasında büyük bir nedensellik zincirini fark ederiz. İlk başta kayayı dağın yüzeyine bağlayan toprağı yumuşatan yağmur vardır, bunun arkasında ise güneş ışınları, diğer yağmurlar vs vardır ve hepsi kayayı daha büyük bütünden birlikte ayırmışlardır. Daha ileri giderseniz bunların arkasında dağı biçimlendiren sebepler, doğanın ihtilaçlarıyla sarsılma vs, vs vardır. Yağmurun ardındaki sebepleri de takip edebiliriz vs. Bundan sonra çatının

varlığını dahil etmek isteyebiliriz. Kısa bir süre sonra kendimizi, bir an önce içinde çıkmak istediğimiz bir sebepler yumağının içinde buluruz.

Bir insanın iki ebeveyni, dört büyük baba ve büyük annesi, sekiz büyük büyük baba ve büyük büyük annesi vs vardır. Bu şekilde kırk kuşak hesapladığımızda ataların sayısı milyonları bulur. En önemsiz olayın veya fenomenin ardındaki sebepler de böyledir. Bizim gördüğümüz, bu sebepler zincirinin gözlerimizin önünden geçen küçücük bir is parçasıdır. Bu küçük is parçasını, bir zamanlar olduğu kömüre, bu kömürün geldiği devasa ağaç gövdesine veya daha evveline kadar takip etmek öyle kolay bir iş değildir. İs parçası gözlerimizin önünden başka maceralara doğru geçip gidiyordur. Ardında onu hali hazırdaki koşulara taşıyan devasa bir sebepler zinciri vardır ve o bugünden asırlar sonrasına ait olayları yaratan zincirinin yalnızca küçük bir halkasıdır. Küçük bir is parçasının sebep olduğu olay serilerinden biri de bu satırların yazılmasıdır. O, daktilonun ve ardından düzeltmenin belirli bir işi yapmasına, onların bu yaptığı işle başkalarını etkilemesine, bu başkalarının daha başka olay ve kişileri… vb diye giden, insanın düşünme kapasitesini aşan olaylara sebep olmuştur. Sonraki olayların hepsi bu küçük is parçasının yolundan geçmiştir. Bu durum bizi eşyanın izafililiğine ve bağlantılılığına, dahası “”Her şeyi yaratanın zihninde ne büyük ne küçük vardır” doğrusuna götürür.

Durun ve bir saniye düşünün. Taş Çağı’nın karanlıklarında bir adam bir kadınla birleşmeseydi, bu satırları okuyan siz burada olmayacaktınız. Başka bir çift buluşmamış olsaydı, bu satırları yazanlar burada olmayacaktı. Ve bizzat bizim yazma, sizin okuma eyleminiz, yalnızca sizin ve bizim hayatımızı değil, doğrudan ya da dolaylı olarak, şu anda yaşayan ve gelecekte yaşayacak olan sayısız başkalarının hayatını etkileyecektir. Düşündüğümüz her düşünce, gerçekleştirdiğimiz her eylem, yüce Sebep Sonuç zincirinde doğrudan veya dolaylı bir etkiye sahiptir.

Bu çalışmada çeşitli nedenlerden dolayı Özgür İrade ve Determinizm tartışmasına girmeyeceğiz. Bu birçok sebepten biri tartışmanın hiçbir tarafının tümüyle haklı olmaması, Hermesçi Öğretilere göre her iki tarafında kısmen haklı olmasıdır. Kutupluluk Prensibi gösteriyor ki taraflar yarı haklıdır, hakikatin farklı iki kutbundan bahsederler. Öğretilere göre bir insan hem özgür hem de mecbur olabilir; bu terimlerin anlamına ve meselenin incelenme derinliğine bağlıdır. Kadim yazarlar meseleyi şöyle ifade etmiştir: “Yaratım Merkez’den ne kadar uzaksa o kadar bağlıdır; Merkez’e yaklaştıkça özgürleşir.”

İnsanların büyük bir kısmı kalıtımın, çevrenin vs… kölesidir ve çok az özgürlük sergilerler. Dış dünyanın adetleri, düşünceleri, fikirleri ile iç dünyanın heyecanları, ruh halleri duyguları vs arasında savrulur dururlar. Bahsetmeye değecek hiçbir hâkimiyete sahip değildirler. Burunları havada şu iddia da bulunurlar: "Hey, elbette özgürüm ben, keyfimin, canımın istediğini yaparım." Fakat "istediğim", "keyfimin" kelimelerini açıklamaya gelince şaşırırlar. İstemelerinin ve keyiflerinin ardında bir "çünkü" yok mudur? Üstatlar, ehil olanlar, bu "keyifleri" ve "istekleri" zihinsel kutuplarının öteki uçlarına dönüştürebilirler. Onlar bazı duygular, ruh halleri, heyecanlar veya çevresel telkinler onun içinde bir eğilimi veya belirli bir şekilde eyleme arzusunu uyandırdığı için istemeye değil, "istemlerini istemeye" muktedir.

İnsanların çoğu çevrelerine, dış etkilere, içsel hallere ve arzulara boyun eğerek yuvarlanan taş misali yaşar. Kendi paylarına hiçbir direnç veya irade olmadan teslim oldukları daha güçlü olanların irade ve arzularını, kalıtımı, çevreyi, telkini söylemedik bile. Satranç oyunun piyonları gibi hareket ettirilip oyun bitince kenara konurlar. Fakat Üstatlar, oyunun kurallarını bildiği için maddi hayat planının üstüne yükselir, doğalarının daha yüksek güçleriyle temasa geçer, kendi ruhlarını, karakterlerini, niteliklerini, Kutupluluklerini, hatta etraflarındaki şartlarına egemen olur ve bu sayede Piyon yerine oyuncu, sonuç yerine sebep olurlar. Üstatlar yüksek planlardaki nedensellikten kaçamazlar, fakat daha yüksek yasalara uyar ve bu şekilde alt plandaki şartlara egemen olurlar. Böylece kör araçlar olmak yerine Yasa'nın bilinçli bir parçası olurlar. Yüksek planlarda hizmetkâr, alt planlarda efendidirler.

Fakat ister üst ister alt plan olsun, Yasa her zaman işler. Tesadüf diye bir şey yoktur. Akıl kör talih tanrıçasını tahttan indirmiştir. Bilginin netleştirdiği görüşümüzle, her şeyin Evrensel Yasaca yönetildiğini, sonsuz sayıda yasanın Tek Yüce Yasa'nın, bizatihi BÜTÜN olan YASA'nın tezahürleri olduğunu artık görebiliriz. Gerçekten de BÜTÜN'ün zihninden habersiz tek bir kırlangıç yere düşmez –saçınızdaki kıllar bile sayılıdır- der eski yazmalar. Yasa'nın dışında hiçbir şey yoktur, onun aksine hiçbir şey olamaz. Fakat sakın buradan hareketle insanın kör bir otomat olduğu sonucuna varmayın. Hermesçi Öğretiler'e göre insan, kurtuluşu bizzat YASA'ya sığınmada aradığı ve fenomen dünyanın yasalarına kahkahayla güldüğü ana kadar, yasaları aşmak için Yasa'yı kullanabilir, yüksek irade

her zaman aşağı iradeye egemendir. Buradaki gizli fikri idrak edebiliyor musunuz?

XIII. BÖLÜM

Cinsellik

“Her şeyde cinsiyet vardır; Her şeyin kadınsı ve erkeksi ilkeleri vardır,
Cinsiyet bütün planlar için geçerlidir.”

Kybalion.

Yüce Yedinci Hermetik Prensip –Cinsiyet Prensibi– Cinsiyet'in her şeyde tezahür ettiği, Eril ve Dişil ilkelerin evrenin her aşamasında, hayatın her planında mevcut olduğunu anlatır. Bu noktada dikkatinizi Cinsiyet terimin Hermesçi anlamının erkek ve kadını gösterir anlamda cinsiyet kelimesiyle aynı olmadığına çekmek istiyoruz.

İngilizce'deki "Gender" (Cinsiyet; Tür) kelimesi köken olarak Latince "Sebep olmak; üretmek; yaratmak, ortaya çıkarmak" köken anlamlarına sahiptir.

Biraz düşünürseniz "gender" kelimesinin erkek ve kadın arasındaki fiziksel ayrıma işaret eden cinsiyet kelimesinden daha geniş bir anlama sahip olduğunu anlarsınız. Bu ikinci anlamdaki cinsiyet Yüce Fiziksel Plan'ın belli bir planında, organik hayat planında var olan bir şeydir. Bu ayrımı iyice öğrenmenizi istiyoruz. Hermesçi Felsefe konusunda bilgisi çok az olan bazı yazarlar bu Yedinci Hermesçi Prensibi seksle ilgili vahşi, hayali ve çoğu zaman ayıplanacak teoriler ve öğretilerle ilişkilendirilmiştir.

Cinsiyetin işi sadece yaratma, üretme ve üreme vs'dir. Ve o her fenomen planında tezahür eder. Bilimden buna kanıtlar sunmak biraz zordur, çünkü bilim henüz bu prensibin evrensel bir geçerliliği olduğunu kabul etmemiştir. Yine de bilimsel kaynaklardan bazı kanıtlar gelmeye devam etmektedir. İlk olarak, son zamanlara kadar bilimin son nokta kabul ettiği atomu belirli bileşimlerle oluşturan maddenin yapı taşları parçacıklar, ionlar veya elektronlarda Cinsiyet Prensibi kesin bir şekilde tezahür etmektedir.

Bilimin son söylediklerine göre atom sayısız parçacıktan, elektron veya iondan (farklı otoriteler farklı isimler kullanmaktadır) oluşmaktadır. Bunlar birbirinin etrafında döner ve büyük bir yoğunlukla titreşir. Bilime göre atom negatif parçacıkların pozitif bir parçacık etrafında toplaşmasıyla oluşmaktadır. Böylece farklı kombinasyonlar oluşturup bir atomu "yaratır" ya da "üretirler". Bu durum, eril cinsiyet prensibini elektriğin "pozitif" dişil cinsiyet prensibini ise "negatif" kutbuyla özleştiren en eski Hermesçi Öğretiler ile tutarlıdır.

Bu noktada bu özleştirmeyle ilgili bir şeyler söylemeliyiz. Çünkü elektriklenmiş, manyetize olmuş maddenin "negatif" denilen kutbunun nitelikleriyle ilgili olarak halk yanlış bir izlenime sahiptir. Bilim çok yanlış olarak bu fenomen için Pozitif ve Negatif kelimelerini kullanmaktadır.

Pozitif kelimesi, gerçek dışı, zayıf bir izlenim veren Negatif’e kıyasla gerçek ve güçlü bir şeyi çağrıştırmaktadır. Elektrik fenomenini gerçek olgularından herhalde daha uzak düşülemezdi. Negatif denilen uç yeni formların, enerjilerin içinde tezahür ettiği kutuptur. Ona dair negatif hiçbir şey yoktur. En iyi bilim otoriteleri artık “negatif” kelimesinin yerine “katot” terimini kullanmaktadır. Katot kelimesinin Yunanca köken anlamı “inen; üreme yolu vs” anlamlarındadır. Elektronlar veya parçacıklar oğulu katot ucundan ortaya çıkar; son on yılda bilimsel kavramları alt üst eden ışınlar da katot uçtan çıkar. Eski kabul edilmiş teorileri çöpü boylayacak bilimsel kurgular haline getiren, eski ders kitaplarını kullanılmaz kılan bütün tuhaf fenomenlerin Ana’sıdır katot kutbu. Görüyorsunuz ki bu konuda konuşurken “negatif” kelimesini kullanmak istememekte haklıyız; kutup faaliyetini ifade etmek için “dişil” kelimesinin kullanılmasında ısrar ediyoruz.

Demek ki son bilimsel öğretilere göre yaratıcı parçacıklar ve elektronlar Dişil’dir (Bilim “negatif elektrikten müteşekkildir” diyor biz ise dişil enerjiden müteşekkildir, diyoruz).

Dişil parçacık bir eril parçacıktan kurtulmakta, daha doğrusu ayrılmakta ve yeni bir hayata başlamaktadır. Burada, yeni madde ve enerji formları yaratmak için doğal bir güdüyle harekete geçerek etkin bir şekilde eril bir parçacıkla birleşmeye çalışmaktadır. Bir yazar şu şekilde ifade edecek kadar ileri gitmektedir: “(Elektron) Vakit kaybetmeden kendi iradesiyle bir birlik aramaktadır”. Bu ayrılma ve birleşmeler kimyasal dünyadaki faaliyetlerin büyük bir kısmına zemin oluşturmaktadır. Dişil parçacık eril parçacıkla birleştiğinde belirli bir süreç başlamıştır. Dişil parçacık eril enerjinin etkisiyle titreşir ve hızla onun etrafında döner. Sonuç yeni bir atomun doğmasıdır. Bu yeni gerçekten de eril ve dişil parçacıkların bir evliliğidir, bununla birlikte artık serbest elektriğin hiçbir özelliğini göstermeyen, kendine ait bir kimliği olan yeni bir atomdur. Dişil elektronların ayrılması veya kopması süreci “ionlaşma” olarak adlandırılır. Bu elektronlar ya da parçacıklar Doğa alanının en etkin işçileridirler. Çeşitli ışık, ısı, elektrik, manyetizma, çekim, itim, kimyasal çekim ve itim ve benzeri fenomenler onların evliliklerinden, bileşimlerinden oluşmaktadır. Ve bütün bunlar Cinsiyet Prensibi’nin enerji planındaki işleyişinden yükselir.

Eril prensip kısmı belli bir temel enerjiyi dişil ilkeye doğru yöneltip yaratıcı süreci harekete geçirir görünmektedir. Asıl yaratıcı işi yapan her zaman dişil prensiptir, bütün planlar için böyledir bu. Yine de iki prensipten

hiçbiri diğerinin yardımı olmadan iş görebilecek bir enerji kapasitesine sahip değildir. Bu açıdan organik dünyadaki her şeyde iki cinsiyet tezahür eder; dişil biçimde her zaman bir eril biçim, eril biçimde hep bir dişil biçim mevcuttur. Hermesçi Öğretiler'de iki cinsiyet prensibinin çeşitli enerji biçimlerinin tezahüründeki işleyişine dair birçok şey vardır, fakat bilim henüz bu noktaya kadar ilerlemediği ve dolayısıyla sözlerimizi bilimsel kanıtlarla destekleyemeyeceğimiz için bu konunun ayrıntılarına girmeyi gerekli görmüyoruz. Bununla birlikte elektron ve parçacık fenomenleri için vermiş olduğumuz örnek bilimin doğru yolda olduğunu göstermeye yettiği gibi, size temel ilkeler hakkında genel bir fikir verebilmektedir.

Bazı ileri düzey araştırmanlar kristallerin oluşumunda "cinsel faaliyete" tekabül eden bir şey olduğuna dair inançlarını açıklamışlardır, bu da bilimsel rüzgârların ne yöne estiğini göstermek için iyi bir örnektir. Ve her yıl Hermesçi Cinsiyet Prensibi için yeni bir kanıt gelecektir. Cinsiyet'in organik madde alanında, enerji ya da kuvvet alanında sürekli faal halde olduğu keşfedilecektir. Elektrik şu anda bütün diğer enerji biçimlerinin eridiği veya çözüldüğü "şey" olarak görülmektedir. "Evrenin Elektrik Teorisi" en son bilimsel doktrindir ve hızla daha geniş bir kabul görmektedir. Buradan şu sonuç çıkar ki, eğer elektrik fenomeninde –onun tezahürlerinin kökeninde ve kaynağında- Cinsiyeti ve onun faaliyetlerin mevcut olduğunu keşfedebilirsek, o zaman bilimin sonunda Hermesçi Cinsiyet Prensibi'nin bütün evrende mevcut olduğuna dair kanıtlar sunduğuna inanmanızı istemekte haklı oluruz.

Atomların herkesçe bilinen "çekim ve itim", kimyasal yakınlık, atomik parçaların "aşk ve nefreti", maddenin molekülleri arasındaki cazibe ve kohezyon hakkında vaktinizi almak istemiyoruz. Bu gerçekler yorum gerektirmeyecek kadar iyi bilinirler. Fakat acaba bütün bu şeylerin Cinsiyet Prensibi'nin tezahürleri olduğunu hiç düşündünüz mü?

Bu parçacıklar ya da elektronlar sayesinde cinsiyet fenomeninin dört bir yanımızda olduğunu göremiyor musunuz? Dahası, Kütle yasasının –evrendeki bütün parçacıkların ve cisimlerin birbirine doğru tuhaf bir şekilde çekilmesinin– eril enerjileri dişil enerjilere ve dişil enerjileri eril enerjilere cazip kılarak işleyen Cinsiyet Prensibi'nin bir diğer tezahüründen başka bir şey olmadığını iddia eden Hermesçi Öğretiler'in akla yatkınlığını göremiyor musunuz? Bu konuda size bilimsel kanıtlar sunamayız, fakat konuyu Hermetik Öğretiler ışığında inceleyin ve bakın bakalım fiziksel bilimlerin önerdiğinden daha iyi bir varsayıma sahip değil misiniz? Bütün

fiziksel fenomenleri teste tabi tutun, her yerde Cinsiyet Prensibi’yle karşılaşacaksınız.

Şimdi bu prensibin Zihinsel Plan’da işleyişine bakalım. Burada incelenmeyi bekleyen birçok ilginç şey bulunmaktadır.

XIV. BÖLÜM

Zihinsel Cinsiyet

Zihinsel fenomenler konusunda modern düşünce trendini takip eden psikoloji öğrencileri son on ile on beş yıldır keskin bir biçimde ortaya çıkan ikili-zihin (dual-mind) konusundaki bir dizi hayli akla yatkın teorinin ortaya çıkmasına sebep olan ısrarı hemen fark edecektir. Thomson J. Hudson 1893 yılında her bireyde mevcut olduğuna inandığı “nesnel ve öznel zihin” hakkındaki çok iyi bilinen teorisiyle büyük bir ün kazanmıştır. Başka yazarlar da “bilinç ve bilinçaltı zihin”; “istemli ve istemsiz zihin”, “etkin ve edilgen zihin” vs ile ilgili teorilerle neredeyse eşit bir dikkate mazhar olmuştur. Çeşitli yazarların teorileri birbirinden farklı olsa da altta yatan “zihnin düalitesi” prensibi sabit kalmaktadır.

Hermesçi Felsefe öğrencileri zihnin düalitesi hakkında, bu sayısız “yeni teori”yi, kendi kavramlarına sıkı sıkıya yapışan okulları, onların “hakikati keşfetmiş” oldukları iddialarını işittiğinde tebessüm eder yalnız. Öğrenci ökült tarihin sayfalarına bakar ve orada, ökült öğretilerin karanlıkta kalmış başlangıçlarında kadim Hermesçi doktrinine, Zihinsel Plan’da Cinsiyet Prensibi’ne (Zihinsel Cinsiyet tezahürüne) yapılan referanslarla karşılaşır. Biraz daha incelediğinde kadim felsefenin zihnin düalitesini bildiğini ve bunun için Zihinsel Cinsiyet açıklamasını getirdiğini keşfeder. Zihinsel Cinsiyet fikri, bunla ilgili modern teorilere aşina öğrencilere birkaç sözcükle açıklanabilir. Eril Zihin Prensibi, Nesnel Zihin, Bilinçli Zihin, İstemli Zihin, Etkin Zihin vs denilen şeye tekabül eder. Dişil Zihnin Prensibi ise Öznel Zihin, Bilinçaltı Zihin, İstemsiz Zihin, Edilgen Zihin vs denilen şeye tekabül eder. Elbette Hermesçi Öğretiler ne zihnin iki evresinin doğası hakkındaki birçok modern teoriyi ne de bu iki veçhe ile ilgili mevcut olduğu iddia edilen gerçekleri kabul etmektedir. Sözde teorilerin bazıları deney ve kanıta dayanamayacak kadar çürüktür. İki zihinsel veçhenin varlığı konusundaki fikir birliğine işaret etmememiz, öğrenciye daha önce edinmiş olduğu Hermetik Felsefe’nin öğretilerini sindirmesine yardım etmekten başka bir gaye gütmemektedir. Hudson’un öğrencileri kitabının “Psişik Fenomen Yasası” başlıklı bölümünde “Hermesçi filozofların mistik jargonu aynı genel fikri ifşa etmektedir” cümlesini görecektir. Eğer Dr. Hudson ‘Hermesçi filozofların mistik jargonu’nu çözmek için biraz daha vakit ayırıp zahmete girseydi, “ikili zihin” konusunda daha fazla

aydınlanırdı. Ama elbette o zaman en ilginç çalışması yazılmamış olurdu. Şimdi gelin Zihinsel Cinsiyet'le ilgili Hermesçi Öğretiler'e bakalım.

Hermesçi Öğretmenler öğrencilerine Benlik ile ilgili olarak bilinçlerinin söylediklerini incelemeyi öğütlerler. Öğrenciler dikkatlerini içe, herkesin içinde var olan Benlik'e yönelmekle görevlendirilirler. Böylece her öğrenci bu bilincin Benlik'e dair ilk bildirisini, "Ben varım"ı görür. İlk başta bilincin bütün söyleyip söyleyeceği bu imiş gibi görünür. Fakat daha derin bir araştırma bu "Ben Varım"ın iki ayrı kısma ya da yana ayrılabileceğini gösterir. Bunlar birlik halinde ve aynı zamanda faal olsalar da, bilinçte yine de ayrıdırlar.

İlk bakışta yalnızca "Ben" var görünürken, daha dikkatli ve yakın bir inceleme bir "Ben"in bir de "ben"in var olduğunu gösterir. Bu zihinsel ikizler karakteristikleri ve doğaları bakımından birbirinden ayrılırlar. Doğaları ve onlardan yükselen fenomenlerin incelenmesi birçok zihinsel etki problemine ışık tutar.

Gelin öğrenciler tarafından bu birbirine karıştırılan iki beni bilincin derinlerine dek araştıralım. Bir insan kendi benliğini belirli duygular, beğeniler, alışkanlıklar, özel ilgiler ve karakteristikler vs'den müteşekkil görür. Bütün bunlar onun kişiliğini veya kendince ve başkalarınca bilinen benliğini gösterir. Bu heyecan ve duyguların değiştiğini, doğup öldüğünü, Ritim Prensibi'ne ve Kutupluluk Prensibi'ne konu olduğunu, onu bir aşırı duygudan ötekine savurduğunu bilir. Kişi, aynı beni zihninde topladığı ve bu şekilde kendisinin bir parçasını oluşturduğu belirli bir bilgi olarak bilir. İşte insan buna benlik der.

Burada biraz aceleci davrandık. Birçok insanın benliğinin büyük ölçüde bedenlerinin ve fiziksel iştahlarının vs bilincini içerdiği söylenir. Bilinçleri büyük ölçüde bedensel doğalarına bağlıdır ve genel olarak "orada yaşarlar". Bazı insanlar fiziksel görünüşlerini kendilerinin bir parçası sayacak kadar ileri gider. Bir yazar bu durumu şu alaycı ifadeyle dile getirmektedir: "İnsan üç kısımdan oluşur: ruh, beden ve kıyafet." Kıyafet bilincine sahip bu insanların elbiseleri alınırsa kişiliklerini yitirirler. Fakat kişisel kıyafetlerine çok bağlanmadığı halde bedenlerinin bilincini benlikleri olarak gören çok insan vardır. Bedenden ayrı bir "Benlik" algılayamazlar. Zihinleri onlara bedenlerine ait bir şeymiş gibi görünür ve genellikle öyledir de.

Oysa bilincin üst düzeylerine yükselmeyi başaran birçok insan kendi benliğini beden fikrinden ayırmaya ve bedenlerini zihinlerine ait bir şey olarak görmeye muktedirdir. Fakat bu insan bile benliğini içinde var

olduğunu hissettiği tümüyle zihinsel haller, duygular vs ile özdeşleştirme eğilimindedir. Duyguların içsel hallerini iradi çabayla değiştirebildiğini, tümüyle zıt doğaya sahip bir ruh halini veya duyguyu yaratabildiğini görür, fakat aynı benlik var olmaya devam eder. Fakat bir süre sonra bu çeşitli ruh hallerini, heyecanları, duyguları, alışkanlıkları, nitelikleri, karakteristikleri ve diğer zihinsel mülkleri, maddi değere sahip mülkleri ile birlikte "ben-olmayan"ın tuhaflıklar ve yüklerle dolu yığınına fırlatır. Öğrenci adına güçlü bir zihinsel konsantrasyon ve zihinsel analiz yeteneği gerektirir bu. Fakat ileri öğrencilerin bu görevi yerine getirmesi mümkündür, ileri olmayan öğrenciler bile sürecin nasıl işlediğini hayal etmeleri mümkündür.

Bu bir kenara atma işlemi gerçekleştirildikten sonra öğrenci bilincinde iki farklı veçheye sahip bir "benlik"e sahip olduğunu görür. Yüzeydeki benlik içinde düşüncelerin, fikirlerin, heyecanların, duyguların ve diğer zihinsel hallerin üretildiği zihinsel bir şey olduğu hissedilir. O kadimlerin verdiği isimle, yavrular üretme yeteneğine sahip "zihinsel rahim" olarak görülebilir. Bilinç onun gizli yaratıcı güçlere, envai çeşit zihinsel yavrular üretme kapasitesine sahip olduğunu görür. Fakat zihinsel yaratımını varlığa taşımak için hâlâ bir "ben"e, başka türden bir benliğe ihtiyacı var gibidir. Bu bilinç kendisiyle birlikte devasa bir zihinsel çalışma kapasitesi ile yaratıcı yeteneğin gerçekleşmesini getirir.

Öğrenci kısa süre sonra iç bilincinde bulduğu şeyin bunlarla kalmadığını görür. Benin belirli yaratıcı hatlar boyunca eylemde bulunmasını irade etmeye muktedir olup aynı zamanda kenarda durup zihinsel yaratıma tanık olabilen zihinsel bir Şey'in mevcut olduğunu anlar. Öğrenci kendi iradesiyle benliğinin bu parçasında ikamet edebilir. Orada zihinsel işlemlerde katıldığımız tedrici bir süreç olarak etkin yaratma ve üretme yeteneğinin bilincini değil, daha ziyade, zihinsel yaratımın başlayıp ilerlemesini "irade" eden bir süreç olarak bilincin daha derin bir kısmından enerji yansıtma yeteneğine dair bir duygu ve bilinç görür. Ayrıca bu benliğin kenarda durup zihinsel yaratım ve üretim işlemlerine tanık olabildiğini görür. Her insanın zihinde bu ikili veçhe vardır. Biri Eril Cinsiyet Prensibi'ni, öteki Dişil Cinsiyet Prensibi'ni temsil eder. Eril Cinsiyet Prensibi varlık veçhesiyken, Dişil Cinsiyet Prensibi oluş veçhesidir. Tekabül Prensibi'nin burada da, tıpkı evrenin yaratımının gerçekleştiği yüce planda işlediği gibi, faal olduğunu hemen fark edeceksiniz. Bu ikisi derece bakımından birbirinden devasa ölçülerde

ayrılsalar da tür bakımından aynı şeydirler. “Aşağıdaki yukarıdaki gibidir, yukarıdaki aşağıdaki gibidir.”

Zihnin Eril ve Dişil Prensipleri ve yönleri çok iyi bilinen zihinsel ve psişik fenomenlerle birlikte ele alındığında zihinsel işleyiş ve tezahürün çok az bilinen bölgeleri için bir anahtar sunar. Zihinsel Cinsiyet prensibi zihinsel etkileme fenomeninin tüm alanının ardındaki hakikati verir.

Dişil Prensibin eğilimi her zaman izlenimler edinme yönünde iken, Eril Prensip her zaman verme, ifade etme yönündedir. Dişil Prensibin çalışma alanları çeşit bakımından her zaman Eril Prensipten daha fazladır. Dişil Prensip yeni düşünceler, kavramlar, fikirler üretme ve hayal gücü işlerini yönetir. Eril Prensip “irade” işi ve onun çeşitli veçheleriyle yetinir. Bununla birlikte Eril Prensip’in iradesinin etkin yardımı olmadığında, Dişil Prensip orijinal zihinsel yaratımlar üretmek yerine, dış dünyadan almış olduğu izlenimlerin sonucu olan zihinsel imgeler üretmekle yetinmeye eğilimlidir.

Bir konuya üzerinde sürekli bir enerji ve dikkat sarf eden kişiler, etkin zihinsel üretim de Dişil, zihnin yaratıcı kısmını uyarma ve etkinleştirmede irade kullanımıyla Eril olmak üzere iki Zihinsel Prensip’i birden kullanır. Çoğu insan Eril Prensip’i çok az kullanır ve zihinlerine başkalarından gelen fikir ve düşüncelerle yaşamaya razı olur. Fakat buradaki amacımız konunun bu yönü üzerinde durmak değildir, Zihinsel Cinsiyet’e dair size vermiş olduğumuz anahtarla herhangi bir psikoloji ders kitabından bu konuyu inceleyebilirsiniz.

Psişik Fenomenler hakkında çalışan öğrenciler Telepati, Düşünce Aktarımı, Zihinsel Etkileme, Telkin, Hipnotizma vs başlıkları altında sınıflandırılmış olan mucizevi fenomenleri bilirler. Birçok insan zihin fenomeninin bu çeşitli yönlerine “ikili zihin” öğretmenlerinin çeşitli teorileri altında bir açıklama getirmeye çalışmıştır. Bir yere kadar haklıdırlar da. Çünkü zihinsel faaliyetin birbirinden kesin bir biçimde ayrılmış iki yönünün net bir tezahürü mevcuttur. Oysa öğrenciler bu “ikili zihin” olgusunu Titreşim ve Zihinsel Cinsiyet ilkeleriyle ilgili Hermesçi Öğretiler ışığında değerlendirdiklerinde uzun zamandır aradıkları anahtarın ellerinde olduğunu görecektir.

Telepati fenomeninde Eril Prensibin Titreşimli Enerjisi’nin nasıl bir başka insanın Dişil Prensibine yöneltildiğini ve bu ikinci kişinin tohum-düşünceyi alıp nasıl olgunlaşmasına izin verdiğini görürüz. Telkin ve Hipnotizma da aynı şekilde işler. Telkinde bulunan kişinin Eril Prensip’i diğer insanın Dişil Prensip’ine doğru bir Titreşimli Enerji veya İrade gücü

yöneltir, telkinde bulunulan kişi onu kabul edip sahiplenir ve ona göre davranıp düşünür. Böylece başka bir insanın zihnine yerleştirilmiş olan fikir büyür, gelişir ve zamanla o bireyin kendi zihninin ürünü olarak görülmeye başlanır; oysa gerçekte serçe yuvasına bir guguk kuşu yumurtası bırakılmıştır. Guguk kuşu yumurtadan çıkar, diğer yumurtaları dışarı atar ve yuvayı sahiplenir. Bir insanın zihindeki Eril ve Dişil Prensipler'in normal yolu birbirleriyle uyum ve işbirliği içinde hareket etmektir. Fakat ne yazık ki ortalama insandaki Eril Prensip harekete geçemeyecek kadar tembel, irade gücünün ortaya çıkışı çok zayıftır; böylesi kişiler sonuç olarak düşünme ve irade işini onlar adına yapan başka insanların düşünce ve iradeleriyle idare edilirler. Ortalama insanın ne kadar az orijinal eyleme ve fikre sahip olduğunu fark ettiniz mi? Sorun şu ki ortalama insan hemen her zaman bilincin dişil kısmında yaşar ve kendisinin de bir "Ben"e, eril prensibe sahip olduğunu fark etmez. Zihninin Dişil Prensip'inde polarize olmuştur ve İrade'nin ikamet ettiği Eril Prensip edilgen ve işlemez halde bırakılmıştır.

Dünyanın güçlü erkek ve kadınlarının hepsi değişmez bir biçimde İradenin Eril Prensibini sergiler, güçlerinin maddi gücü bu gerçekten gelir. Başkalarının kendi zihinlerinde bıraktıkları izlenimlere göre yaşamak yerine, iradelerini kullanarak kendi zihinlerine ve dahası başkalarının zihinlerine egemen olur ve arzu ettikleri zihinsel imgelere ulaşırlar. Güçlü insanlara bakın. İnsan kitlelerine kendi tohum-düşüncelerini ekmeyi nasıl başardıklarına ve kitlelerin güçlü bireylerin irade ve arzularına göre fikirler düşünmesine sebep olmasına bakın! İnsan yığınlarının koyun gibi olmalarının, kendi başlarına bir fikir üretememelerinin, zihinsel faaliyetin gücünü kullanamamalarının nedeni işte budur.

Zihinsel Cinsiyetin tezahürü gündelik hayatta hemen her yerde görülebilir. Manyetik insanlar, Eril Prensibi kendi fikirleriyle başkalarına tesir edebilen insanlardır. İnsanları kendi iradesiyle gülen ve ağlatan aktör bu prensibi kullanır. Başarılı hatipler, devlet adamları, vaizler, yazarlar ve diğer önemli kamusal şahsiyetler de böyledir. Bazı insanlarca diğer insanların üzerinde uygulanan bu özel etki Zihinsel Cinsiyetin yukarıda zikredilen titreşimleriyle tezahürü yoluyla gerekleşir. Kişisel manyetizma, kişisel etki, hayranlık vs, hatta hipnotizma genel başlığı altında gruplandırılan fenomenlerin sırrı bu prensipte yatmaktadır.

Genel olarak "psişik" denilen fenomene aşina öğrenciler, bahsi geçen fenomende bilimin "Telkin" adını taktığı gücün ne kadar önemli bir rol

oynadığını keşfetmiştir. Bilim bu terimle bir fikrin başka bir insanın zihnine taşınma veya o zihne "etkide bulunma" süreci veya yöntemini kast etmektedir. Altında telkin yatan çeşitli psişik fenomenleri iyice kavramak için telkinin doğru bir biçimde anlaşılması zorunludur. Fakat telkini öğrenmek isteyen öğrenciler için Zihinsel Cinsiyet ve Titreşim bilgisi çok daha önemlidir. Çünkü telkin prensibi tümüyle Zihinsel Cinsiyet ve Titreşim prensiplerine dayanır.

Telkin hakkında yazan ve öğretenlerin açıklamalarına göre "nesnel veya istemli" zihin, "öznel veya istemsiz" zihin üzerinde zihinsel etkide bulunmaktadır. Fakat anlamamızı kolaylaştırmak için ne süreci açıklarlar ne de doğadan herhangi bir örnek verirler. Fakat meseleyi Hermesçi Öğretiler ışığında düşünürseniz Dişil Prensip'in Eril Prensip'in Titreşimli Enerjisi tarafından etkinleştirilmesinin doğanın evrensel yasalarıyla uyum içinde olduğunu ve doğal dünyada bu prensibin anlaşılabileceği sayısız örnek olduğunu kolayca görebilirsiniz. Gerçek şu ki Hermesçi Öğretiler bizzat evrenin yaratılmasının, bütün yaratıcı tezahürlerin aynı kanunlara riayet ettiğini, spritüel, zihinsel ve fiziksel planda Cinsiyet Prensibi'nin –Eril ve Dişil Prensiplerin bu tezahürünün- her daim etkin olduğunu öğretmektedir. "Aşağıdaki yukarıdaki gibidir, yukarıdaki aşağıdaki gibidir." Dahası Zihinsel Cinsiyet prensibi bir kez anlaşıldığında, çeşitli psikoloji fenomenleri kolayca mantıklı bir sınıflandırmaya sokulup incelenebilir. Prensibin pratikte işe yaramasının sebebi onun hayatın değişmez evrensel yasalarına dayanmasıdır.

Burada zihinsel etki veya psişik faaliyetin çeşitli fenomenleriyle ilgili kapsamlı bir tartışmaya ve betimlemeye girmeyeceğiz. Son yıllarda bu konuyla ilgili yazılmış, bazıları gerçekten iyi olan bir sürü kitap bulunmaktadır. Her ne kadar farklı yazarlar fenomenleri kendi uydurdukları teorilerle açıklamaya kalksa da, bu kitaplarda ifade edilen temel gerçekler doğrudur. Öğrenci bu konuları okuyabilir ve Zihinsel Cinsiyet teorisini kullanarak çelişik teori ve öğretilerin kaosundan bir düzen çıkarabilir, dahası eğer niyeti varsa kendini bu konuda bir uzman kılabilir. Bu çalışmanın amacı psişik fenomenlerin kapsamlı bir açıklamasını vermekten ziyade, öğrenciye keşfetmek isteyebileceği Bilgi Tapınağı'nın farklı kısımlarının kapılarını açacak bir anahtar vermektir. Kybalion'un öğretileri üzerine düşündüğümüz bu çalışmada kişi, birçok şaşırtıcı zorluğu netleştirmeye yarayacak bir açıklama, birçok kapıyı açacak bir anahtar bulabilir. Öğrencinin eline konunun kendisini ilgilendiren kısmını

araştırırken kullanacağı araçları hali hazırda vermişken, zihin bilim ve psişik fenomenin birçok özelliğinin ayrıntılarına burada girmemiz gereksizdir. Kişi Kybalion'un yardımıyla herhangi bir ökült kütüphaneye yeniden girebilir; Mısır'dan şavkıyan kadim ışık birçok karanlık sayfayı ve anlaşılmaz konuları aydınlatacaktır. Elinizdeki kitabın amacı budur. Biz burada yeni bir felsefe geliştirmeye değil, başkalarının öğretilerini netleştirecek, birbirinden farklı teoriler ve zıt doktrinler arasında Büyük Arabulucu olacak olan kadim öğretinin ana hatlarını çizmeye geldik.

XV. BÖLÜM

Hermetik Aksiyomlar

"Eylemde tezahür veya ifade edilmeden sahip olunan bilgi değerli metallerin istiflenmesi gibidir, beyhude ve aptalcadır. Bilgi tıpkı refah gibi kullanılmak için vardır. Kullanma yasası evrenseldir, bu kuralı çiğneyen doğal güçlerle çeliştiği için acı çeker."

Kybalion

Daha önce ifade ettiğimiz sebeplerden dolayı, ona sahip olan talihli kişilerin zihinlerinde emniyetle saklı tutulan Hermesçi Öğretiler asla saklanmak, gizlenmek için değildir. Kybalion'dan yapılan yukarıdaki alıntının da kuvvetle vurguladığı gibi Öğretiler'e Kullanma Yasası hükmeder. Kullanılmayan ve ifade edilmeyen bilgi beyhudedir, ne sahibine ne insanlığa bir faydası vardır. Zihinsel Sefalet'ten kaçının ve öğrendiğinizi eylemle ifade edin. Aksiyomları ve Aforizmaları inceleyin, incelemekle kalmayıp uygulayın.

Aşağıda Kybalion'dan alıntılanan bazı Hermetik Aksiyomlara bazı yorumlar ilave ettik. Bu aksiyomları sahiplenin. Onları uygulayıp kullanın; çünkü kullanmadığınız sürece gerçekten sizin olmazlar.

"Ruh halini veya zihin durumunu değiştirmek için titreşimini değiştir."
Kybalion.

İnsan dikkatini bilerek istenilen ruh haline yoğunlaştırarak irade gücüyle zihinsel titreşimini değiştirebilir. İrade dikkati yönetir ve dikkat titreşimi değiştirir. İrade kullanarak dikkat sanatını geliştirirseniz, ruh hallerinin ve zihinsel durumların ustalığının gizini çözmüşsünüz demektir.

"İstenmeyen bir zihinsel titreşim oranını yok etmek için,

Kutupluluk Prensibini harekete geçir ve dikkatini yenmek

istediğin şeyin karşıt kutbu üzerine yoğunlaştır. İstenmeyeni

kutbunu değiştirerek öldür."**Kybalion.**

Hermetik Formüllerin en önemlilerinden biridir bu. Gerçek bilimsel ilkelere dayanır. Bir zihin durumunun ve zıddının yalnızca aynı şeyin iki farklı kutbu olduğunu ve Zihinsel Dönüşüm vasıtasıyla kutupluluğun değiştirilebileceğini göstermiştik.

Bu prensip modern psikologlar tarafından bilinmektedir. Onlar bu prensibi istenmeyen alışkanlıkları yok etmek için öğrencilerine karşıt nitelik üzerine konsantre olma talimatı verirler. Eğer bir korkunuz varsa, korkuyu *öldürmeye* çalışmakla vaktinizi boşa harcamayın, bunu yerine cesareti üretin, korku kendiliğinden kaybolacaktır. Bazı yazarlar bu fikri kuvvetle ifade etmek için karanlık oda örneğini verirler. Karanlığı süpürgeyle kürekle dışarı atamazsınız; perdeleri açar, ışığın içeri girmesine izin verirsiniz karanlık kendiliğinden kaybolur. Olumsuz bir niteliği öldürmek için, dikkatinizi aynı niteliğin olumlu kutbu üzerine yoğunlaştırın. Titreşim yavaş yavaş olumsuzdan olumluya dönüşecek ve kendinizi olumsuz değil, olumlu tarafta bulacaksınız. Kutbu değiştirerek ruh hallerinize hükmedebilir, mizacınızı değiştirebilir, karakterinizi inşa edebilirsiniz. İleri Hermesçiler'in Zihin Üstatlığının büyük bir kısmı Kutupluluk Prensibinin bu uygulaması dolayısıyladır ve o Zihinsel Dönüşüm'ün önemli yanlarından biridir. Daha önce de alıntıladığımız Hermesçi Aksiyomu hatırlayın:

"Zihin (metaller ve elementler gibi) halden hale, merhaleden merhaleye, şarttan şarta, kutuptan kutba, titreşimden titreşime dönüştürülebilir."

Kybalion.

Kutuplaşmada Ustalaşmak, Zihinsel Dönüşüm veya Zihin Simyası prensiplerinde ustalaşmaktır, kişi kendi kutbunu değiştirme sanatını edinmediği müddetçe çevresini değiştiremez. Bu prensibi anlamak, eğer sanatta ustalaşmak için gereken vakit, özen, araştırma ve uygulamaya adanılırsa, kişiyi kendi kutbunu ve başkalarının kutbunu değiştirmeye muktedir kılar. Prensip doğru olmakla birlikte, elde edilecek sonuçlar öğrencinin azimli uygulamalarına ve sabrına bağlıdır.

“Kutuplaşma Sanatı’nın uygulanmasıyla ritim kutupsuzlaştırılabilir.”

Kybalion

Daha önceki bölümlerde açıkladığımız üzere Hermesçiler Ritim Prensibi'nin hem Zihinsel, hem Fiziksel Plan'da tezahür ettiğine ve insanı şaşkına çeviren ruh halleri, duygu ve heyecan değişimleri zihinsel sarkacın bizi bir uçtan öteki uca taşıyan ileri ve geri salınımıyla ilgili olduğuna inanırlar.

Hermesçiler ayrıca Kutupsuzlaştırma Yasası'nın kişinin, Ritmin bilinçteki işleyişinin üstesinden gelmesini epey mümkün kıldığını öğretirler. Daha önce açıkladığımız gibi, bilincin daha üst bir planı mevcuttur. Zihinsel olarak üst plana yükselen Üstat, zihinsel sarkacın aşağı planda tezahür etmesine neden olur ve üst planda kalan Üstat bilincin geriye doğru sarkaç hareketinden kaçar. Bu, Yüksek Benlik'te kutuplaşıp Ego'nun zihinsel titreşimlerini bilincin sıradan planlarının üstüne çıkararak gerçekleştirilir. Bir şeyin üstüne yükselip onun altınızdan geçmesine izin vermeye benzer. İleri Hermesçi kendini kişilik kutbundan ziyade Varlığın Pozitif Kutbu'nda kutuplaştırır ve Ritmin işleyişini ret ve inkâr ederek kendini bilinç planının üstüne yükseltip Varlık Durumu içinde sarsılmadan kalarak sarkacı alt planda onun kutbunu değiştirmeyecek şekilde salınmaya bırakır. Yasayı anlamış olsun ya da olmasın kendine biraz hâkim olabilen birçok kişi bunu zaten başarmaktadır. Bu tür insanlar kendilerinin ruh halleri ve heyecanların sarkacının geriye itmesine izin vermeyi "ret" ederler ve inatla üstünlüklerini koruyarak Pozitif kutupta kutuplaşırlar. Üstat, elbette çok daha etkilidir; çünkü o, daha üst bir yasayla alt ettiği yasayı anlamıştır ve İradesini kullanarak ruh hallerinin ve duyguların zihinsel sarkacıyla ileri geri salınmaya izin veren insanların inanamayacakları bir Zihinsel Sarsılmazlıkla dengede durur.

Bununla birlikte Ritim Prensibini gerçekte yok etmediğinizi asla unutmayın; çünkü o yok edilemez. Sadece bir yasayı başka bir yasayla dengeleyerek onu aşıyor ve böylece bir dengeyi koruyorsunuzdur. Denge ve karşı denge yasaları hem fiziksel hem de zihinsel planda hüküm sürmektedir ve bu yasaları anlamak insanın yasaları alt etmesini mümkün kılar görünmektedir. Oysa tüm olup biten yalnızca karşıt denge uygulamaktır.

"Hiçbir şey Sebep Sonuç Prensibi'nden kaçamaz, fakat birçok

nedensellik planı mevcuttur. Üst planın yasaları alt planın

yasalarının üstesinden gelmek için kullanılabilir.”

Kybalion.

Hermesçiler kutuplaştırma uygulamasını anlayarak daha üst bir nedensellik planına yükselir ve bu sayede daha alt nedensellik planının kanunlarını karşı-dengelerler. Olağan sebepler planının üstüne yükselerek, bir noktaya kadar, sonuç olmaktan ziyade sebep olurlar. Kendi ruh hallerini ve duygularının ehliyetini kendi ellerine alarak, Ritimi kutupsuzlaştırarak, daha önce açıkladığımız üzere, olağan plandaki Sebep Sonuç işleyişinin büyük bir kısmından kaçabilirler. İnsan yığınları çevrelerine, kendilerinden daha güçlü olanların irade ve arzularına, kalıtsal eğilimlerinin etkisine, onlar hakkındaki telkinlere ve diğer dış sebeplere boyun eğerek satranç tahtasındaki piyonlar gibi hareket ettirilirler. İleri Hermesçiler etkide bulunan bu sebeplerin üstüne yükselerek daha yüksek bir zihinsel eylem planı ararlar ve duygularına, ruh hallerine, güdülerine, heyecanlarına egemen olarak olağan ortamlarının üstesinden gelip sadece piyon olmak yerine oyunculara dönüşerek kendileri için yeni karakterler, nitelikler ve güçler yaratırlar. Bu tür insanlar daha güçlü etkiler, iradeler ve arzularla şu ya da bu yöne hareket ettirilmek yerine, hayat oyununu anlayarak oynarlar. Sebep Sonuç Prensibi tarafından kullanmayıp onu kullanırlar. Elbette en üst mevkide olanlar bile bu prensibe tabidir, fakat etkinliğin daha alt planlarında Köle değil Üstattırlar. Kybalion'da şöyle yazar:

"Bilgeler üstte hizmet ederken, altta hüküm sürer. Yukarıdan gelen yasalara itaat ederler, fakat kendi planları ve daha alt planlarda hüküm sürer ve emirler verirler.

Ama yine de, böyle yaparak, Prensip'e karşı çıkmak yerine onun bir parçası olurlar. Bilge Yasa'yla bir hizaya girer ve onun hareketlerini anlayarak kör kölesi olmak yerine onu yönetir. Bilge sıradan insana kıyasla, su ile oraya buraya sürüklenen kütüğün karşısında canının istediği yere yüzen usta bir yüzücü gibidir. Fakat kütük de yüzücü de Yasa'ya tabidir. Her kim ki bunu iyi anlar, o Üstatlık yolundadır."

Kybalion.

Sözlerimizi bitirirken izin verin dikkatinizi şu Hermesçi Aksiyom'a çekelim:

"Gerçek Hermesçi Dönüşüm bir Zihinsel Sanattır."

Kybalion.

Hermesçiler, yukarıdaki aksiyomla bir insanın kendi çevresini etkileme zor işinin zihin gücüyle başarıldığını öğretirler. Evrenin tümüyle zihinsel olması gerçeğinden, onun ancak zihinsel olarak yönetilebileceği gerçeği çıkar. Bu doğruda, Yirminci Yüzyılın şu başlangıç yıllarında büyük ilgi gören ve hakkında araştırmalar yapılan çeşitli zihinsel güçlerin tezahürleri ve fenomenlerine dair bir açıklama mevcuttur. Birçok kültün ve okulun öğretilerinde Evren'in Zihinsel Tözü prensibi sabittir. Eğer evren tözsel doğasında zihinsel ise, bundan Zihinsel Dönüşümün evrenin şartlarını ve fenomenlerini değiştirdiği sonucu çıkar. Eğer evren zihinselse, onun fenomenlerini etkileyen en yüksek güç Zihin'dir. Bu anlaşılırsa, "mucizeler" ve "harikalar" denilen şeylerin işleyişi olduğu gibi görülür.

"BÜTÜN Zihindir; Evren zihinseldir."

Kybalion.

[1]Greer, John Michael - The New Encyclopedia of the Occult, Llewellyn, St. Paul, Minn. USA, 2004 (bu eserden ayrıca aşağıdaki notları hazırlarken yararlanılmıştır). K.M.

[2]William Walker Atkinson (1862-1932) - Bir nevi pozitiv düşünce ve zihinsel talim sistemi olan New Thought (Yeni Düşünce) hareketinin öncülerinden biriydi. Chicago'da New Thought dergisinin editörlüğünü yaptı ve sonra bu konuda birçok kitap yazarak Atkinson School of Mental Science'ı (Mental İlimler Okulu) kurdu. Yogi Ramacharaka adı altında, yoga hakkında günümüzde halen popüler olan ve okunan bir dizi kitap yazdı. K.M.

[3]Builders of the Adytum – Paul Foster Case tarafından kurulan bu cemiyet, ilk kez 1921 yılında The Hermetic Brotherhood of Atlantis (Atlantis Hermetik Kardeşliği) olarak Altın Şafak Hermetik Cemiyeti'nin halef örgütlerinden biri olan, Alpha et Omega'nın (Yunan Alfabesinin ilk ve son harfleri, muhtemelen İsa'nın "Ben Alpha ve Omega'yım" ["Başlangıç ve Son'um"] sözüne dayanarak) Thoth-Hermes Mabedi içinde bir grup olarak faaliyet göstermişti. Daha sonra 1922 yılında Case Thoth-Hermes Mabedi'nden ayrılınca kısaca BOTA olarak bilinen ve Builders of the Adytum (Eski Yunan ve Roma dinlerinde mabetlerin bodrumlarında bulunan, ve seçilmiş kişilerin veya inisiyelerin ayin yaptığı gizli bir bölüm olan Adytum'un İnşaatçıları) cemiyetini ve School of the Ageless Wisdom (Daimi/Ebedi Hikmet) okulunu kurdu. İlk başta BOTA sadece bir mektupla kurs içeriyordu, ama 1926 yılında Case'in Framasonluğa girişinden sonra birtakım ritüeller ilave edildi. Bu ritüeller kısmen A & O (Alpha et Omega) cemiyetine dayanıyordu. BOTA günümüzde halen faal ve yaygın bir cemiyettir ve Altın Şafak öğretileri dışında özellikle Tarot ve cube of space gibi Case'in bazı ilavelerini içermektedir. K.M.

[4]Paul Foster Case (1884-1956) – İki yaşında okumayı, 3 yaşında ise piyano öğrenen Case bir çocuk dehaydı. Çok küçük yaşta konserler vermeye başladı ve genç yaşta yogaya merak sardı. Atkinson ve Whitty ile birlikte Kybalion'u yayınladığı zaman 28 yaşındaydı. Case bu sıralarda Büyük Üstat (Master) Rakoczy ile tanıştığını ve ondan BOTA için ilave öğretiler elde ettiğini iddia etmekte. Teosofik iddialara göre Büyük Üstat Rakoczy birkaç yüz yıllık yaşı olan Saint Germain kontunun kendisi. Birinci Dünya Savaşı'nda Case Aleister Crowley tarafından OTO (Ordo Templi Orientis) örgütüne inisiye edildi, ancak birkaç yıl sonra menun kalmayarak ayrıldı. 1918 yılında Whitty tarafından Alpha et Omega cemiyetine inisiye edilmişti ve bu cemiyete Adeptus Exemptus 7=4 derecesine yükseldi. K.M.

[5]Alpha et Omega – 1900 yılında Altın Şafak Hermetik Cemiyeti’nin ikiye bölünmesiyle Samuel Lidell Mathers ve taraftarları tarafından kurulmuştur. İngiltere’de iki ve Amerika’da birkaç mabedi (şubesi) olan cemiyet merkezinin Paris’te olması dolayısıyla İkinci Dünya Savaşında Alman işgalinde dağılmıştı. K.M.

[6] Matta İncili Bap 7 satır 6: “Mukaddes olanı köpeklere vermeyin ve incilerinizi domuzların öne atmayın ki, onları ayakları altında çiğnemesinler ve dönüp sizi parçalamasınlar.” Kitabi Mukaddes, Kitabi Mukaddes Şti., İstanbul, 1988. K.M.

[7]Hiyerofant, (İngilizcesi Hierophant) – Kadim Yunan Gizem Okullarında Yüksek Rahip.

[8]İncil, Pavlus, İbranilere Mektup Bap 5, satır 12, 13, 14: " Şimdiye dek öğretmen olmanız gerekirdi. Tanrı bildirilerinin ilk öğretilerini size yeniden öğretecek birine gereksinim duyar oldunuz. Oysa sütle beslenen, doğruluk sözü konusunda görgüsüzdür. Çünkü çocuktur. Katı yiyecekse yetişkinlere özgüdür. Onların anlayışı iyiyi kötüyü ayırt edebilme doğrultusunda eğitilmiştir." Kitabi Mukaddes, Kitabi Mukaddes Şti., İstanbul, 1999 K.M.